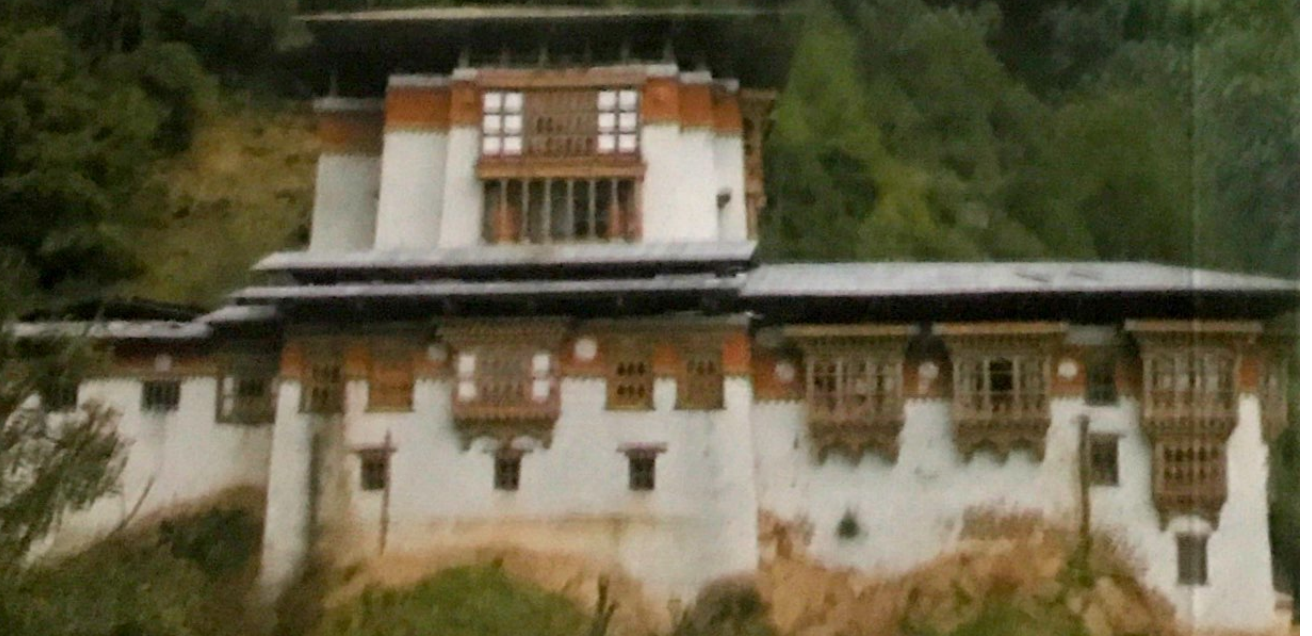

بلیتی سکتی زورونگ

جلد دوم

بہتی سکتی زور ونگ

جلد دوم

جملہ حقوق بحق مترجم محفوظ ہیں

کتاب کا نام بلتی سکتی زدر ونگ

مؤلف محمد ابراہیم بلتسم

کمپوزر حسین علی خان

نگران یونس جونز

ناشر بلتی شوقبوننی خسیرا

برائے رابطہ baltishoqbung@gmail.com

قیمت ۲۰۰ روپے

تعداد ۱۰۰۰

سن اشاعت ۲۰۱۷ء

فہرست

نمبر	زدرونی منیخ	زدرونک تنگ کھن پو	صفحہ
1	فوکون (ژا تنگمو)	غلام حسین چھوربٹ ڈاؤ	1
2	ایرانی بادشاہ	غلام حسین چھوربٹ ڈاؤ	11
3	گل بہرام بادشاہ	روزی ہلدی	49
4	زومی بادشاہ	محمد اسماعیل گلشن کپیر	105

پیش لفظ

پہلے زمانے میں کہانیاں سننے اور سنانے کا عام رواج تھا۔ خصوصاً سردیوں میں لوگ رات کو کہانیاں بڑے شوق سے سنتے تھے اور اسے تفریح کا بہت بڑا ذریعہ سمجھا جاتا تھا۔ اس طرح کہانیاں ایک سے دوسرے سینے میں منتقل ہو کر زندہ رہتی تھیں۔ لیکن موجودہ دور میں ٹی وی، کمپیوٹر اور موبائل نے کہانیاں سننے اور سنانے کا رواج بالکل ختم کر دیا ہے، اور کہانیاں سنانے والے بھی آہستہ آہستہ ختم ہو رہے ہیں۔ اس طرح یہ کہانیاں ہمیشہ کے لئے ختم ہونے کا خطرہ پیدا ہو رہا ہے۔ جس کے پیش نظر کئی لوگوں نے کہانیاں ریکارڈ کی ہیں۔

ہم نے بھی چند کہانیاں ریکارڈ کیں۔ البتہ ان کہانیوں میں سے کسی کا تعلق تبت سے ہے، کسی کا تعلق ایران سے ہے، کسی کا اور کہیں سے ہے، لیکن یہی کہانیاں ہم کافی عرصے سے سنتے چلے آ رہے ہیں۔ اس لئے لوگ ان کہانیوں کو بلتی کہانی ہی سمجھتے ہیں۔ ان ریکارڈ کی ہوئی کہانیوں میں سے ہم نے بارہ کہانیاں منتخب کر کے ان کو چار چار کہانیوں پر مشتمل تین علیحدہ جلدوں میں تقسیم کیا ہے تاکہ کتاب کا سائز زیادہ بڑا نہ ہو اور قارئین کو پڑھنے میں آسانی ہو۔ کتابوں کے لئے جو تصاویر درکار تھیں وہ مس بریندا فرینچ (Brenda French) نے بنا کر دی ہیں۔ اور ان کہانیوں کو کتاب کی شکل دینے میں مس یونس جونز (Eunice Jones) نے مدد کی ہے۔

مختلف وادیوں میں کہانیاں سنانے والے لوگ اپنے اپنے انداز میں کہانیاں سناتے ہیں۔ ہم نے جو کہانیاں ریکارڈ کی ہیں ان کے سنانے والوں کا تعلق ضلع گنگوچھے کے مختلف علاقوں سے ہے۔ ہم نے اس بات کی انتہائی کوشش کی ہے کہ تحریر میں صرف وہی بات لائی جائے جو کہانی سنانے والے نے کہی ہے۔ لیکن مجبوراً چند مقامات پر ایک دو الفاظ کی تبدیلی کرنی پڑی ہے۔ نیز ان چند کہانیوں میں بھی، جن کی تصحیح کاچو تہور علی خان (مرحوم) نے کی تھی، کچھ تبدیلی کی ہے۔ چونکہ کہانیاں کسی بھی ثقافت کی عکاسی کرتی ہیں اس لئے ہمارا بھی یہی مقصد ہے کہ ہمارے ثقافتی ورثے محفوظ ہوں اور ساتھ ساتھ بلتی زبان بھی زندہ رہے۔ انشاء اللہ یہ کتابیں بلتی زبان لکھنے اور پڑھنے کا شوق رکھنے والے افراد کے لئے مددگار ثابت ہوں گی۔

اگر کوئی ان کہانیوں کو کہانی سنانے والے ان بزرگ لوگوں کی آواز میں سنانا چاہے تو بلتستان بک ڈپوسٹری سے ایس ڈی کارڈ بے عوض قیمت حاصل کر سکتا ہے۔

ہم اُمید کرتے ہیں کہ قارئین کو کہانیوں کی یہ کتابیں پسند آئیں گی۔ اور وہ ہمیں اپنے مفید مشوروں سے بھی نوازیں گے۔

محمد ابراہیم تبتم خیلو ستروہنی
حسین علی خان خیلو ستروہنی

تبصرہ

بلتستان کے بلتی پشتنی باشندوں کا اپنی زبان بلتی کی تعمیر و ترقی اور فروغ کے لئے کام کرنا حیران کن اس لئے نہیں کہ ہر زبان دان اپنی زبان کو دیگر زبانوں پر فوقیت اور سبقت دلانے کے لئے اپنی تمام تر صلاحیتیں بروئے کار لانے کی کوشش کرتا ہے۔ مگر حیرانگی کا مرحلہ اُس وقت پیش آتا ہے جب کوئی سات سمندر پار کی اجنبی خاتون جس کی مادری زبان انگریزی ہو، اور دوسری کسی زبان پر تحقیق، تدریس، تعمیر اور توقیر بڑھانے کے لئے اپنی پوری زندگی پر دیس میں بتائے۔ پھر زبان سیکھے، ورکشاپس منعقد کرائے، اور اصل زبان دانوں کو ورطہء حیرت میں ڈالے۔ یہ سارے مناظر اُس وقت نظروں کے سامنے محو رقصاں ہوتے ہیں جب برطانیہ سے تعلق رکھنے والی فرشتہ صفت اور باکردار خاتون محترمہ یونس صاحبہ کی بلتی زبان کی تحقیق اور تعمیر پر صرف کی ہوئی تیس سالہ زندگی پر نظر دوڑائی جائے۔

محترمہ یونس صاحبہ برطانیہ سے پاکستان اُردو سیکھنے آئیں اور اولاً ملتان شہر میں رہ کر اُردو زبان سے آشنا ہو گئیں، پھر نہ جانے کس نے بلتستان کا راستہ دکھایا، اور خپلو شہر کو اپنا مسکن بنایا۔ یہاں انہوں نے نسوانی بیماریوں کے علاج و معالجے کے لئے ایک کلینک میں کام کیا اور اس علاقے کی خواتین کی طبی خدمات کرتی رہیں۔ اُس دوران اُن بلتی خواتین سے بات چیت کرتے ہوئے، بلتی زبان سے آشنا ہو گئیں۔ آپ یہ جان کر مزید حیران ہونگے جب بلتستان سے راقم سمیت

اُس وقت کے بلتی نامی گرامی شاعر مرحوم غلام حسن حسنی کو اسلام آباد میں بلتی زبان کی کسی تربیتی ورکشاپ میں حصہ لینے کا موقع فراہم کیا، دُنیا کے مختلف ممالک کے کئی زبان دان اُس ورکشاپ سے خطاب کرنے تشریف لائے تھے، حالانکہ ہم دونوں اہل زبان ہونے کے ساتھ ساتھ بلتی زبان کے شاعر و قلم کار کے طور پر جانے پہچانے جاتے تھے مگر ہم بلتی زبان کی باریکیوں سے نابلد تھے۔ محترمہ سے بلتی میں بات چیت کرنے کے بعد یوں لگا جیسے بلتی زبان کے سارے الفاظ کسی لذیذ شربت میں تحلیل کر کے دو گھونٹ میں پنی لیے ہیں۔ بلتی زبان میں اُن کی شیریں گفتگو سننے کے بعد مرحوم غلام حسن حسنی نے انہیں مادرِ بلتی کا لقب بھی دیا۔

زیر نظر کتاب بلتی اُن دلچسپ حیرت انگیز اور حیران کن کہانیوں کا مجموعہ ہے جنہیں محترمہ نے اپنی ٹیم بھیج کر بلتستان کے علاقہ چھوڑ بٹ، مشہ بروم، اور خیلو کے بعض داستان گو حضرات سے ریکارڈ کروائیں، اور انہیں صفحہء قرطاس پر ثبت کیا۔ ایک زمانہ تھا تفریح کے دیگر سامان ناپید تھے، ریڈیو تک ابھی ایجاد نہیں ہوا تھا، ایسے میں لوگ سردیوں کی طویل راتیں کاٹنے کے لئے لمبی لمبی کہانیاں سنا کرتے تھے اور سنانے والوں کی بستی میں عزت ہوتی تھی۔ ایسے لوگوں کے لیے پردیس میں قیام اور طعام کا کوئی مسئلہ نہیں ہوتا تھا۔ لوگ اپنے گھروں میں اس لئے بھی انہیں پورے اہتمام سے دعوت کھلاتے تھے کہ رات کو یہ ہمیں کوئی اُن سنی داستان سناے گا۔ مگر اب جدید میڈیا نے اُن سینکڑوں داستانوں کو داستان گو کے ساتھ ٹیٹوں مٹی تلے دفن ہونے پر مجبور کر دیا، اور بلتستان سے وہ دلچسپ داستانیں

اور کہانیاں ختم ہوتی جا رہی ہیں۔ اس ضمن میں بلتستان کے سرکردہ محققین اور سکالرز ایک دوسرے سے مشورہ کر رہے تھے کہ اگر ان داستانوں کو محفوظ نہیں کیا گیا تو مزید دس سالوں کے بعد وہ لوگ بھی موجود نہیں رہیں گے جن کے سینوں میں اب بھی چند کہانیاں محفوظ ہیں۔ اس سلسلے میں محترمہ یونس اور ان کی ٹیم نے بلتی زبان کی چند کہانیوں کو کتاب کی شکل دی اور اب یہ عوام کے ہاتھوں میں موجود ہیں۔

یہ کہانیاں جہاں بلتی تہذیب اور ثقافت سے مزین ہیں وہاں ان میں معاشرتی ناہمواریوں کے سبب پیدا ہونے والے مسائل، اور ان کے حل بھی بیان ہوئے ہیں۔ میں محترمہ اور ان کی پوری ٹیم بالخصوص جناب محمد ابراہیم تبتم اور جناب حسین علی خان کو مبارک باد پیش کروں گا، جن کی شب و روز کی محنت سے یہ نایاب اور حیران کن کہانیاں اب ہمیشہ ہمیشہ کے لئے زندہ اور پابندہ ہو گئی ہیں۔

احسان علی دانش

فُونُون (ژا تَنگَمو)

ملسے چک لہ اپوے چک یودپنی انسوک۔ کھوے منخ پو لہ فُونُون زیر بی
انسوک۔ فُونُون جنغنگ گوے انسوک۔ سونگس شنگ چی کھورے اونگی
انسوک۔

يو ژونگسے اپنی نہ اپوے جنفی زان پوگوے انسوک۔ جن چک کھوتی یا
 گرونگ پنگ نو چگی ہرین جی فیونگفی انسوک۔ فیونگسے دوسی شا پھوپنجی دے اپنی لہ
 کھیونگفی انسوک۔ دو کھیونگمانہ اپنی سی اپو اونے من نہ سپتق بق جی کلے یقفی انسوک۔
 اپو جننگنگ نہ شنگ کھورے اونگسے دو ژونگسے تنگسے اونگسید۔ کھودانگ پيسکالہ روٹی
 بوٹی کھورے اونگسید۔ تا اپنی لہ رگنوتزقسید، فی اپو لہ درنگ شے کلے یقسے یود
 زیرے۔

تا اپنی لیگی نرچن جی فخرچن جی یودپنی انسوک۔ اپنی لہ اپو اونگما
 رینگسید۔ تا اپو اونگمی لم پنگ ہلتا سونگسید۔ ہلتا گوانہ اپنی نہ اپو لم بیول سونگسید۔ اپنی
 ینگ لم چگی فری سونگسید۔ اپو ینگ لم چگی فری بازار لہ سونگسے شنگ پو ژونگسے
 روٹی کھورے ننگ نو تھونسید۔ اپو ننگ پنگ نو چوق گو بوربانہ اپو لہ جو مہوسپتق کلفی
 تری اونید۔ لے درنگ فی اپنی لہ چنگ تھوبسید زیرے نہ کھو دینگ ہلتس۔ ہلتا نہ
 زنگ چنگگ نو شے کلے تیار بیاسے یودسوک۔ اپو ہلتونخی کھو فلو چک زوس، ینگ کھا
 باکلس۔ کھافق کن فس، فسے نہ کھو ینگ باہر دوس۔ ملا ننگ نومہ سونگفا ژوخ بیاسے۔
 دیرے اپنی تھونس۔ اپنی اونگما چک اپوسی زیرس، ”یلے اپنی درنگ کھیانی جو مہو جی
 کلسید۔“

”مید لے اپو مید زیرس۔“

”کلسید لے اپنی کلسید، نالہ پتہ گوید۔ نالہ فق تھونگمی ان۔“

”واقعی لے اپو نالہ کلسید۔ درنگ فلان می سی ہرکین فیونگسے شے تھونے

دونالہ کلسید۔“ اپنی ہندوق لنگسے ہرژیسید۔ فی اپولہ فق تھونگمی ان زیرے۔

”کھدانگ سولہ ہرکین بین لہ ہلتا رگوس نہ نئی اپولے شدیا ہلتا اونگ۔ نئی

اپوسی حق پو حق پو زیر بی ان۔ نئی اپولہ فق بنجوم تھونگمی ان۔“

اے حق لہ اپو سترے کھورے شنگ لہ گوے وخ پنگ چگی سی ”یری

شردے فی بو بیمار سونگسید، یولہ شوقبو لہ چک ہلتوسی“ زیرس۔ کھوانگ لہ الف نہ بے

مید پنی، چھد پو شوقبو چک تھوق بر پنگ نہ فبسے کھیونگس، ابا چک دیہا چک لزوقس،

ہرکین لہ ہلتس۔ ہلتسے نہ کھوسی فلان دیڑے فیونک فیونگ، دیڑے مال فیونگ زیرے

سکلس۔ دو فیونگما نہ کھوے بوٹھیک سونگس۔ کھیرے کھیرے کھوگر و فی اخوند سونگس،

کھو مشہور سونگس۔ یلے کسل دے شنگ سکے می لہ چہ سونگس؟ سوسی ہرکین فیونگفی ربغی

لقے کھیونگس۔ سوسی غزوک چی کھیونگس۔ سوسی اشرفی چک منس۔ سوسی نیس منس۔

یلے کسل تا اپو نہ اپنی سیٹھ گوا شروع سونگس۔ یلے کسل تا کھونگ نو دوکسے غزون

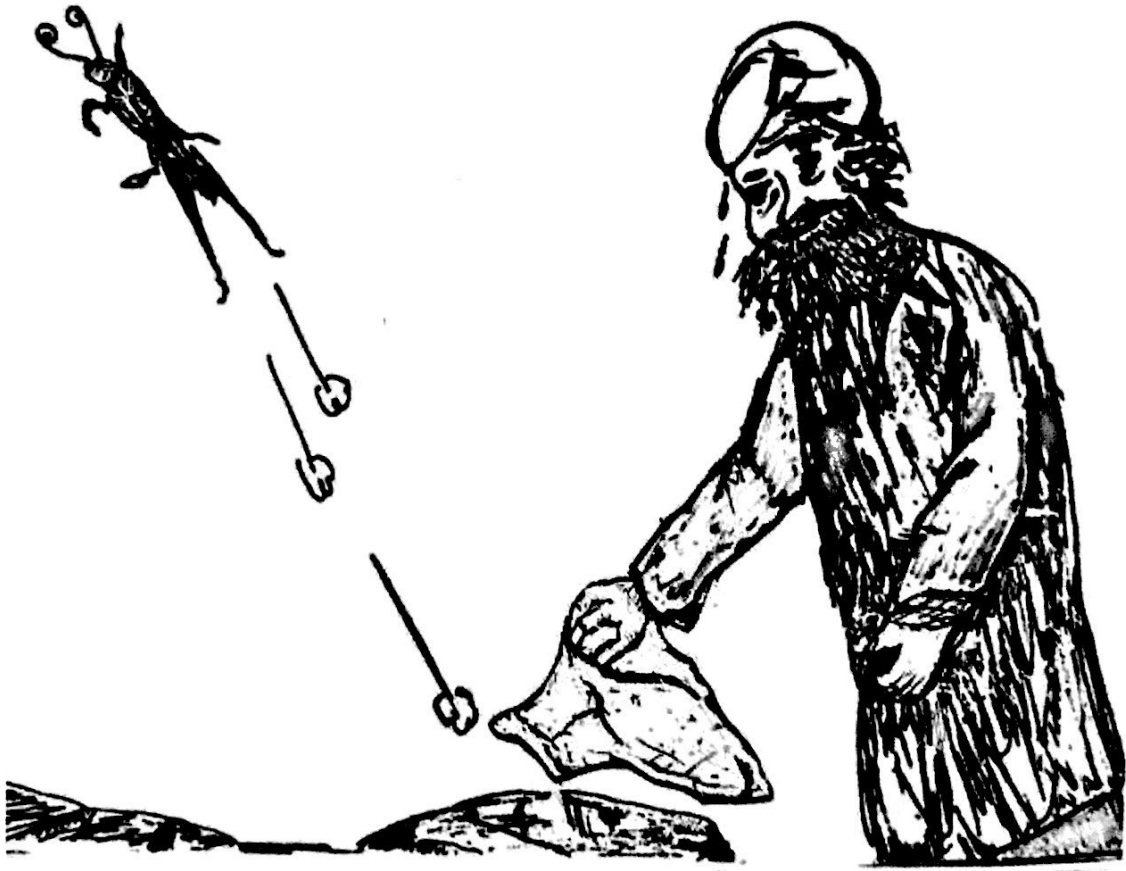
شوقبوله بلتین دوكس۔

ديرے ينگ رگيا ستر د چگي بادشي بونوے زيورات ستورس۔ دے بادشاہ پو
سي دنيائي بادشاہ گنگمي کھه نه بب لينمي انسوک۔ کھوسي اعلان بياس، ”سوسي في
بونوے زيورات فيونگس نه کھوله انعام بنيد“ زيربانه گنگمه سي فيونگمي کوشش بيا، سوله سه
مه بيونگما۔ مه بيونگما نه کھوري شرط نه زومسه گنگمه ردبا۔ ردبين فنکسه فنکسه سوسه اونگ
کهن چي مه سونگس۔

گوانه جق چک وزير چگي زيرس، ”لے بادشاہ سلامت فلان دے شهر پنگ
نو اخوند چک ننگ لو، دے اخوند پوسي چوق چوق زير انگ لو۔ نڈانگ کھو چک
کھيونگما مه گوا؟“

”لياخموگگ اتا وزير يانگ شوخس، گيوخسپا نه يانگ شوخس کھابوري من نه
يانگ لوقسه اونگ۔“ کھوهرتے چگي کھه جو نه سونگس۔ فونوني ننگ پوژلے۔ کھوله
دے اپوله فونون زير بو پته ميد پني انسوک۔ ديرے کھوتھنگ چگي کھه تھونس۔ دے
مليسي کھه تھونما نه کھوله ژيتينگمو چک تھونگس۔ دوله کھوتي سکتينگ فونون زير بي انسوک۔
کھوله شمس، ناني يا فونون پوزونه کھورے گويد۔ کھوله يوپته سونگس نه لياخمو۔ ميد
نه ناکھوے انیکه سکيه نه گوبر فيسه اونيد۔

دو زیرے کھولہ یو بیاسے زونمو شک اونگسے جندنگ نہ رومال پو فیونگسے
زونوک زیربانہ کھو فورے اہیکھ سونگس۔ ینگ زونوک زیربانہ فورے اہیکھ سونگس۔
یا طریقہ کھ اہیکھ نہ اہیکھ فورے سونگس، اہیکھ نہ اہیکھ فورے سونگس۔ خسوم ریم بھی
زیمی کھ کھولہ زونا تھوبس۔

کھو دو جندینگ تنگس۔ تنگسے نہ سونگسے چک لہ ترس، ”کھتی اخونی ننگ پو گار
یو دپنی ان؟“ زیربانہ دے می سی اے چھقونگ پو ان زیرے ہلتنس۔ وزیر سونگس۔

کھوتا عالم، تھوڊو ٻوڊ چنگسے ٻوڊ پٺي۔ وزير تھوڊا نه کھوڊو رخس۔ وزير ٻي کھو له زيرس ”ٻي
 اخوند في لڳنڳ نو چي ٻوڊ ٻوڊ چي ان نه زير۔ کھيانگ له شيس نه انعام۔ تا ٻوڊ مه شيس نه
 نايارگي کھه کھري سکے کھه نه گولينهي ان۔“

تا کھو نمڻيد له چه اونيد۔ مه اونگانه اپني له کھو کھچيم زير با شروع بياس، ”فوکون
 چڱي ريسي کھه ٻوڊس۔ نيسي ريسي کھه فلان دے ٺھگ ٻوڊ بيا نه ٻوڊس۔ خنومي ريسي
 کھه سه ٻوڊس۔ بچي ريسي کھه تاڊرنگ بادشاہ نه وزير ٻيڻا نه نا چه بياس ٻوڊس؟ تا
 ڊرنگ في ستروق له گويد له اپني“ زيرس۔

زير با چک تا وزير ٻوڊ له شمس، ”آ واقعي فوکوني جم چک تنگس ٻوڊس،
 نيس تنگس ٻوڊس، بچي ريسي کھه زونس۔ کھو واقعي فق تھونگ کھن انمڻگ۔ کھوسي صحیح
 زيرس۔“ کھوانگ له نيا نفي انعام چي منس۔ ٻي اخوند بادشاہ له نا سونگس زيرس
 کھيانگ کھيونگما تنيد۔ وزير ناشتي کھه لوقس۔ لوقس نه بادشاہ له زيرس، ”ٻي بادشاہ سلامت
 ٻي ٻوڊس زيرس مه ٻيونگي سوال کھوانگ ميد۔ کھو ياڙس هرڙس منس۔ ناسي
 کھو له شيساناميدانگ زير ٻوڊ هلتا له فوکون چي زونے کھورے گوانه جم چک تنگس
 نيس تنگس، بچي ريسي کھه زونس زير ٻوڊ کھو له پته سونگس۔ تا ٻي ٻوڊس تنگس خالي
 زيرس کھو له پته مه گوانگار گوس؟“ بادشاہ سه تھڊس۔ مي له شور سونگس۔ دينے

زبردست اخوند چي ننگ لو، چوق چوق زير انگ لوزيرے۔

ديرے دے ہر کونمو دروخس۔ دو ژونمو چک انسوک۔ موسی بادشانی کھرنگ
ڈاکہ تنگے خسیر خمول چي کیا لبو گنگ کھورس، دے زیورات پوکھورس۔ تا مو بگیو کسے
اونگے اخونی ننگ نوتھونس۔ ”السلام علیکم لے اخوند“ زير بانہ
”وعلیکم لے بو نو یانگ زازوے شخص۔ چا اونگس؟“

”تا چہ بیا لے ملی آتا اخوند یانگ چوق چوق زير انگ لو، ہر کونمو نا ان۔
گوانہ یری شزدے یانی نامہ ہلتون۔ ناسی دی خسیر خمول پوکھیونگفی ان۔“
”تا خیر بیو نہ نری بو نوسی لیا خمویاس۔ مید نہ ناسی ہسکے کھیانگ ہلتنمی اپنا
ینگ۔ تا خیر نا بہانے پچوید۔“

”اخواند جو بخشش نادی خسیر خمول پوکھورے اونگفی ان، نامہ ہلتنما لہ۔“
”دی زیورات پوکھیانگ کھورے سونگ۔ کھیانگ ملے لہ یوق۔ نادے
ملسی کھہ تھونید۔“

”تا اخوند جو بخشش یانی نا لہ ہلتون، نادے ملسی کھہ یغید۔“
”اونا کھیانگ سونگ، سونگے بادشی بو نوے پلنی اوق پنگ یوق ہے۔ مید

نہ کھیانگ ہلتما رگوسید۔ کھیانگ بادشی کھرنگ تھونمی انا مین؟“

”نا تھونمی ان جو۔ بادشی بوٹوے خاص می ان۔ موے بسترا تنگ کھن پو

نانگ ان۔“

”اونایا خموننگ۔ کھیانگ بسترا تنگما سونگے نہ بادشی بوٹوے پلنی کنگ لوکھی

دب پنگ یوق۔ سنیا سی دب پنگ مہ یوق ہے۔ یا نا کھیانگ ہسکے ہلتما مید۔“ تا

دے خسیر خمول کن ہلوکس۔ ہلوکپا نہ تا کھو مست سونگس لے کسل۔ اے جق لہ اخوند

تھود بود چنگے بادشی در بارنگ کھیرس۔ دیرے اخوند نہ فٹوے بادشاہ تھونس۔ اخوند لہ

خسیری کرسی بادشاہ لہ خمولی کرسی تنگے یود سوک۔ تا دیرے سکر زیر بی اخوند لہ ہلتا لہ

جدنگ نہ رگلے می دمسید سوک جو۔

دیرے اخوند لہ چے بے زان بان چھی تنگھی بعد لہ بادشاہ سی زیرس ”یری

شزدے یا ہر کونمو مجلس عامنگ فیونگما رگوسپی ان۔“

زیر بانہ اخونی زیرس۔ ”دو نا فیونگمی مین لے کسل۔ دو لہ می رد بئی نیسپو نہ

درا نیسپا یود پی ان۔ دو کھدانگ لہ شیسپی مین نانگ لہ شپپی ان۔ ناسی ینگ سو

کھدے گوے مین۔ بادشاہ نہ وزیر کھدے گوے ان۔“ کھو لنگس۔ لنگفا نہ بادشاہ سی

”گارگوے ان؟“ زیرس۔

زیربانہ ”یری بوٹونید اونگمی کمرنگ شوخس“ زیرس۔ بوٹونید اونگمی کمرنگ
سونگس۔ وزیر پولہ زیرس۔ ”کھیانگ دی گدلو زدوم۔“ کھوسی دے گدلو زدوس۔ زوما
نہ تھیلا چکنگ تنگے یودسوک، ہلتس۔ زیورات گنگمہ ژھنگسے یودسوک۔

یلے کسل تابادشاہ لہ گیودپہ سونگس۔ ”حرام زادانو، عالم ژامرے ناسی ردبفا
دوکٹوک۔ کھیانی دینگ نوتنگسے یودپنی انسوک۔ تانا کھیانگ ردبید۔“

زیربانہ اخونی سی کھولہ اجازت مہ منس، ”لے کسل بلبسی لس کبھی اہارول لہ
گو کبھی دیہا رول لہ گویا نہ نورنی ینگ۔ دولہ ردپس چچی چہ ان۔“ یلے کسل دے
زیورات کن فیونگفی کھہ نہ اخوند دوپا چرچا سونگس۔

یلے کسل بادشاہ سی اخوند لہ زیرس، ”یانگ نری کھرنگ دوک۔“

زیربانہ اپوسی زیرس، ”نی اپنی سہ یود۔“ اپنی سہ دعوت بیاسے کھیونگس۔
یلے کسل تاکھونگ گوپنی دے ژل کھن پوگار دوک۔ بادشاہ نہ ژوخسا ژوخ بیاسے
دوکس۔

دیرے جق کن شکر و تھونس، کھو مجمہ سونگس۔ دیرے یاگرونی اخون پولہ کھو

تھونگما نہ کھا درس۔ دے اخون پوسی کھولہ منبر پنگ اونگ زیرس۔ زیربانہ کھومہ اونگس۔ مہ اونگما نہ کھوسی فو لے منبر پنگ کھیروک زیرس۔ کھوسی کھو فوس۔ کھوسی کھو فوس۔ تا فوکون لہ چنگ نہ چنگ تمیز مید پی۔ کھورنگ چنگ مید پانہ فوکونی منبر پنگ مہ گوا زیرس۔ دے اخوند پو لہ کھو چھونو عالم چی شیسے کھولہ کھا درے چنگ زیربانہ مہ ینس۔ یا فول فولی برژہم پنگ فوکون ژینو زد مے شوس۔ کھو شوربانہ ہرغی بدس۔ ”کنجر اخوند مجمعی فیاق پو مہ بیا گار شورے گوے ان؟“ زیرے۔ یلے کسل ہرغی بق سینگ بیونگما چھمانہ مسجد پو لوقس۔ فوکون دوپا چرچا سونگس۔

میونٹی زیرس، ”یلے کھولہ شیسپی انسوک۔ کھو بیونگما نہ نڈانگ بیونگس۔ مید نہ نڈانگ گنگمہ یا مسجد پنگ شے انسوک۔ ینگ سوسی دی اخوند پو نہ دریسے مہ برونگ۔“ یلے کسل فوکونی منخ پو دوپا چرچا سونگس۔ تابادشاہ پاتر قسے کھولہ عزت سونگس جو۔ بادشائی شدیا زین تھونین کھو عیش عشرتی کھہ بادشائی کھرنگ دکھی رونگ نہ خیرا لے کسل۔

ايراني بادشاه

پيلے کسل گن ايران شهري بادشاه له بوژها ميد پني انسوک۔ کھولہ ميراث
کھوانگ ميد پني انسوک۔ گوانه يا فکرنگ کھو رگسيد، ”تا نا له اولاد چي چنگ ميد،
ميد پانه في دي کھرزدونگ نه مال جائيداد گنگمه جئاسي زيد۔“ زيرے نه کھو وزيری
شديا تھونس۔ تھونے نه وزير له زيرس، ”پيلے في وزير کھري شزدے نه شه کھول نا
کھيانگ له کڑاچک زيريد۔ گوانه کھيانگ سونگسے نا له ميراثي بندوبست چي بياس نه لياخمو
گويد۔ ميد نه في بادشاهي ختم گويد۔ في بادشاهي ختم گوانه کھري وزيری سه ختم گويد۔
دو پڑے کھري شزدے شه کھول کھيانفي نا له ميراثي بندوبست چي بيوس۔“

زيرباچک وزير له خشمس، ”تا کھيانگ نه نارگسے نسو ديژے سونگسے نه
کھيانگ نه نا له سو دکٹوک؟ دو جواني وخ له اپنا۔“ تا بادشاه له دو وزير بوکھولہ چھوپنچي
کھريبا سونگس۔ کھوننگ نو سونگسے پھرے تھنگسے يودسوک، دیکھه کھو بوق کھيرے
فوقس۔

وزيری بوژوليگی کمال يودپا۔ موسی زيرس، ”انالے في اتا يانگ له چه سونگس؟“

”تاچہ بیک لے بو نو دے زالونگ مہ سو نغنی بادشاہ سی نا لہ مہ سکھی لس
گن سکسید۔ تاکھو رگپی اپو لہ سو دوکٹوک۔ کھو نا لہ میراٹی بندوبست چھی بیوس
زیرسید۔“

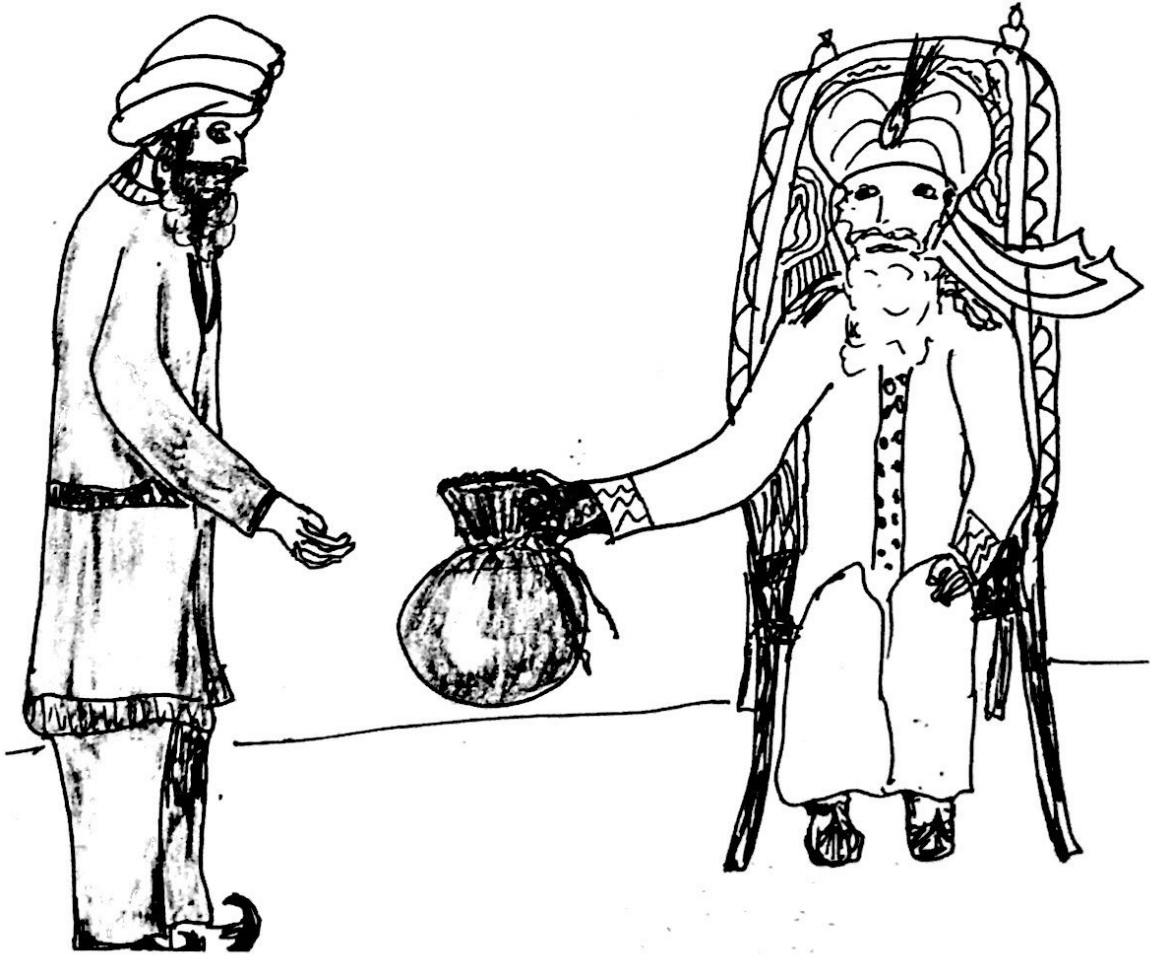
”لے اتا یانی کھولہ چہ زیرسید؟“

”ناچپ چدے اونگس لے بو نو، نہ نا کھولہ گوید زیرفا مید نہ گوا مید زیرفا
مید۔“

”لے ملی اتا نڈانگ کھوے اوقٹو نو کری بے لا، گیونخے خدائی شزدے
دیکھ نہ کھوے شزدے کھ وزیر زیرے یانگ لہ منٹخ تنخے طلب منے تنخواہ منے
نڈانگ گنگمہ خسوین اے عوام گنگمہ نہ ژوخ مہ بیا۔ یانگ سونگ دوے رنگ، سونگے
یلے بادشاہ یری نمک چھی زین دوکسے نہ نا یودپنی سیکھ نہ یانگ لہ بندوبست
بیاسے کھیونید، زیرس نہ یری خیرے سونگ۔ میدنا یری چہ سونگ؟ دوپا بادشاہ فیوکپو
ان، کھولہ نا اونے من چھی فی فرورالہ خزانے من زیرس نہ نٹی ننگ پو آباد گ۔
لے اتا ترتیبی کھ پینے فیونی۔ وزیر چالاک چن قابل دوکپی اپا۔ نری اتا لہ چہ
سونگس؟“ زیرے دے بو نو سی کھولہ جلتہ بلتے بیدپا۔ بیا نہ کھو بادشی کھرنگ رانگیا
لزوغید پاجویا۔

دیکھ نہ کھوسی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے فی بادشاہ سلامت نایاڑے عرصے
یری نمک چچی زین تنخواہ لینین دُوکسے نہ دو سے نایشا یود نہ سہ یری نمی بندوبست
چچی لہ گوید۔ یری شزدے نہ شہ کھول نایشا تا دُوکپدا نام لوقسے تھونمت، خزانے چک نا
اونے من پو خرچہ لہ فی فرو فرالہ منس نہ لیا خمو گوید۔ یانگ خزانے چک فی ننگ نُوکلے
تونگ۔“

”لیا خمو گک“ زیرس۔ بادشاہ سی خزانے چک کھوے ننگ نُوکلے تنگس۔

یلے کسل تا اتا اونے من نہ بوئوسی اتا لہ زا بمخفا کھور بایانگھی زچس گن
 فچوسے جولنگ تنگسے تیار بیاسے یودسوک۔ اتا اونگس، اونگسے نہ دے جولی سنیا لہ تنگس
 بسم اللہ زیرے بیونگس۔ یلے کسل تا کھوٹوق ٹوقی لہ لہی رنگ فرید گن رگلین سونگسے
 سونگسے میولی تھنا چک لہ تھونا نہ کھو لہ بادشاہ لہ خاتونی بندوبست چی مہ سونگس۔ خلدس
 گلکس دیرے کھو جاکجک تھنگ چکنگ تھونس۔ تھونا چک دے تھنگ پیکھ فقیر چک
 یودسوک۔ دے فقیر پوسی جنفی لوکھور لہ سہ سلام ہلتے انسوک، نیھی لوکھور لہ سہ سلام
 ہلتے انسوک۔ یا طریقہ کھ خدالہ تسبیح تھلیل زیرین فچولین ڈوکی انسوک۔ دیرے کھو
 اونگھی وخ لہ کھو سلام ہلتین یودپا۔ کھو اونگھو کھو لہ پتہ سونگس، ”انالے وزیر کھیانگ چا
 اونگس؟“

کھوسی سلام چی بیاس، بیاسے نہ فقیر لہ زیرس، ”یلے اتا فقیر نی دے زا
 لونگ مہ سونگھی بادشاہ سی کھوانگ لہ میراث مید زیرے کھوانگ لہ نمے ژلے تنگھی
 ان۔ نا میولی گرو بھی کھورس نہ سہ نالہ کھولہ میراثی بندوبست چی مہ سونگس۔“

”اونایانگ پیکھ کوپتی ڈوک“ زیرس۔ زیرے نہ کھو خدالہ لقمہ زونس۔
 زونے نہ کھولہ زیرس، ”کھیانگ دی عمو کھورے سونگ۔ سونگسے دیکھ ژھر چی
 ڈوکپت دینگ سونگسے کھولہ چک تیونگ۔ چک بوس نہ چک کھورے اونگ، نیس

بُودس نہ نیس کھورے اونگ، ینگ مہ تیونگ۔“

کھو دے عَصو کھورے دے ژھر پنگ سونگس۔ دے ژھر پنگ نو کُشولہ
فلو روٹوک یودسوک۔ کھو بسم اللہ زیرے چک تیانگس۔ تیانگما نہ لونگبا رولبا کُشو چک
بیس۔ بیا نہ کھولہ خمس، ”تادی ژھر پنگ نو زدو چھنے من دیڑے کُشو گنگمہ ڈوکسے نہ
دیو کھورے گو پڑے لیا خموتازے چک لہ تیانگنوک“ زیرے نہ ینگ لیکھر پو چک
تیانگس۔ تیانگما نہ یوسہ تھولے سونگس۔ گوانہ کھو کھوانگ سے لیگی خا چن چی یودسوک۔
یوپا سے زگنے چک تیانگس۔ دانہ چک کھوانگ مہ بُودس، لونا چک کھوانگ مہ
چھدس۔ کھو گوے کھ تھولس، تھولبا نہ دے کُشو گنگمہ سے کھ اونگس۔ یے کسل کھو سے
کھ اونگما چک کُشو گنگمہ گوے کھ گوا، کھو گوے کھ تھولبا نہ کُشو گنگمہ سے کھ اونگما۔ یو بین
یا طریقہ کھ کھو نیمو گنگمہ دیکھ کھڈس۔

دیرے سونے گلے کھو اونگس۔ فقیری زیرس، ”انالے وزیر کھیانگ لہ چہ

تھولس؟“

کھوسی زیرس، ”نالہ دیو سونگس۔“

”لے بخ مید دنی دیکھ چنگ ژھر بر چی یودسوکا؟“

”مید شوک“

”لے بخمید دیونا خدا لہ لقیہ زونے لدنی ژھر ان۔ کھیانگ بُود فو کھورے
 اونگ ینگ، کھیانگ لہ منگمو تیونگ زیرے سوسی زیرس؟ کھیانگ ینگ لوقے
 سونگ۔ سونگے بسم اللہ زیرے تیانگے نہ بُود فو کھورے اونگ، ینگ کھیانگ مہ
 تیونگ۔“ کھو ینگ سونگے بسم اللہ زیرے چک تیانگس، تیانگما نہ گوپی یا لونگبا کُشو
 بُودس۔ بُود پا نہ کھو کھورے اونگس، اونگے فقیر لہ ہلتنس۔ ہلتنا نہ فقیری سی دو لہ فو بُوی
 بیاس، بیاسے نہ زیرس، ”کھیانگ سونگ، سونگے نہ بادشاہ لہ زیر، دی فرولو فچو لہ
 شے ان۔ یا خپروسہ کھیانی بادشاہ لہ زیر بی ان ہے۔ مید نہ کھری بادشاہ لہ میراث مہ
 بیونگمی ان۔“

کھو لہ خمس، ”یا بادشاہ لہ اولاد سکید، دیکھ نہ شس نہ نانگ لہ فکر پوچہ
 یود؟“ زیرے کھو کھورے اونگس۔ اونگے تا ڈرو لے اونگمی جو۔ یول نہ نیمور تھونسنگ
 زیرے تا بادشاہ لہ کوس۔ کوانہ تا بادشاہ ہرق ہر مو کھدے کھو نہ فسوسے گوید پا جو یا۔ خیر
 جو، وزیر تھونس۔

بادشاہ سی وزیر لہ ترس، ”انالے اتا وزیر کھیانگ لہ خدا زیرے نالہ چنگ
 میرانی بند و بست چھی سونگسا؟“

”بندوبست سونگس لے بادشاہ۔ دے فقیری سی دی کُشو لہ فو بیاسے منفی
 ان۔ انشاء اللہ یانگ لہ اولاد یود زیرید۔ سکیو نہ سکید لو امہ لو فچو لہ دو شید لو۔ دو سہ
 یانگ لہ زیر زیرسید۔“

زیر بانہ بادشاہ سی زیرس، ”لے اتا وزیر انسان سکیسفی گیب فیوخ شیو
 کھوانگ نئی کھہ کلے یود ینگ۔ رب چھد زیر بوپا اولاد چچی یود زیر بو لیا خمو ینگ۔“
 بادشاہ تھدس۔ یا جو یا تا دے کُشو بادشائی خاٹون پولہ زا منس، یوزوس۔ زا چک نہ یو
 مولہ جق ہر ژس لزا ہر ژس سونگس۔

یلے کسل دے جق لہ موسکیا کھورس۔ یلے کسل تا مولہ جق لزونگ نوس۔
 سکے جق پولہ تا نیمور تھونیدیا جو یا۔ تا فقیری دُعا بیاسفی اولاد لہ جو، خاٹون پولہ دینے
 مسینگ صورتنگ کمال یود پنی خان چک سکیس جو۔ یار گیا سترد پولہ کھوانگ سنگ
 سونگس۔ یلے کسل تا بادشائی بو ایونگ لوینگ ژھر بو کھو لزینگ ژھر س۔ ایونگ
 لزینگ ژھر بو کھو جینگ ژھر س۔ ایونگ جینگ ژھر بو کھو ساعتنگ ژھر س۔

دیرے کھو لقلنگ ٹیا کو بینٹھو کھورے کھیل بیل لہ گوید پا جو یا۔ جق چک کھو
 پولو لہ گوے وخ لہ کھو لہ جی بجیدے ننگ نولوقسے اونگس۔ دے پولو کھو لہ بجیدنی
 انسوک۔ دیرے کھو کھیونگما اونگما نہ بو انہ زی نیسکا ننگ نوما تم بین یود سوک، نوین

فریاد بین یودسوک۔ کھو حیران سونگس، سونگسے زیرس، ”انالے بوا انالے زی
 یدانگ چانوسے ان؟ چا فریاد بے ان؟ یدانگ نوسے مقصد پونا لہ زیر۔“

”لے اتی رنموشے نیالہ رگنو تر قسے نوسے ان۔ گوانہ نیارگسے نہ یانگ ژوخ
 پو خان گن سکیا نہ نیالہ چھمہ مہ کھڈ پی ان۔“ تا کھیانگ شے ان زیرے کھونگ مہ
 زیرس۔ کھوسے سننگ پنگ خسمس، یلے دی اتا انولہ چی دو مے نہ فوسے یود۔ خسمسے
 کھو دو کھورے ینگ کھیل لہ سونگس۔

اے جق لہ کھو ینگ کھوری گوا تھوسے کھ کھیل بیل لہ سونگس۔ دیرے کھو
 باہر بیونگسے نہ سنا بیاس اتا انوسی چہ زیرانگ زیر بو۔ دیرے کھو بیونگسے گوانہ کھونفی
 زیریدسوک، ”اللہ! فقیری خیرا لہ غزون مید۔ نتی بو شالہ ینگ لو چک لوس۔“ یو
 زیرین نیسکا نویدسوک۔ تروسے فوغیدسوک۔

دے من نہ کھوزگوفیسے اونگسے اتا نہ انولہ زیرس، ”انالے فی اتا نہ انولہ
 یدانی خیرو چہ ان نہ صاف زیر۔ زیرس نہ ناتی شیدا دوکپی ان۔ مید نہ ناشورے
 گوسے ان۔“

زیربانہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے اتی بو نیالہ میراث مید پانتی وزیر تنگسے دینے

دینے بیاسے کھیانگ سکیسفی ان۔ گوانہ دے فقیر پوسی دُعا بیاسے سکیسفی بُو ان کھیانگ۔ گوانہ دے فقیر پوسی کھیانگ لو فچو لہ شے ان زیرسید۔ گوانہ نیا لہ کھری چہ بجیڈوک، مک پو بجیڈوگا؟ گو بجیڈوگا؟ رگو بزو بجیڈوگا؟ چہ بجیڈوگا؟ نیا لہ کھیانگ شے اٹو اونگسے نیا نوے ان۔“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”غلط لے اتا نہ انو فقیری زیرنی چیرا لہ یدانگ نویدا، یدانگ مہ نُوس۔ کھوغزون تنگمی ان۔“ زیرے کھواتا نہ انو لہ تسلی منس۔ دیرے کھو ژھن لہ بسترنگ نُو جو کسے نہ کھو خسمبا بیاس، ”فقیری چیرا لہ غزون مید۔ تانا شیوپا دُونو فی اتا نہ انوشید نُوسے۔ دوپا درنگ ژھن لہ ناشوروک۔ شورس نہ فی اتا نہ انو لہ خسمید۔ تاژانی بُو اونیدا؟ تاژانی بُو اونیدا؟ زیرے نانگ شس نہ سہ کھونگ لہ خیال پو اونین دُوگید۔ تاکھونگ لہ ناتھونین دُوکس نہ کھونگ یا حساب پو ژامشے ماتم بین دُوکتوک۔ نا مید پنی ستونگ نوین دوگنگ“ زیرس۔ زیرے کھو کھوری جندنگ خسیری اشرفی کھورس۔ کھورے نہ ژھنی بجا چونیسی ٹاتم پیکھ کھو شورس۔

تاشہرنگ نہ گار مہ سونگفی فرورفرا جو سونگسے سونگسے ملے لہ تھونانہ دیکھ لم خسوم یودسوک۔ می دُرولبی لم چمی یودسوک۔ بہ بونگ دُرولبی لم چمی یودسوک۔ کھی وا دُرولبی لم چمی یودسوک۔ کھو خسمبا بیاس، بیاسے نہ دے کھی وا دُرولبی لم پوری سونگس۔

یہ کسل تا دے جنگل کُننگ نُو سونگے سونگے خُدائی قدرت جنگلی بہوئی
 لقتو نہ سہ کھو بُوس۔ دیرے تمہ سنگ گوا چک دیکھ جوان خسوم رڈونگ رڈونگ
 بیدسوک۔ دیرے کھوسی زیرس، ”انالے لکونگ نا دکھ گھنڈہ چک ہلتین دُوسید
 کھدانگ چہ زیرے تمہ تمہم بین یودپنی ان؟ اے سی اے کھیونین سالہ تیانید۔ اے
 سی اے لہ تیانید۔ تتی ہرمنگ پوچہ ان؟“

زیربا نہ بینگ نہ چک پو خا چن رے یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے
 کھیانگ ٹھور و خیار بی ان نہ ٹھور و خور، گینو خیار بی ان نہ گینو خور۔“

امہ اے چک پو سمجھدار چی یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے سونگ
 میدپنی عقل سونگ دُوکپت۔“

زیربا نہ اے چک پوسی سہ کھوے کھا روخ بیاسے زیرس، ”انی اونا
 سونگ میدپنی سونگ خیرا دُوکپت۔“

”یلے جنات نیا خسومکا ہر کونمہ ان۔ نئی شدیا چیز خسوم یودپنی ان۔ گوندے
 ژھن لہ نیاسی ہر کوسے کھیونگفی ان۔ دو بی شیخ پوکھیانگ لہ گویدا؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”گوید، شیخ چدپامہ یینا کھتی، نا لیا خموبیاسے شیخ چدید،
 لیا خموگک۔ چہ ان تتی شیخ پو؟“

زیربانہ ”یا جو یا نیا خسومکا ہر کونمہ ان۔ نیا ہر کو سے چیز خسوم کھیونگے۔ یودپنی ان۔ خلونگ سکوری شین چک فلان شہری بادشنگ نہ نیا سی ڈاکہ تنگے کھیونگھی ان۔ دے چیز پو بی حکمت پو چہ ان زیربانہ یانی سننگ پنگ دے ملسی کھہ گک زیرے خمس نہ دے ملسی کھہ کھوسی تھون چوکھی ان۔ گوانہ دو سوسی نا کھیوک، سوسی نا کھیوک زیربی ان۔ دونتی خدمتہ مال پو ان۔ اے چک پو چہ یودپنی ان زیربانہ نئی شدیا دیکبو چک یودپنی ان۔“

زیربانہ ”انا اونادے دیکبو بی حکمت پو چہ ان؟“

زیربانہ ”دے دیکبو بی حکمت پو دو ان، یانگ لہ گا زان پوزا سنی اونگس نہ یری سننگ پنگ خمس نہ دے دیکبو تنگ نہ بیونگھی ان۔ لاکھوں می سی زوس نہ کھوینگ چھم چس جی مین۔ سوسی سہ مہ زوس نہ کھوینگ نہ لودے فنگھی مین۔ زان سبق بگیا ہررق چک کھوینگ نہ تیار سونگے بیونگھی ان۔ کھوے حکمت پو دو یودپنی ان۔“

”اوناینگ چہ یودپنی ان؟“

”دی کمبل پو یودپنی ان۔“

”دی کمبل پو بی حکمت پو چہ یودپنی ان؟“

”دی کمبل پو بی حکمت پو دو یو دپنی ان جو۔ شسفی می دی کمبل پیکھ
 یقس نہ کھولہ ستروق لو قپی ان۔“

کھوسی زیرس، ”اونادی دیکبو نہ دی کمبل پو دی خلونگ سکوری شین پنگ
 تونگ۔“ دونگ دینگ تنگس، ”یا اونانا سی کھدانگ لہ چیرا چک زیرید۔ کھدانگ یو
 بیکھ عمل بیدا؟“

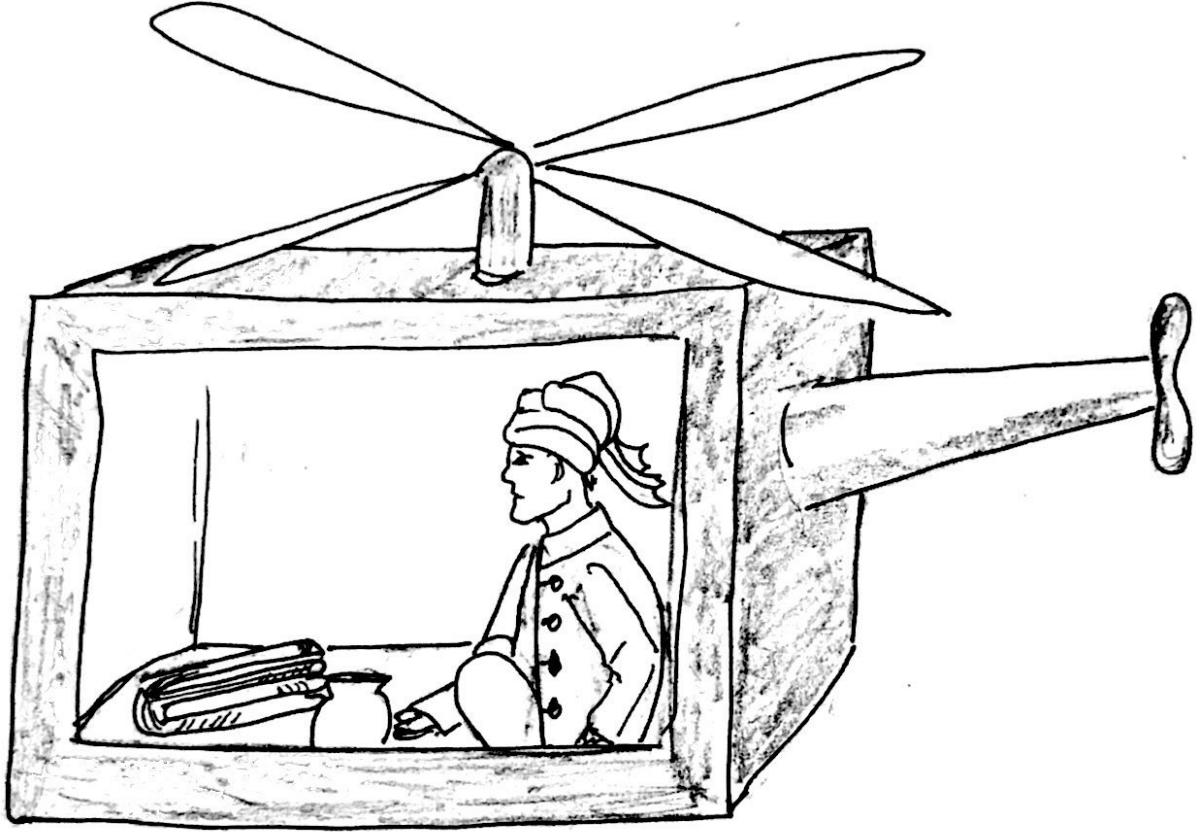
زیربانہ کھوئی زیرس، ”تیا عمل بید۔“

”اوناکھدانگ ژھنکوسی نالہ داریرے کھیونگ۔ کھیونگس نہ ناسی ایک دو
 تین زیرید۔ زیرے نہ داتھینے تیانید۔ کھدانگ سوسی شوخمو دے دا کھورے تھونس نہ
 دو لہ خلونگ سکوری شین پو منید۔ دو بی شول لہ دا کھورے اونگ کھن پو لہ دیکبو
 منید۔ دو بی شول لہ آخری اونگ کھن پوسی کمبل پو کھیر۔“

کھونگ تھدس، ”اللہ! کھو دینے شیخ فے کھن چی، لیاخمو زیرس“ زیرے
 کھوئی سی کھولہ داریرے منس۔ کھو دا خسومکا تھینے تیانگس۔ کھونگ خسومکا دے دا
 سونگفی رول لہ بگیوکے سونگس۔ چک پو اے دب پنگ تیانگس۔ چک پو ابا دب
 پنگ تیانگس۔

تیا نگمانہ کھونگ دے دالزا سونگس۔ کھو بسم اللہ زیرے خلونگ سکوری شین

پنگ جُوکس۔

لی یولنگ سلمہ چو چو زیرین خاتون چی یودپنی انپا۔ دے خاتون پو بی
تعریف کھوے اتی دربارنگ اونگھی میونفی سی بین دُوگیدا۔ کھوے سنگ پنگ یو
خمس، ”یلے دی فقیری خیرالہ غزون مید۔ نانگ شیوپا دُون پنگ بخستون چی گوانا ہلتید“
زیرس۔ زیرے نہ ”یلے خلونگ سکوری شین کھیانی نالی یولنگ تھون چوک۔“

دیرے دے خلونگ سکوری شین پولہ کھوسی دے حکم پولیاس۔ دے من نہ کھونگ
 چی بیاسفی کھ لی یولنگ تھون چوگید پا جو یا۔ ہر کونونگ دالزا سونگس۔ کھولی یولنگ
 ٹانوں لس چن اپنی چگی سی ہلوانے کلین یودسوک موے تی ہندوق پیکھ بے۔ بے
 نہ ”انو“ زیرس۔

”انو زیر فوری کھیانگ بوس۔ مید نہ کھیانگ زوس نہ فی سو بری سو سترن
 مہ گنگ۔ زوم زیرے زدس نہ کھیانگ فی لپی لق تھل مہ گنگ لے آدمی طوطی۔“
 ”یلے انو تادی مہ یول مسنگ سو انو بیک۔ یانگ نری انو ینگ۔ یری
 شردے نہ شہ کھول نالہ برانگسے من۔“

”نانگ لہ زے زان مید، تھونگی پھو مید، گونمی گوچس مید۔ دے یا
 چھستن پولگونے نابازار لہ گوے ان۔ یوگونے ناشریعتی پردہ بیاسے دوکپی ان۔ تا
 کھیانگ برانگسے یقے ناسی کھیانگ لہ چہ زامنوک نہ چہ تھونگما منوک؟“

”لے انویانی برانگسے یوغی، زاجس تھونگچس پول نری انولہ ناسی کھیونگنوی۔“
 اپنی کھوسی رن چوکس۔ کھوسی جندنگ لقبوتنگس اشرفی عواٹ پولنگ فیونگسے اپنی لہ
 منس۔ یلے انویانگ سونگسے کپے ڑیمسے کھورے اونگ۔ یا جو یا انو بونگ لہ

بسترے ریرے کھورے اونگ، چار پائی ریرے کھورے اونگ، تھبکھی سامان چھی
 سیٹ چک کھورے اونگ، فے بُوری چک کھورے اونگ، بانئی غزوک چک
 کھورے اونگ سپق بیالہ۔ ”یا جویا تا کھو آرڈر بیاس۔ تا اپنی لہ زندگی مہ بقضی زان، مو
 بگیووک جویا بازار لہ۔ موفے بے کھورے کپڑے جوڑا ریرے ژیم چوکسے تا اپنی لہ
 پینے تھو بقی کھ کنگ ہلم چھی دور چھی نیس خسوم کھورے پھو غور یڑے چگی کھ تا مو
 دے زان بان گن بسترونگ کلے تھونید پا جویا۔ اپنی تھونے من نہ کھو دے ننگ پولہ
 اہا ردوقہ چک دیہا ردوقہ چک تیانگسے کمرے بجی غے تیار بید پا جویا۔ کھو کرونگ ہل
 ہل بیاسید سوک۔ تا انو بونی سی دے بسترونگ، کھٹ گن دے کرونگ تنگس۔ تنگسے نہ
 انو بو نیسکا دینگ نو دُوگید پا جویا۔ اپنی لہ تا زندگی مہ بقضی زان گن کھوسی دے
 دیکبوتنگ نہ فیونین منا نہ تا اپنی منگمو تھدس لے کسل۔ ینگ سکولبا لدینگے رگوسپا
 مید سوک۔ زاسنی اونگفوزین تھونین دُوگید پا۔ دیرے کھوسی زیرید پا ”یلے انو یری
 شزدے فی لس چھی بیوس۔ یاڑے عرصو تا یری خدمت بین دُوکھی ان۔ ہر چیز پولنا
 یانگ لہ تیار بین یود۔ یری شزدے فی لس چھی بیدا؟“

زیر بانہ موسی زیرس، ”بید لے انوے بو مہ بیانا سی چہ بیک۔ یاڑے عرصو

یانی فی خدمت بین دُوکسے نہ کھری لس مہ بیانا سی ینگ سوی لس بیک؟“

”اونائري انوسي يتي بادشي بونونالہ بخستون چي بيوس۔“

”اللہ توبہ ينگ چي زيريد نہ زير۔ دو بي ہرمنگ کھوانگ کھياني مہ تونگ۔
دونگ کھيانگ ہندوق دونگ“ زيرے کھو ہندوغي گوے کھ کھيرس۔ کونہ بہ کونہ فوج
يودسوک۔

يودپانہ کھوسي ترس، ”ديوچہ ان لے انو؟“

زيربانہ موسي زيرس، ”ديو فلان شھري بادشاه سي ہرئق سکورے يودپني
ان۔ کھوے رول لہ نہ ہلپہ اونگسے يودپني ان۔ ديو مشرغي بادشي فوج کن ان۔ کھوسي
ہلپہ تنگسے يودپني ان۔ ديو فلان بادشي مي ان۔ ديو رومي بادشاه سي ہلپہ لہ تنگفي ميونگ
ان۔ گوانہ کھوے گھري کھ سو تھونچس چي سہ مين۔ تا کھيانگ شارگو لہ موچہ بياسے
دوکٹوک۔ کھيانگ ژا ميد نہ ميد۔ ديژے بادشاه گنگمہ سي ستونگ چي فچو فچو چوفا
ريرے کھدے اونگسے مومہ دوكپا يود۔ نري بو لہ دوكپوچہ بياسے دوكٹوک نہ کھياني
کھيونگموچہ بياسے کھيونگنوک؟ نري بوزاوخ لہ زو۔ تھونگ وخ لہ تھونگ۔ کھيانگ
لہ تھوبني مين۔ موے اتا سي موے ديژے حد پوسنانا يقسے يودپني ان۔ کھوجني
موے لجد پوسکرني ان۔ نکلوچک پنگ مندوغي چھقبوچک پقي ان۔ اے چک
پنگ موتنگمي ان۔ دوبياسے سکربانہ دے کاغذي مندوق پونہ مودراگوے ان۔“

”یلے اوتھوبس نہ لیا خموسونگ۔ مید نہ کھوانگ مید ینگ۔“

”اٹوے بوچہ تھوبے موے کھر پیکھ تھونے من نہ کمرہ نیشو بجی ژے
یودپنی ان۔ دے کمرہ گنگمگ نوج گن ہتھیار کھورے ڈوکے یودپنی ان۔ منزل نیشو
یودپنی ان۔ یا منزل نیشو گنگمی کھہ یا حساب پو یودپنی ان۔ منزل نیشوی گوے کھہ مو
یودپنی ان۔ دیکھ فور بی بیا بو تھونمی مین۔ سیکھی کینوق تھونمی مین۔ گوانہ مولہ خلونگ
اونگمالہ روشنان چی یقے یودپنی ان۔ دیکھ نہ خسوے یودپنی ان۔ دیکھ فور بی بیا بو
تھونمی مین۔“

دیرے کھولہ خممس، ”یا تھونمی ترتیب پو نری شدیا ڈوکے۔“ یلے کسل تا
کھو ژھنی بجا چونیسی کھہ لنگس۔ لنگے کھوری خلونگ سکوری شین پنگ جوکس۔ جوکے نہ
خلونگ سکوری شین پو لہ زیرس، ”یلے خلونگ سکوری شین بادشانی بوٹوے گھری
روشنان پیکھ کھیانی نا فوب۔“ زیرے کھوے سنگ پنگ خممس۔ کھوسی فورے
کھیرس۔ ان نہ ان کھو روشنان پیکھ ببس۔ ببس نہ کھو گلے اپینگ سونگس۔ دینگ گوانہ
تا کھو لہ تھونگس۔ یلے کسل دینگ نو دینے رگشے خاتون چی یودسوک۔ کھو سونگس
موے لچو لہ خسوروب چی یودسوک۔ دو ہشیار بیا سے فودے نہ کھوری لچو لہ بورس۔
کھوری لچی خسوروب پو فودے موے لچو لہ بجوس۔ خیر یا طریقی کھہ کھو کھوری خلونگ

سکوری شین پنگ نو کھو لوقس۔ لوقسے اپنی ننگ نو اونگسے نید اونگس۔
 دیرے مولنگس۔ لنگسے غدونگ لقیو کھروے وخ لہ مولہ تھونگس۔ مو مانگ
 موری کھہ مہ رکھفا دُوس۔ مولہ خسمس، ”یلے فی دی کھر پنگ نو فور بی بیہ تھونمی مین۔
 سے کینوق تھونمی مین۔“

دیرے مولنگسے غدونگ بوونگ کھروسفی جُوکٹو موے اتا اونگسے سکرس۔ سکر با
 نہ مو دے مندوق پو پڑے تھلس۔ تھلبانہ موے اتا سی دے سترونگسے یود پنی کمرہ
 بجی می رد بس، ”حرامزادونگ کھدانگ کھوانگ ہر کونمہ انمنگ“ زیرے۔

دیرے وزیر دیکھ تھونس۔ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دیو ژوخ
 بیاتا۔ ہر کونمو نڈانگ ترتیبی کھہ فیونیدی۔ درنگ نیھی بجا فچوی کھہ مٹینگ یوق۔“ می
 بی ردبا بند بیاس۔ دیرے نیمہ لہ کھونگ مٹینگ بید پا جویا۔ دی ہر کونمو ینگ درنگ یا
 روشن دان پوری تھونمی ان۔ گوانہ ینگ کھو گار ملے فری تھونمی مین۔ دے روشن
 دانی اوق پیکھ شیشی بجو کھیونگ۔ دے بجو ینگ نو نڈانی عطری مار تنگسے یوق۔ یقس
 نہ کھو یو بیاسے اونگمانہ کھو دے ماری بجو ینگ نو بُو دے کھیرید۔ کھیر بانہ نڈانی عطرنگ
 بنگسے یود کھن پو زونے کھیونید ینگ۔

لیا خموگک زیرس۔ کھونگ عطری مار کھیونگس۔ دے شیشی بجونینگ نو مار
 تنگسے ایو بیکھ اے ایو بیکھ اے کلے روشن دان پو نہ درا بید پا جو یا۔
 کھو اے جق لہ ینگ بجا چونیسی کھہ او نا نانگ درنگ صینہ زیروک
 زیرے کھو سونگس۔ کھو ینگ خلونگ سکوری شین پنگ جو کسے سونگسے دے روشندان
 پوری ابینگ گوانہ کھو دے بجو چکنگ بودے کھیرس۔ کھو دے بجو ینگ فوقیا چک نہ
 اے بجو گنگمہ سہ لوقسے سونگس۔ گوا چک نہ دلق بلق بیانہ مولہ نید ژھدس۔ دیرے مولہ
 رگی منے یودسوک۔ رگی تیانے من نہ کھو شورس، کھو بودس۔ کھو شورے اونگسے کھوری
 ننگ نوتھونس۔ ینگ جوڑا چک کھورس۔ چمننگ سونگس۔ سونگسے نہ رگوشوق کھورس۔
 کپڑا بدل بیاس، گو لہ سومنگ بومنگ تنگس، کھو اونگس، انولہ زیرس، ”انودی کپڑو
 دھوبی لہ کھروا من۔“

اپنی سی ”لے دھوبی فی بوی گو پنچس پوکھیانی کھرو سے من“

زیر بانہ کھوسی ”یا“ زیرس۔

تادے چنگمین گنی سی چہ بیاسیدسوک زیر بانہ لم گٹ گنگمی کھہ پولیس یقسے
 یودسوک۔ کھونفی عطری تری بین کھورس۔ تادے دھوبی دکان پیکھ تھونما نہ عطری تری

اونيد سٺوڪ۔ دے دھوبی زُونس، ”حرامزاده ہر کونمہ، بادشی کھر چق کھن پو کھيانگ
انمنگ۔“ کھيرے منگلی فری چک تيانگس۔ سکواق بق چي تيانگس۔

کھوسي زيرس، ”لے کسل ديُوني مين۔ ديُون فلانہ دے اپنی سی کھيونگفي ان۔“
اپنی کھيونگما تنگس۔ ديرے اپنی لہ سمن جاری سونگس۔ ديرے کھو سہ ننگ نُو
يود سٺوڪ۔ کھوسي کھوري سکيسفي جق پو لہ ہلتانہ دے فقير پوسي زيرفي خيرو نہ درالو
فچو گنگسيدي سٺوڪ۔ کھولہ خشمس ”ياتا فقيری زيرفي خيرو نہ درادرنگ في ستروق لہ گوے
وخ پونيمور سونگفي انمنگ۔“

کھوسي اپنی لہ زيرس، ”يلے في انوياني نابلتنے تونگ ہے، في بُونِ اِنپا زير۔“
اپنی بادشی دُونو کھير بانہ بادشاه سی ہر ژقے نيس تيانگس، ”حرامزادانو دی
کپڑو کھياني گار نہ کھيونگفي ان؟“

زير بانہ اپنی سی زيرس، ”بادشاه سلامت في ننگ نُو بزبے چک دُونگين
يود۔ کھوے ان۔“ کھوے کھہ سمن جاری سونگس۔ کھو کھيرس۔ کھو سونگسے بادشاه لہ سلام
چي سہ ميد۔ سونگسے کھوري رُعبنگ دُونس۔ بادشاه کھوري رُعبنگ دُونس، ”في کھر پو
چغين اونگ کھن پو کھيانگ انا مين؟“

زيربانه كهوسى ”ان“ زيرس۔

بادشاه له اڀڄن خا اونگس، ”گا سه هرگونمے ان نه ناله ڙهلبے مين زيربني اڀيا۔
ان زيرے كهوے دماغ پو له هلتوس۔“ بادشاه سي حکم بياس، ”كهير كهو كهير كهو هندوغي
گوے كهه كهيرے كا ڙوشنگ له فيونگ“ زيرس۔ جلا دله حکم بياس۔

كهوسى زيرس، ”كهياڻي نار دڙوڪ ينگ، ينگ كهياڻي ناله چه بيڪ۔ يو له نا
تيا ريوود۔ مه ردوب زيرے نا مه زيربني۔“ ديرے كهو ردبا له كهوے كنغمه لقيه چنگس۔
ديرے كهوسى زيرس، ”شي كهن له كهچيم چي زير چوڪ۔ كهداڻي نار دبو نه ردوب امه
ناله گومبه خسوم تنگمي فرصت من۔ خيرا خسوم زيربني فرصت من۔“

”كهياڻگ له خيرا خسوم زيربني فرصت نيا منوڪ۔ گومبه كهياڻگ له چڪ
كهوانگ تنگمي فرصت نيا سي منهي مين۔“

”يا او نالها خموگگ۔“ ديرے كهو اپني له خط چي فلو خسوم ريس۔ اپني جو
بخشش دي ظلم چن بادشاه سي ناردين يود۔ گوانه في گو نه رگو بر فيس نه جق چڪ يري
نگ نوناني فچوسفي مگرنگ نويوق۔ گوانه في جندنگ نويپني يود۔ يو خرچه بياس في رگو
نه گو شھوڪ چوڪسي في جولنگ نويچھد پو كمبل چي يود دے كمبل پوني رگوے كهه تنگسي

یوق۔ فی کھچیم پویانگ لہ یو ان زیرے زبس۔ دیرے فرو چک نہ نیمبو دو کلے تنگس۔
کھوے گو نہ رگو بریس۔ کھوے رگو گھری ہندوق پیکھ نہ گمبنگ ردوقہ تنگسے فنگس۔

تادے فروسی اونگسے اپنی لہ سکت زیرس، ”لے اپنی نو کھری فروسی خط
کلسید۔“ تا کھوسی لیگی خدمت بیاسے یودپنی مو دومبہ چنمو چھونچی ٹوس۔ بوی
کھو کھولنگ نو۔ خیر جوان چی کھتیک لہ مزدوری مئے کھوے لاش پو کھیونگسے رگو نہ گو
ٹھوک چوکسے کھو زیرنی کھچیم پو نہ زومسے کمبل پو کھتری تنگسے دینگ نو یغیدپا جو یا۔
اپنی کمرنگ یقس۔ اپنی لہ نیدسہ مہ اونگس۔ بوی کھو کھولنگ نو دے ژھن پو مونون
ڈوگیدپا جو یا۔ مونون ڈوکس۔ دیرے ژھنی بجا چونیسی کھ ژے دیرے کھو لہ کلے
ستروق لوقا شروع گویدپا جو یا۔ بادشائی بو دیرے ستروق لوقسے ینگ انوے ڈونو حاضر
گویدپا جو یا۔

اپنی سی زیرس، ”لے انوے بو دیوچہ سونگس؟“

زیربانہ ”یلے انونا تھونگس چی شیے ان۔ انشاء اللہ ناشیے مین۔“ دیرے
کھو ینگ کھوری دیکبونگ نہ شامار پلائی فیونین زمین جنگمو ینگ ڈوک ڈوک گوا
چوگیدپا جو یا۔ بیانوے غزوک ترادے نہ گوپنی کھرق کن ینگ برابر گوا چوکسے ینگ

جوان سونگس۔ جوان فچوس۔ فچوسے نہ کھوسی انولہ زیرس، ”یلے انوہسکے نا سودے لہ گوید۔ نونا اونے من پو نری انوسی دی خسیر غمول گن پھونزے خرچہ بیوس۔ انشاء اللہ نا شوخمولوقسے اونید ہے“ زیرس۔ انولہ دے خسیر غمول گن منس۔

دیرے کھوینگ ژھنی بجا چونیسی کھ لنگسے کھوری خلونگ سکوری شین پنگ جوکسے دے روشندان پوری سونگسے موے بسترو نہ ستریسے تواق لینے کھیونگسے خلونگ سکوری شین پنگ یقس۔ ”یلے خلونگ سکوری شین کھیانگ فور“ زیربانہ خلونگ سکوری شین پوسی کھونگ کھورے بیونیدپا جویا۔ مولہ دخن نید ژھدفا مید۔ خلونگ سکوری شین پوسی فورے فورے کھیرے سمندری تھنا چک لہ تھون چوگیدپا جویا۔

تا دیکھ گسکور پوگنگمہ پھو انسوک۔ سمندری سکل لہ ما بولی چک ژالہ سپنگ سکیسے یودسوک۔ سپنی ہرژونگ سکیسے رنگبو رنگبو سونگسے یودسوک۔ کھولہ شوق سونگس۔ یا سپنگ پیکھ بے خاٹون پو بی غدونگ پو لہ چک ہلتیک۔ زیرے کھوسی خلونگ سکوری شین پو لہ اشارہ بیاس۔ خلونگ سکوری شین پوسی کھو دیکھ فبس۔

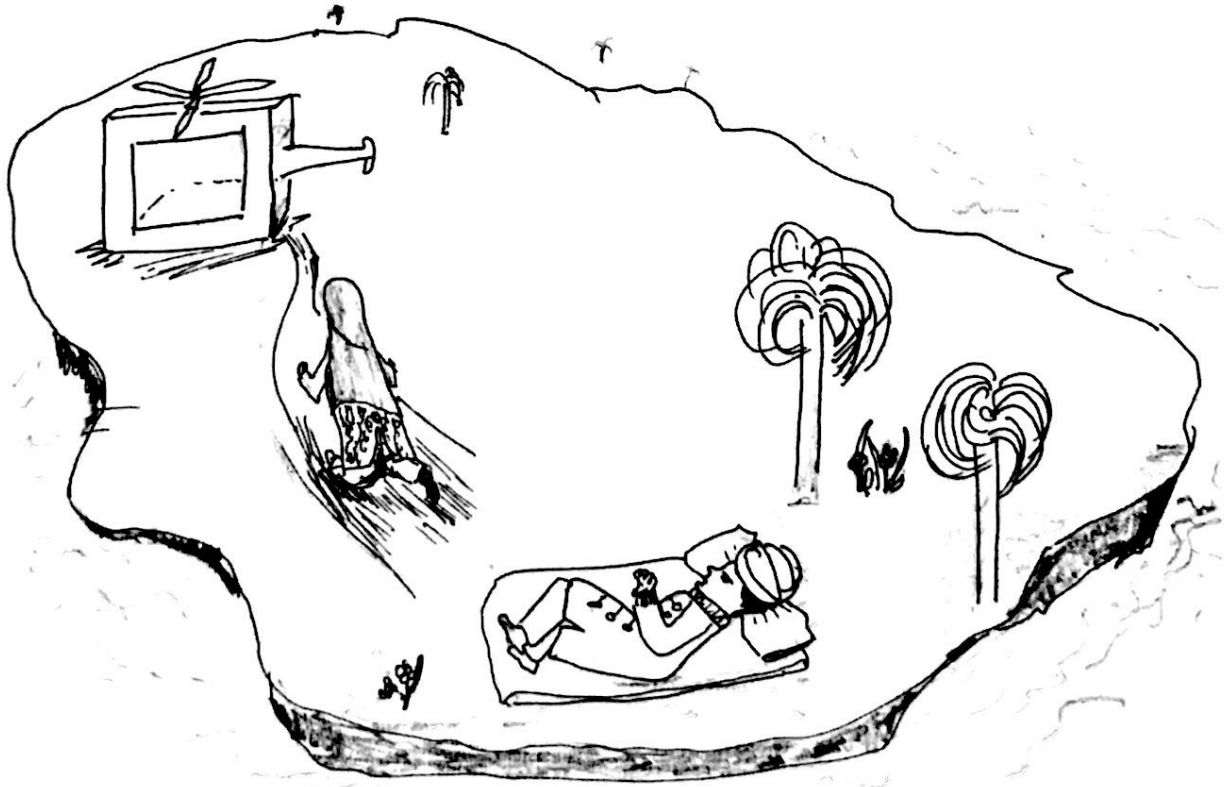
مولہ نیدمہ ژھدس۔ کھولہ خسمس، ”یا تا دی سمندری سکل پنگ نہ موگار گگ؟ ینگ سو دکھ چہ بیاسے اونگنوک۔ نانگ نم لے من پو نید اونگنوک، نانگ لہ

نید چھق یود، دیکھ نہ موے شکل و شمائل لہ ہلتید“ زیرے کھوانگ سہ دیکھ فرید لہ
لوقس لے کسل۔

دیرے کھولہ نید اونگمو نہ مولہ نید ژھد پودرا سونگس۔ موکوار کھورے چک
ہلتس۔ مو حیران سونگس، ”لے نانگ اتی کھر پنگ یود پنی اپا۔ می مید، کھی مید، دکھ
تھونسید، شربی نیمہ ژوخ جوان چھی یود۔“

مندوق چوچو خاتون حیران سونگس ٹوس۔ تا چارہ مید بؤدسے دؤکسے

مید سٹوک۔

مولہ خشمس ”کھوچہ بیاسے اونگس۔ کھوے چیز چچی ننگ دینگ نو چچی یود۔
 دے دیکھو لہ چچی زیرس۔ چنگ مہ سونگس۔ کمبل پولہ چچی زیرس۔ چنگ پتے مہ سونگس۔
 دیرے موخلونگ سکوری شین پنگ جوکس، جوکسے نہ زیرس، ”یلے خلونگ
 سکوری شین کھری شدیا مجال یود نہ کھری شزدے شہ کھول دئی گا فری کھیونگنی ان
 نہ یا ملسوری کھی بلے لہ پتہ گوا مہ چوکپا کھیر۔“ تادے خلونگ سکوری شین پوسوی
 لقیپنگ تھوس نہ دو مالک لدنمی انپا۔ موموانگ مالک سونگ جو۔ مندوق چوچوسی
 خلونگ سکوری شین پو کھدے شورید پا جوپا۔ کھیر کھیر نو لہ کھیرے موری یاروشن دان
 پیکھ فلبے نہ ننگجونگ سونگس۔ دے خلونگ سکوری شین پو موری المارنگ زبے نہ
 غزیمہ تنید پا جوپا۔ سولہ سہ موسی پتہ گوا مہ چوکپا یو بیاسے یقس۔

دیرے دے خان پولہ نید ژھدس، کھورے ہلتس۔ ہلتا نہ دیکھ دیکھو مید،
 نہ دیکھ کمبل پو مید، نہ دیکھ خلونگ سکوری شین پو مید، براہنگ تیانگس، درتجوک
 فچوس۔ تادی سمندری سکل پنگ نہ گارگگ۔ خاتون تھوبی ہرمنگ کھوانگ مید۔ کھو
 دے جق پو دیکھ غو فریاد بین دوس۔ دیرے گیو خسپا سونگس۔ گوانہ دیکھ نیو پونی سی
 دیکھ نیو تنید سوک۔ تادونگ لہ پنخس چچی سہ چنگ مید سوک۔ جندونگ خلونگس، خلونگما نہ
 جندنگ نو اشرفی چک یود سوک۔ یودے نیو پالہ مئے نہ کھولہ اہینگ کھیر زیرس۔

زیربانہ کھوسی یا اشرفی چک پولہ مہ کھیر زیرس۔ کھوسی کھیر زیرس۔ بہر حال کھو دے
 نیونگ جوکے ابا بیونیدپا جویا۔ تاکھو رگیا ستردی رگیا ستر دلہ خاتون پولہ ٹلین کھورین
 کھورین سولہ مہ گونگ کھولہ گویدپا جویا۔ سولہ مہ گونگ گوین ہلتو خفا نہ گلہ نہ کنگہ بلہم
 گن چھدے کنگمو کھرغی مارفو گویدپا جویا۔ یلے کسل تاکھوے سمغرونگ ژھرے برقی
 پتی سہ میدپا برانی فری تھونسدپا، کنگمہ لقی زیرمونگ گن ژھرے بیوگا بیوگا
 سونگسیدپا۔ تادے تھنگ پیکھ چھو غوشنگلیل چک یودسوک دو نہ نیمور چھومک چہی سہ
 یودسوک۔ کھو دے چھومک پیکھ چھوی بوی تھونگس۔ خلد بد گن فیونگس۔ فیاق بق
 بیاس، بیاسے نہ تاکھو کو پتی فرید لہ لوغیدپا جویا۔ لوقپا نہ دے شنگ ڈونی گوے کھو نو
 فوروق چک نہ مو فوروق چگی سی خیرا تنیدپا جویا۔ مو فوروق پولہ نوزن سونگسے موری
 سینگ پنگ زیرس، ”دی خان پولدینے رگشے خان چہی یودپا کھو شارگولہ چہی زدک
 چہی نہ فوسید۔“ دیکھ نہ مو فوروق پولہ زیرس، ”کھیانگ مہ کوپسے مہ ژھورنے خیرے
 تونگ۔“

”لے دیونی سنا شنگیو ڈوکپت، مک خسلپو ڈوکپت چہ خیرا تنید؟“

زیربانہ مو فوروق پولیگی خاچن چہی یودسوک۔ موسی زیرس، ”کھیانگ ژوخ
 خیرا مہ تنگمی اشہی پالہ ڈوکپدا ایری ینگ فوروق چک لہ ڈوکنا سہ چھوقفی ینگ۔“ مو

کھروس۔ کھروسے گمبہ لدنگ پیکھ بےبے اونگسے دُوگیدپا جُوپا۔ کھیانگ ژوخ پو اشی پا
 فچوسے دُوکپو پڑے ناینگ چک لہ دُوگید زیرے موسی دھمکی منیدپا جُوپا۔

منمانہ دیرے کھوسی زیریدپا، ”یلے فی خاتون نمہ نڈانگ یودپنی شنگ ڈونی
 اوق پنگ نُو خان چک یود کھوسہ بادشانی بُو ان۔ طُورانِی بادشانی بُو ان۔ گوانہ بادشاہ
 لہ میراث میدسوک۔ میدپا وزیر تنگسے فقیری دُعا بیاسے سکیسفی بُو ان دیو۔“ تا کھو
 کھوانگ لہ پتہ یودپنی خیرا گنگمہ فو فوروک پوسی مو فوروک پو لہ تنگس۔ یلے کسل فو
 فوروک پوسی کھوری نمو لہ دے خیرا گنگمہ تنیدپا جُوپا۔ تا موے مقصد پو کھوانگ
 کھوینگ نہ خیرا فیونگمو انپا۔

دیرے موسی زیریدپا ”انالے اشی پادے خاتون پو ینگ کھولہ لوقسے
 تھوہٹوگا مہ تھوب؟ تھوبس نہ کھولہ گا طریقہ کھ تھوہٹوک؟ کھولہ عذاب سونگسے
 تھوہٹوگا؟ آرامی کھ تھوہٹوک؟“ زیرے موسی فو فوروک پنگ نہ خیرا فیونیدپا جُوپا۔

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”دی لم پیکھ لم بک خسوم یودپنی ان۔ لم چگی فری
 سونگس نہ کھو گھنڈہ چک لہ تھونمی ان۔ لم چگی فری سونگس نہ کھو لوستونگ فچو لہ تھونمی
 ان۔ ینگ لم چک یودپنی ان۔ دوری سونگس نہ لوستونگ غالہ تھونمی ان۔“

”اونا دے گھنڈہ چک لہ تھونمی لم پوگو ان؟“ زیربانہ کھوسی دیکھ دو یود دیکھ یود زیرے کھوسی لم سنہ بیدیا جویا۔

”یا اونا موکھولہ چہ بیاسے تھوہٹوک۔ موے کھر پنگ نو فور بی یہ بہ تھونمی ان لو۔ تاکھوشارگو لہ دے خلونگ سکوری شین پوسہ موے شدیا یود پنی ان لو۔ کمبل پوسہ دیکھوسہ موے شدیا لوسے یود پنی تاکھوچہ بیاسے تھونوک۔؟“

زیربانہ فو فوروق پوسی زیرس، ”نداگ یود پنی دی شنگیلی شری کھہ نہ لونے چدے کھورے گوارگوپسی ان۔ دو کھورے سونگسے مولہ زامنس نہ مو شدی لدنمی ان۔“

”شدی لدنہ نہ ینگ فیونگموچہ بیاسے فیونید؟“

زیربانہ ”دی شری کھہ بیونگسے لونے چدے کھورے سونگسے نہ زامنس نہ شدی ینگ انسان لدنمی ان۔“ زیرے دے رازگنگمہ مو فوروقموسی فو فوروق پنگ نہ فیونگسے کھولہ تھون چوگیدیا جویا۔

دیرے مو فوروقموسی کھولہ زیرس، ”یلے آدمی طوطی کھیانگ لہ نئی سکت پو روپخی کوے ان نہ ناسی کھیانگ لہ اشارہ منسید۔ تامہ کوس نہ نالہ ینگ چارہ مید۔“

موسیٰ شوقیو پُھوینگ چک زینگس۔ زینگس نہ کھوے غدونگ پیکھ چک تیانگس نہ کھونگ
نیسکا گوید پاجویا۔

دیرے کھو لنگس، لنگس نہ کھو بسم اللہ زیرے دے شنگ ڈوئی گوے کھ
تھولس، کھو کھوری یا چھد پوتھوینگ نو دے لونون تنگس زدر لید پاجویا۔ دے لونونگ
تھوینگ نو گٹ تنگس کھورے نہ ینگ پُھو تکی تھو ننگس۔ دیکھ نہ کھو دے گھنڈہ چگی لم
پولہ گوید پاجویا۔ دیرے گھنڈی ننگجونگ کھو کھوری انوے ننگ نو تھولس، انولہ سکت
زیرس، ”یلے انوئی سننگمہ کپڑے پٹڑے ننگ نہ کھیونگ۔“ انوسی کپڑے کھیونگسے بولہ
فنگس۔ بوجمنگ سونگس سمغرو ژھرے برانگ پولہ تھونسید پادونگ برقسے گو پنخس
چی لہ بدل بیاسے ننگ نو تھولس۔

تھونما نہ انوسی زیرس، ”انالے بوجھری شکل کن سے لین سنگ کھیانگ لہ
چہ سونگس گانگ سونگس؟“

زیربانہ کھوسی سے غزون بون چی پنچوسے یود پائیو اپنی لہ زیرید پاجویا، ”یلے
انونا سونگس۔ نی نو کر دیڑے یود پافلان دے شہر پنگ نہ نی کھہ ہر کونمہ فوس۔ یانی شگر
نیوس۔ یری بو ژا بودے تھونفی ان۔ مال دولت سنگ ہر کوسے کھیرے نری ستروق
پو ژا بودے تھونفی ان۔“

”یلے انوے بو، نری بو کھوانگ تھوبس نہ ینگ مال دولت گنگمہ

تھو، ٹوک۔“

تا کھو ینگ ہفتہ چک اپنی شدیا ڈوگیدا پاجویا۔ تا کھوسی اپنی لہ منفی
اشرفیونگ موسیٰ خرچہ مہ بیا یودسوک۔ دو کھوسی کھیونگسے قسم نہ قسمی رنگ کن کھیونگس۔
قسم نہ قسمی مشین کن کھیونگسے تا دے لونون کھو فے بیدا پاجویا۔ دے شدی گیوربی
لونونگ فے بیا سے مٹھانی ننگجونگ تین کھوسی تھیلا چک فچویدا پاجویا۔ دیرے دونگ
تیارسونگس۔ گوانہ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”یلے انوتا ڈوکے تھنا مید۔ تا درنگ یانی لس
چی بیارگوسید۔“

”چہ بیارگوسید لے انوے بو؟“

زیربانہ کھوسی زیرس ”یانی گوبیا سے سہ مندوق چوچو خاتون لہ دی مٹھانی
زا تنگارگوسید۔ یوموے ہلتوینگ تھونمی طریقے نری انوسی بیارگوسید۔“

”لے انوے بو دومہ بدونو یودپنی ان ہے“ زیرس۔ موسیٰ دو لیا خمو ڈونگ
چنگ تنگس۔ لیا خمو لٹھی کپراگز چک کھیونگس۔ کھیونگسے نہ دے ڈونگو دینگ تنگس۔ دو
تنگسے موسیٰ کھیریدا پاجویا۔ دیرے میدسوکنا یا گارڈکنی سنمدل کن گرم تنگسے لچینگ لیکھر

کھورے سوسی رگی کھورے دوکے یودسوک۔ تا اپنی مانگ سے لیگی زبوغی کھ دے
 گارڈکن لہ نے کھ ہلتین کھیر کھیر لہ کھیرے خاتونی کمرنگ تھونید پا جو یا۔ دیرے خاتون پو
 کھٹ پیکھ مست سونگے یودسوک، ”ہئی ہئی لے خاتون کھیانگ لہ پتہ میدا؟ چو چو
 منے کھیانگ ژھر چو کھی انونا ان۔ کھیانگ دو سے بادشائی بو نو سونگے ہاں۔ کھیانگ نہ
 نیمبو نا لہ بو سکیسفی ان۔ چو چو چک پو کھیانگ لہ منفی ان۔ چو چو چک پو فی بو لہ
 منفی ان۔ فی بو ژھرے بخستون بیاسے ناسی یانگ لہ مٹھائی کھیونگسید۔ کھیانگ
 پردنگ دوکے یود۔ نری فنکمنگ ژھرے دو سے پنچونگمو سونگسید۔“ زیرے اپنی سی
 ترنکل بنکل چی چورونگ چی گنگ تنگس، ”نودیوزو“ زیرے۔

”دیکھ یوق“ زیرے۔ اپنی سی دو میز پیکھ یقس۔ اپنی لچی کھ زوسہ مولہ
 شک اونگس۔ اپنی لوقے اونگس۔ موسی می بی سو یودا ہلتس۔ سو سے میدسوک۔ گلے
 گٹ پو کھرولس۔ دینگ نو قسم نہ قسمی مٹھائی یودسوک۔ موہرن پیکھ کلبا شروع بید پا
 جو یا۔ دیرے دے مٹھائی پچی زانہ مو پھونوغوشدی نو چک گیورید پا جو یا۔ مٹھائی زازا
 مولہ بروت اونگس۔ یلے کسل دے مٹھائی زاپھما چک موشدی لدس۔

بادشائی کھرنگ ینگ اعلان سونگس، ”سوسی فی بو نو شدنگ نہ فیونگے
 مندوق چو چو خاتون فچوس نہ ناسی کھولہ لاکھونگ خسر نمول انعام منید“ زیرے بادشاہ

سی اعلان بیدپا جو یا۔ تاکھوسی شرط چھی یقوس۔ سولہ دو بیونگس نہ دے انعام پوتھوبا۔
مید نہ کھوے گورگی کھہ بر فیسے ردبا۔

تاکھوسی جادو بیا سے یودپنی دومبہ چن عالم گن لہ چہ بیا سے بیونید۔ عالم اخوند
گن انعامی لاپچنگ اونگس، سولہ سے مہ بیونگس۔ مہ بیونگما عالم اخوند چھی ما منگموے کھو
سی رگو نہ گو بر فیدپا جو یا۔ سوسی لزالہ سوسی ہفتہ لہ سوسی جتی لو کھور لہ فیونید زیرس۔ سو
لہ سے مہ بیونگما کھوسی ردبے فنیدپا جو یا۔ تا سزائے موت منما نہ سو سے دو فیونگما کھیودپا
میدپا جو یا۔ تا اخوند عالم سے سومہ اونگس۔

دیرے کھوسی سے اپنی نہ نیمبو فرین تنیدپا جو یا۔ دے ذلیل بادشاہ لہ ناسی
فیونید زیر۔ اپنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دونی بوسی فیونید لو۔“

”اوناکھوری ژھے رنگمو سونگ، اپنی کھیانگ کھدے اونگ۔“

”لے بادشاہ سلامت کھو دو بیا سے اونگمی مین۔ کھولہ جونمی جون ہرتا کھدے

وزیر تنگما رگوسی ان۔“

تا اولادی ژھرانگ بادشاہ کھوانگ اونگسے ”یلے اپنی بو شوخس“ زیرس۔

بادشاہ لہ کھمور لہ تھم چوکس۔ کھوری کھرنگ کھیونگس۔ دیکھہ نہ کھوسی شرط منس، ”یلے

اخوند“ زیربانہ ”لے بادشاہ نا اخوند مین۔ نا ڈیانگسپہ ان۔ کھیانی کھری شرط پوچہ ان نہ زیر۔“

زیربانہ بادشاہ سی زیرس، ”گوانہ فی شرط پو یو ان۔ فی بو نو دودس نہ کھیانگ لہ دیشے انعام، تا کھیانگ لہ مہ بیونگس نہ کھری سہ سر قلم بے ان۔“

زیربانہ خان پوسی زیرس، ”لے بادشاہ کھری دی انعام پنم پو نا لہ رگوس کھن مین۔ نا بے ضمیر می سہ مین۔ فی سہ وعدے چک یودپنی ان۔ بیشک کھری بو نو مہ دودس نہ کھیانی سر قلم بیوس۔ گوانہ فی وعدو یو ان۔ کھیانی کھر خالی بیاسے ڈوکپا رگوسی ان درنگ جتی پو۔“ تا بو نوے ژھرانگ کھو کھر خالی بیاس۔ دیرے بستری کھہ رالی بو نو سونگسے شدی چک یود سوک۔ کھو اونگما نہ مولہ پتہ سونگس۔ تا کھو تھونگما نہ مولہ کھیاقشہ اونگما شروع گوید پاجویا۔ دیرے کھو زگو فیا چک موسی سلام بلام کن بید پاجویا۔ دیکھ نہ کھوسی مولہ زیریدپا، ”ناسی کھیانگ کھی گوا چوکپی انپا۔ فق گو چوکپی انپا۔ دخن ناسی کھیانگ انسان لہ چھدنی شدی گو چوکفی ان۔ حرامزادہ نو دخن کھیانگ فی لقیپنگ یودپنی ان۔“ زیرے کھوسی بقچی ستروس، ”گارے فی ہتھیار کن گار یود؟“

”المارینگ یود“ زیرے ہلتنس۔ فیونگسے کھیونگس۔ کھوے دے خلونگ سکوری شین پو، دیکبو نہ کمبل پو لہ چھونو غزی مے تنگسے یود سوک لے کسل۔ دو فیونگسے کھیونگس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”دوسے ناسی کھیانگ فیونید۔ فیونگنی جوک پنگ
کھیانگ نالہ ڈوکپی نابور۔“

”لیاخموگگ“ زیربانہ دیکھ ناتھوسسکس۔ نکاح ریس۔ ریسے نہ کھوسی دے
شدی انسان گیور بی مٹھانی مولہ ”بگیونگ“ زیرے ریس۔ دیرے کھوسی مٹھانی چک
فنگس۔ موے سکید پنی کھ نہ گین پو انسان گوید پا، نیس فنگس دیرے مٹھانی گنگمہ زے
من نہ موے رگو گنگمہ شدنگ نہ بیونگے انسان سونگے ینگ گو پنی مندوق چوچو خاتون
گوید پا جویا۔ دیرے مولہ سہ کھوے کھ سینگ سونگس، ”تا ین مہ ین گنگمہ کھوانگ لہ
ینگ کھوانگ پاتھلے نانگ لہ لیاخمواشی پاسوتھوٹوک؟“

دیرے کھو بادشاہ لہ اطلاع ریس، ”یلے بخمید بادشاہ اونگ کھری بو نو کھیانی
سنبھال بیوس۔“ بادشاہ منگمو تھدس۔ ٹکلو چک پنگ مندوغی چھتھو چک تنگس۔ ٹکلو چک
پنگ خاتون پوتنگس۔ تنگمانہ درا سونگس۔

دیرے بادشاہ سی زیرس، ”یلے فی رنمو شے خان کھیانی فی شدیا نہ گا انعام پو
ژلید نہ ژول۔“

زیربانہ ”کھری انعام پوسہ نالہ رگوس کھن مین۔“

”دوسے چچی نا چچی کھیانگ لہ منے مید پانا کھیانگ فود تنگمی مین۔ تا مید نہ نا
 لہ میراٹ مید نری بو نو کھیانگ لہ حق۔“
 ”نا کھری بو نو سہ کھیونگما مید۔“

دیرے بو نو سی زیرس، ”اتا جو بخشش نا کھوانگ لہ مید پانگ سولہ دو پکی
 مین۔“ دیرے کھولہ فچول تھم بیاسے کھو بادشی مقہ بید پاجویا۔ دیرے کھونگ اتا بو
 نیسکا گراخفو بید پاجویا۔ بخشتون بیاس نہ شہ ژامشے رگوشوک؟ مار ژامشے رگوشوک؟
 می ژامشے لہ دعوت بیک؟ زیرے کھونگ نیسکا دیکھ گراخفو سونگس۔

گواچک بو سی زیرس، ”لے اتا سوسوینگ مید نہ ینگ چگی مال زانی کھ
 بخشتون بے بو نا سہ مین۔ لے اتا یانی ہرق ہر مولہ اونگ زیر بی کھیود بیوسی۔ گوانہ نا
 ژا اونگنی مین۔ دے گنگمہ لہ زان منمی ہتھیار فی شدیا یود پنی ان۔“ تا کھوے شدیا دیکبو
 یود پنا۔ زیک زیرفو تھونگنوک زیرفو دینگ نہ بیونگمی اپنا۔ لیا خمو گک زیرس۔ شہر کھنگی
 میونگ لہ کھونی دعوت بیاس۔ چھوی نیہ فور بی بیہ لہ تھونے من دعوت بیاس۔

تا دیکبو ینگ نو مید سوک نہ لے کسل، گیو خسے مہان گن لہ چا بسکٹ بیونین
 گوید سوک۔ دیکھ نہ شا مار بیونین گوید سوک۔ قسم نہ قسمی زان دینگ نہ بیونید سوک۔ شہر

کھنگی می سی زو سے دینگ نو برنومہ سونگس لے کسل۔

تا بخستون سونگس کھونگ تھد کھ نہ رگنوں کھ دُوگید پا لے کسل۔ دیرے
دے موڑیا نگو اپنی سہ بادشی کھرنگ کھیونگس یغید پا جو یا۔

دیرے کھولہ کھوری بو انہ زی اٹو اونگس سننگ کھوانگ لبق لبق تھینید پا
جو یا۔ تانی دے زد کپا اتا نہ انو چہ سونگسید شسا یودا پتہ مید۔ خسمسے نہ کھوسی ژھن لہ خط
چی فلو خسوم ربس۔ گیو خسی کھ خشق چی زونے کھیونگس۔ کھیونگس کھوے جنگمو لہ دے
خط پو بجوس۔ بجوسے نہ ”یہ خشق دی خط پو کھیانی فی اتا نہ انو لہ تھو پچوک۔“
زیرے طورانی رول لہ کھوسی فودے تیائید پا جو یا۔ خشق پو سونگس بادشی کھر نہ
نیمور شنگیل چگی کھ ببس۔ اتا نہ انو لیگی رگسے تھبی زگید پو نہ درا سونگس یودا۔ اتی مک
پو جرسید پا انوے مک پو لہ ہلب ہلب چی تھونید پا۔ سلطنتی کھ وزیر پو دوکے
یود پی انپا۔ دیرے خشق پو شنگیل پیکھ نہ بسے نئی ہندوق پیکھ اونگس۔ ہندوق پیکھ نہ
نئی ننگجونگ اونگس۔ اپنی سی اپو لہ زیرس، ”اپو فی بو ی خبر چنگ یودا؟ خشق چگی
سی خبر کھیونگسید۔“

اپو سی زیرس ”لے مک جرفانو فقیری خیرا لہ غزون مید پی ان۔ فی بو شے

فلان دیڑے لو سونگس۔ نئی بو شے کھوے زدو گنگ نوٹو سے نئی مک کن جرسید۔“

”اپو ننگ۔ خشعی جنگمو لہ خط چی ننگ۔“ دیرے موسیٰ خشق پو زونے
 دے خط پو کھروس۔ یلے کسل اپنی لیکھر ہرتینین سونگسے دے سکولی فرو چک
 یودنوک دولہ ہلتنس۔ یلے بو دی خط پو فیا اونگ زیرے کھیونگسے کھوسی دے خط
 پوفیس۔ فیسے نہ زیرس ”یلے انو یری بو مندوق چو چو خاتون کھدے بیر لہ بجا بگیادی
 کھہ یاوا تھونید لو۔“

یلے کسل دے خط پو اتا انو نیسکا سی مک کن لہ ترو دس۔ ترو دپا نہ مک کن
 تازہ سونگس۔ کھوسی وزیر کھیونگما تنگس۔ وزیر کھیونگس۔ کھوسی وزیر لہ زیر دپا، ”لے وزیر
 ہسکے گیونسی بجا بگیادی کھہ فی بو مندوق چو چو خاتون نمہ بیاسے کھدے پیکھ تھونید لو
 کھیانگ کھر زدونگ فیسے می بورے دونگ صفائی بیوس۔“

”لیا خمو گک“ زیرس۔ وزیر سی ہرق ہر مو ختس۔ کھر زدونگ پڑے
 رگیاسترد پو کھوانگ صفائی بید پا جو یا۔

اے جق لہ یا ٹائم پیکھ کھوسی زیر دپا، ”یلے بوا، بوا زیر بونگ زی
 زیر بونگ نالہ سہ یود۔ نا اونگسے دیڑے عرصہ سونگسید۔ فی اتی حالت پو چہ سونگسید۔
 انوے حالت پو چہ سونگسید۔ یری شزدے نہ شہ کھول نالہ ینگ دوکپا ینا مید۔“

زیربانہ ”یلے اتی بو اونا لزا تروک فی کھری کھ لزا تروک کھری کھری کھ
ہے“ زیربانہ ”لیانموگگ“ زیرس۔ یلے کسل مندوق چوچو خاتون کھدے دے
خلونگ سکوری شین پنگ تنگے اونگے کھوری اتانہ انو نہ بہرق ہرمو نہ تھوکے زین
تھونین تھدکھ رگنو بین دوفی رونگ نہ خیرا۔

گل بہرام بادشاہ

یلے کسل کن شہر چنگ نو بادشاہ چک یودسوک جو۔ کھوے نو نو لہ زیر بی
انسوک جو، گل بہرام۔ گل بہرام ژہرمہ سونگے سکول کنگ نو گوے وخ پوتھونمانہ
کھو سکولنگ نو تنید پا جو۔ اہیکھ وزیر لہ سہ بو چک یود پی انسوک۔ کھولہ بے وفا وزیر
زیر بی انسوک۔ گوانہ کھوسہ کھوری بو سکولنگ نو تنگس۔ یلے کسل سکول کنگ نو گوین
دوکے پرا تھری ژہنین چی کھونگ سکول کنگ نو گوا ژہدید پا جو یا۔ کھونگ تختیونگ
جولینگ جنگ چھن کنگ نو فین چی نورزی پونی نور کھیونگمانہ روا چھونگو فوہر ژید یود
نہ، روا چھونگو فوق یود نہ دونی کھ روین دوکے نیمو گنگمہ یو بین دوکے سکولنگ نو
چھٹی گوا تھوے کھ کھونگ کھرنگ لوقے اونگما۔ یو بین دوکے عرصے موپوے رگل
جو۔

تاسکولنگ نو کھونگ ملا اونگما مید۔ مہ اونگما نہ ماسٹر کنی سی بادشاہ لہ شکایت
بیاس، ”بادشاہ سلامت یری نونو سکولنگ ملا اونگما مید۔ نیا سی کھونگ لہ خابنگ چی

بیک پا، یری فیاقہو ناراض گوید۔ تا مہ بیا نہ کھونگ لزا نیس ژے گوید، سکولنگ نوما
اونگما مید۔ گوانہ یانگ سمجھائی بیا سے سکولنگ تنید نہ تو نگ۔ تا دو مید نہ نیا سکولنگ نہ
خارج بید۔ “دے رپورٹ پو بادشاہ لہ تھوبس۔

تا کھونگ نیمو گنگمہ ستونگ کھور لہ کھورین ہر ژیمو بین دوکے نہ غدونگ کن لہ
تھل رنگ جوکے کھرنگ لوقے تھونس۔ تھونما نہ بادشاہ سی اونگ زیرے تنگے کھیرے
نہ ترس، “انالے بو کھیانگ سکولنگ نو گوا مید لو؟ کھیانگ سکولنگ نو چاہہ گوے
ان؟“

”بوانیا سکولنگ نو گوین یودپنی جو۔“

”تا غزون پوچہ بیا تنید۔ دے دی خط پو ماسٹر کنی سی کلے تنگسید۔ اونید نہ
اونگ، مید نہ سکولنگ نہ خارج بید زیرید۔ گوانہ نری نونو بیر لہ نہ سکولنگ سونگ۔“
”بوانیا لہ سکولنگ نو گوسنی کھوانگ اونگما مید۔ نیا لہ سبق زیرسنی اونگما مید۔
دوپانیا ہنر چھی ہلاؤ بید۔“

”دومہ بیوس لے بو۔ بادشاہ چگی بوسی دو بیولیا خمو گوے مین۔“

”مید بوانیا ہنر ہلاؤ با گوید۔“ یلے کسل دیرے کھوسی می بقچی زد مس۔ زد مسے

نه ڪھوتي ڪھر له اھيڪھ تھنگ چي يود پني انسوک۔ يه ڪسل ديكھ ڪھونگ زنگ ڪلس۔
گينگو گين له زان تئين سونگس۔ ٿھورگو ٿھور له زان تئين سونگس۔ ”ڪھتنگ چنگ ٻنر
چي يودا؟“ زيرے ترين۔ ”ٽنگ چنگ ٻنر چي ميد“ زيرين گينو گو ڪھن ڪني سه ٿھورو
گو ڪھن ڪني سه زان زين سونگس۔

جتي ڪينگ نه جتي چڪ فقيري گروپ چي اونگس۔ ڪھونگ له سه زان تنگس۔
ڪھونگ له ”ڪھتنگ ٻنر چي يودا؟“ زيرے ترين بچيدے ڪھونگ سونگس۔ ايڙارے
تھونين چي ڪھولہ دو اٿو اونگس۔ ”لے ٺڌاني دے فقير ڪن له دو تريو بچيدسنگ۔“ چڪ
دے فقير ڪن ڪھيونگا تنگس۔ ڪھونگ له زيرس، ”لے ڪھدانگ له نئي بادشاه سي لوقے
اونگ زيريد۔“

”گاري بادشے سو ان ڪھتي بادشو؟“

”لے ٻھتي اونا ڪھدانگ له زان پوسوسي تنگس؟ نئي بادشاه سي يوپين لزا
چڪ ان زان تئين گنگم له ٻنر يودا زيرے ترين۔ گوانه ڪھدانگ له ينگ چنگ ترے
مين، ٻنر يودا زيرے ترے ان۔ ڪھدانگ لوقے اونگ۔“ زيربانہ ڪھونگ لوق جويا۔
ڪھونگ لوقے اونگس بادشاه له زيرس، فقيري سردار پوسي ”لے بادشاه ياني

نیا لہ چا اونگ زیرے تنگنی ان؟“

بادشاہ سی کھونگ لہ زیرس، ”لے فقیر کن کھدانگ بختس بیوس۔ کھدانگ لہ لس چھق بیاہسی۔ گوانہ نا نری مقصد چگی کھ دی تھنگ پیکھ زان تین دوکے یودہنی ان۔ گوانہ نا کھتنگ چنگ ہنر چی یودا زیرے تریا لہ کھدانگ لزوقے کھیونگنی ان۔“

زیر بانہ فقیر پوسی زیرید، ”لے بادشاہ نینگ ہنر چی نہ یود۔ امہ ناسی دو سو لہ سہ ہلؤہنی مین۔ یری تمنا یودپا نہ نایانگ لہ ہلؤہید۔ امہ نادو یانگ ژالہ ہلؤہنی ان۔ ینگ سولہ ہلؤہنی مین۔“

”لیاخموگک نانگ ژالہ ہلؤہب۔“

”کھری وزیر پوسہ یود“ زیر بانہ کھوسی وزیر پوسہ باہر فیونگے تنگس۔ ”لے وزیر کھیانگ باہر سونگ۔“ گوانہ یا ربینگ نوسہ خانہ یودہنی انسوک بادشاہ ڈوکپالہ سہ، ایونگ لہ سہ۔ کھوسی اے فقیر کن رے باہر پہرا یقس۔ گوانہ کھوسی علم حکمت ہلؤہنی انسوک۔ دو لوہے یود نہ یانگ لہ گا ستروق چھق چگی رگوانگ جوک سنی اونگس نہ جوکپا سنی ان۔ زیرے دو کھولہ ریا ہلؤہیدپا۔

دیکھ وزیر پوسی چہ بیاس؟ اے دے پہرا ڈوکھی فقیر پولہ محمول بول

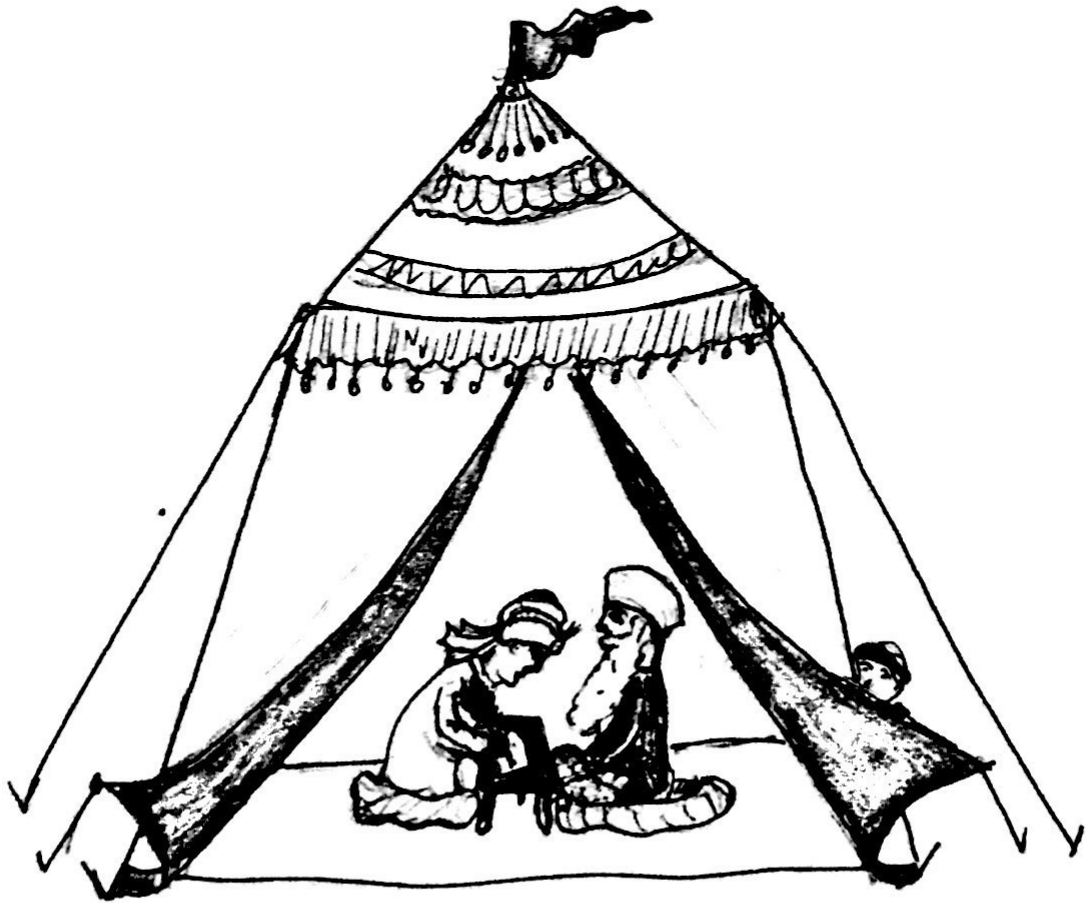
ہچی منے نہ کھوسی زیرس، "لے ناسہ تنگجوںگ توںگ۔"

زیر بانہ کھوسی زیرس، "لے نالہ اوہوری فقیر پوسی خابید، دیوہوری بادشاہ لہ

خا اونید۔"

"لے ناسہ تنگجوںگ گوا مید۔ دیکھہ ڈوگید" زیرس۔

یلے کسل کھوسہ سونگسے فقیر پوسی بادشاہ لہ بلو بلو بلو کھوسی سہ ریس۔

رے چھمس، چھمفانہ وزیر شوخمو بیاسے باہر اونگس۔ فقیر پولوقسے کھوتی

گروپ پو نہ نیمبو سونگس جو۔ بادشاہ سی دے جن لہ نہ بوری بستر زد مس۔ زد مسے کھوتی
 کھرنگ لوقے اونید پا جو۔ تا بادشاہ ژھن نین دو یاد بین ڈوگید پا جو۔ کھولہ دو یاد سونگس۔
 جن کینگ نہ جن چک وزیر کنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ نسی یا
 لنگسونینگ نوریدخ رگدے اونگسنگ۔ لنگ چی لہ مہ گوا؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”اونا کھدانگ ریدخ ژھوا سونگ۔ ریدخ ژھوکھن
 گن ریدخ ژھوا سونگس۔“

یلے کسل کھوتی زیرس، ”ریدخ لنگسنگ نو جو کسنگ“ دو زیربانہ اے جن
 لہ بادشاہ سی تواق باق گن کھورس جو۔ کھونگ لنگ لہ سونگس۔ لنگ لہ سونگے لونگی
 برژے کھ چوق تھونانہ لے کسل بادشاہ لہ چہ تھونید۔ چونیس پاریدخ چی شے دیکھ
 فنکے یودنوک۔ یلے کسل بادشاہ لہ خمس، ”نالہ دے فقیر پوسی علم حکمت بلو بسید۔
 نایوزیرے یاریدخی خوب پنگ نو جو کفاینا میدانگ بلتیک“ زیرے کھو دے علم
 حکمت پو دیکھ زیرس، زیربانہ کھولہ دے ریدخی خوب پنگ جو کفاینس۔ دیرے
 دے ریدخ پونگس۔ لنگمانہ تادے رب پھد وزیر پوسی دے علم حکمت پوزیرے
 کھوری خوب پو فودے فنکے نہ بادشی خوب پنگ نو جو کس۔ بادشاہ سی دو یینا
 میدانگ بلتے اپا۔ وزیر کھوری خوب پنگ نو جو کفانہ تا کھولہ وزیر ی خوب پنگ

جو کفہ مہین۔ مہینا بادشاہ تادے ریدخی پرائنگ پنگ نو جوکے گینو سونگس۔ تا وزیر
پولنگ لہ گارگوے جو۔ کھودے امر امرے کھدے کھرنگ لوقے اونیدپا۔

تا دو اے میونگ لہ تھونیدپا، ”یلے دی رب چھد وزیر پول بادشی خوب
پنگ نو جوکے اونگسید۔ دے شارگو بادشاہ ریدخی خوب پنگ نو جوکے ری لہ
سونگس۔ تا ندانگ لہ بادشودی وزیر پول سونگس۔“ زیرے نہ یینگ ہشیار می چک
یودپنی انسوک۔ کھوشومویا سے اونگے بادشی کھرنگ سونگس۔ تا بادشاہ لہ خاتون نیس
یودپنی انسوک۔ دے خاتون چک پولیگی نہ وفادار، لیگی ایماندار یودپنی انسوک۔
اے چک پول چھونچی ٹنگ ٹنگ رے یودپنی انسوک۔ تا کھوسی دے وفادار خاتون
پولہ زیرس، ”لے اشے چوچوکسل گل بہرام بادشی خوب پنگ وزیر جوکے اونید۔
یانگ خبردار زگومہ فیس۔“

”لے نی گل بہرام بادشاہ گار سونگفی ان؟“

”گل بہرام بادشاہ سی علم حکمت ہلویے ڈوکھوپا کھودے ریدخی خوب
پنگ نو جوکفہ نہ وزیر گل بہرامی خوب پنگ نو جوکسید۔ گل بہرام بادشاہ ریدخی
خوب پنگ نو جوکے ری لہ سونگسید۔“

یلے کسل مودے زگو لہ جگجگ سولہ مہ بے ردونگ چک تنگس جو۔ تنگے
 نہ مو برہن پیکھ نہ بلتین دوس۔ ان نہ ان وزیر ہرتق گنگمہ نہ نیمبو بادشی خوب پنگ نو
 جوکے اونید۔ سیدھا بادشی کھری رول لہ سونگس۔ سونگے نہ کھوسی زیرس، تے خاتون
 جفی کھیانگ زگو چوکپا مید۔ درنگ کھیانگ دی زگو چا چوکفی ان؟ ناگل بہرام ان،
 زگوفیس۔“

”کھیانگ بادشاہ میں، کھانگ وزیر ان۔ کھیانگ فی گل بہرام ریدخی خوب
 پنگ نو جوکفانہ کھیانگ کھری خوب پنگ نہ بیونگے بادشی خوب پنگ نو چوکفی ان۔
 کھیانگ لہ بادشی کھرنگ ملسہ مید۔“ یلے کسل تا کھو ژامرے ان تنگس نہ، زگو ردونگس نہ
 زگو مہ فیس۔ مہ فیانہ کھو خیارین کھوری کھرنگ لوقسے اونگس۔

ابا گل بہرام بادشاہ ریدخی خوب پنگ نو جوکے سونگے دے ریدخی ژھو
 نہ نیمبو گوا نہ گل بہرامی ہرژوا زوس نہ ایوننی ہرژوا زا۔ کھو پھو ٹھونگس نہ ایوننی پھو
 تھونگما۔ کھو ڈرولس نہ ایونگ ڈرولبا، کھو نید اونگس نہ ایونگ نید اونگما۔ یو میں دوس۔
 جی چک کھولہ شمس، ”نادی ریدخی خوب پنگ جوکے دوس نہ جی چک نہ لنگسپا
 چگی سی نا تواق تیانگے ردبید“ زیرے کھو کھورین کھورین دوسے کھولہ گونگمو چک شے
 یو پوتھونگس۔ کھو دے ریدخی خوب پنگ نہ بیونگے گونگموے خوب پنگ نو جوکس۔

جو کفانہ دے گونگمو لہ ستروق لوقس۔ لوقبانہ تادے گونگمو سی پُھوٹھونگس نہ
 ایونی پُھوٹھونگما، دوسی زئمہ زوس نہ ایونی زئمہ زا۔ دو ڈرولبانہ ایونگ ڈرولبانہ۔ دو
 ڈوکس نہ ایونگ ڈوکپا۔ یو بین ڈوکسے جتی چک کھولہ ینگ شمس، ”نانگ یو بیاسے
 ڈوکس نہ جتی چک نہ لینگسپا چگی سی نانگ تواق فنگسے ردبید۔ دو پڑے نانگ شہ مہ زے
 بیابو چگی خوب پنگ نو جو گید۔“ زیرے کھو کھورین یودپا جو۔ ملے چک لہ طوطے
 چک شے یودسوک۔ یودپانہ کھو دے گونگموے خوب پنگ نہ بیونگسے طوطی خوب
 پنگ نو جو کس۔ طوطی خوب پنگ نو جو کسے کھو کھورین یودپا جویا، اے طوطا گنگمہ نہ
 نیمبو۔

تاینگ شہر چلنگ نو کا فونو خسوم یودپنی انسوک۔ کھوئی اتی جائیداد پوچہ
 یودپنی انسوک زیربانہ ہلٹنوس چک، تھقشے چک، بیہ سنیو چک۔ تا کھوئی نمونگ مہ
 زوس۔ مہ زومانہ کھونگ کھوڑو لہ بیونگس۔ بیونگسے کھوئی کھوتی اتی جائیداد پو لہ یک
 شنگ تنگس۔ تنگمانہ زھرمہ لکو لہ تھقشو اونگس۔ برمہ لکو لہ ہلٹنوس پو اونگس۔ زھوٹوے بو
 لہ دے بیہ سنیو اونگس۔

تا کھوئی گزارو یونی کھے گوے انسوک۔ زھرمہ لکو لہ دے تھقشے تھق خلی
 کھے کھوے گزارہ سونگس۔ برمہ ککا لہ دے ہلٹنوس پو ینگ سوسی ہرژو ردونگس نہ

کو نڈق رڈونگس نہ دونی کھ نہ خلہ لینے کھوے گزارہ سونگس۔ ابا دے یہ سنیو والو لہ
چنگ سہ میدپا سونگس۔ تا کھوے بوسترنگ پوسی کھو لہ غوتوک بیا رتخس، ”نی بخ
ز دے کھیانگ لہ تھونفی ان لے۔ اے کا نپسکا سی خرچہ کھیونید۔ نا لہ زے
زاچس تھوبا مید۔ تھونگی تھونگچس تھوبا مید۔“

دو زیربانہ کھوسی تاچہ بیاس؟ چھونو شو قبو چک۔ یودپی انسوک۔ دو زبئیدپا
لے کسل۔ زبنگما نہ نمزو کھوریدپا۔ ژھن بدون نین بدون کھا تنیدپا لے کسل۔ تنگما نہ
فوربی بیابوی کھ نہ گنگمہ لہ زے زاچس چھدیدپا۔ چھدپا نہ کھوسی ہندوغی کھاوانگ
فیاقے دے یہ سنیو بنگ نوڑے ژے بیڑے فنگسے یقس۔ یقپا نہ دے طوطی رباوانگ
دے ہندوق پو نہ نیمور ستچی چک۔ یودپی انسوک دو بیکھ بیس۔ بسے نہ کھونی گراخفو
بیاس، ”یلے تا ندانی دینگ نو سونگسے زے زیکا دے آدمی بوڑھاسی دیکھ یہ سنیو
بلوانگسے یود۔ دینگ نو ندانگ فوغید۔ تا بہ زاپا، ژھن بدون نیمہ بدون سونگس
ندانگ لہ چنگ مہ تھوبا ندانگ ہلتوخسید۔“

زیربانہ دے طوطی خوب پنگ نو جوکسے یودپی گل بہرامی سی زیرس،
”لے ندانگ لہ کھوے یہ سنیو بنگ فوقے میدپا زاچس چی مہ تھوبی ان۔ دوپڑے
ندانگ سونگسے دینگ نہ مہ شے سنم چی تھوید۔ دے من نہ کھو دے یہ سنیو تھینمی ان۔“

تھینا نہ نڈانگ گنگمہ سی شفا ژوخ بیوس، شین توہ۔ کھوسی یا گنگمہ نڈانگ ردبے زا
 لہ بے ان۔ نڈانگ شین تبا نہ تاکھو ریرے بین فیونگے فنگمی ان۔ تا موقدال پوکھوسی
 گار نہ زید۔ مہ زانہ کھوسی فنگے تنگمی ان۔ تنگمانہ نڈانگ بُو دید۔“

تا دے رب چھد یہ سنیو والا لہ چہ سکت کوے انسوک۔ کھوسی سنانا
 یقس، یوگوسی زیرانگ زیربو۔ دیکھ نہ زیرس، ”یا اونا کھری بندوبست نابید۔“ تا
 کھونگ گنگمہ دے یہ سنیو پنگ فقس۔ فوقپا نہ کھوسی دے یہ سنیو تھینس۔ تھینا چک نہ
 دے طوطا گنگمہ سی شین تبس۔ تاکھوسی ریرے بین دونگ گنگمہ فیونگے فنگس۔ دیرے
 دے طوطی خوب پنگ نو جوکے یودپنی طوطو کھوسی فیونگے نہ زیرس، ”تا نا یو
 موقدال ان نہ سہ زید۔“ زیرے کھوسی شو قپو کنگمی اوقپنگ ہلتبے نہ سکے کھ گری
 کلید پا جو۔

کلبا چک نہ نیمبوتا طوطوسی خیرا زیرید پا جو، ”لے یہ سنیو والا کھیانگ نار دے
 چہ بید؟ نار دے کھیانگ لہ جتی چگی زان کھوانگ گوے مین۔ دوپڑے کھیانگ نا
 ژونگا کھیر۔ ژونگس نہ کھری زندگی زے خرچو تھوبی ان۔“

”تا کھیانگ ژونگے لینموسوسی لینو کنا، کھیانگ لہ تھوبو ژامڑے تھو بٹوک۔“

زیربانہ طوطوسی زیرید، ”لے کھیانگ لہ فی قدر مید پنی ان۔ کھیانگ نا ژونگما
 کھیرے نہ ژامڑے زیر بی ان زیرس نہ کھیانی زیر۔ ٹمول بریانگ خسیر بریانگ زیر بی
 ان زیر۔ زیربانہ کھوئی زیر بی ان۔ دیڑے کھری دے طوطو بی صفت پوچہ یود پنی
 ان؟ زیرس نہ کھیانی یو زیر، فی دی طوطو بی صفت پو یو یود پنی ان، سو لہ ٹمولی
 حساب مہ سونگس نہ کھو پھٹا پھٹ حساب بے ان۔ تا سوسی ہر کوس نہ کھو ہر کونمو نوزن
 بیاجن یود پنی ان۔ زیرے کھیانگ یا خپرو زیر۔“

کھوسی ”ٹھیک ان“ زیرے کھو ژیلبو چنگ تگس۔

تنگما نہ تا کھوسی اے طوطا گنگمہ لہ زیرس، ”کھدانگ فورے سونگ۔ کھتی
 ستروق بودنی ان۔ نا تا کھوے لقتو پھسانی سونگی ان۔“ اے طوطا گنگمہ فورے
 سونگس۔ کھو دے ژیلبو بنگ تنگسے گین گب طوطا لینیدا زیرین کھورس۔ دیکھ نہ کھوسی
 دے طوطو زومی شہرنگ ژونگما کھیرس لے کسل۔ روم شہرنگ نو ژھونگپا زومی زیرین
 چمی ژھونگپا چک یود پنی انسوک۔ ژھونگپا زومی کھر پو نہ چوے کھر پو چنگ بر فیس
 مید پنی انسوک۔ دیڑے جگجگ یود پنی انسوک۔ کھو دکانی کھ یود سوک۔

کھوسی ترس، ”انالے بھتی کھری دی طوطو لہ ژامڑے زیرید؟“

زیربانہ کھوسی زیرس ”فی دی طوطو لہ خسیر بریانگ غمول بریانگ زیربی ان۔“

زیربانہ ”خسیر بریانگ غمول بریانگ بیاڑے کھری طوطو بی صفت پوچہ

یودپی ان؟“

”سولہ غمولی حساب مہ سونگس نہ کھوسی یا بنگ لہ حساب بے ان۔ تا سوسی

ہرکوس نہ ہرکونمو نوزن بیا چن۔ یودپی ان۔“

”دو لیگی لیا غمونگ“ زیرے نہ خسیر بریانگ غمول بریانگ یہ سنیو والا لہ

ہنس۔ طوطو ژھونگپا رومی سی لینس۔ تا کھو جنفی دونگ نو کھورے گوا۔ گیو خسی کھہ دو

کھورے اونگما۔

تا میونی سی زیریدپا، ”لے دے ژھونگپا رومی سی طوطے چک لہ خسیر

بریانگ غمول بریانگ تنگسے لینفی انمنگ۔“

زیربانہ ایونی سی زیریدپا، ”یلے کھوسی ژامڑے تنگس نہ کھوے شیدا مال کم

یودا۔ کھولینمو کھوانگ چالینفی انمنگ؟“

زیربانہ چگی زیرس، ”دو سوسی ہرکوس نہ ہرکونمو نوزن بیا چن۔ یودلو۔ تا سولہ

غمولی حساب مہ سونگس نہ کھوسی غمولی حساب بے ان لو۔“

تادے خپرو یولنگ نوتوس۔ نونا نہ جی چک می چک اوگس۔ ژھونگپا زومی
 ڈکانگ نہ باہر سونگسیدپا۔ طوطو ڈکانگ تھے یودپا۔ کھو اونگے سلانی ڈبا چک لینے نہ
 ٹمول مہ منما کھورے سونگس۔ گوانہ طوطوسی زیرید، ”لے بھٹی ڈکاندار پومید پاکھیانگ
 دے سلانی گار کھورے گوے ان؟ باکھیانگ دو بی ٹمول پونگے سونگ۔ باکھیانگ
 مالک پو اونگما نہ ترے کھورے سونگ۔“ زیربانہ کھو پونش مہ بیا سونگس۔ ویرے
 ژھونگپا زومی لوقے اونگما نہ طوطوسی زیرس، ”لے کسل یری ڈکان پنگ نہ اتو چگی سی
 سلانی چک جندنگ تنگے سونگسید۔ ہنہ کھو ٹمول منقامید۔ چب چدے جندنگ تنگے
 کھورے سونگسید۔ ناسی کھو نہ زیربانہ کھو ہش کھوانگ مہ فیونگما سلانی جندنگ تنگے
 کھورے سونگسید۔“

”کھیانگ لہ یامی نوزن گگا؟“

زیربانہ طوطوسی زیرس، ”نالہ نوزن گگ۔“ یلے کسل ژھونگپا زومی سی طوطو
 لقیپنگ کھورے سونگس یا گرونگ کینگ کھورین گوانہ دے مینو ہندوق پیکھ ہشنگ
 جی پنخین یودسوک۔ ژھونگپا زومی لہ طوطوسی زیرس، ”دے لے کسل یری سلانی
 کھیرن پودے اتو ان۔“

ژھونگپا زومی سی دے اتو لہ زیرس، ”لے بھٹی کھیانی نامید پانی ڈوکانگ نہ

سلائی چک پینے مہ منما ہرکوسے کھیونگساگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یانگ لہ سوسی زیرس؟“

”نالہ دی طوطوسی زیرس۔“

زیربانہ کھولہ یقین سونگس۔ ”لے کسل ینینگ غمول میدپا سہ مین۔ نہ نالہ
ہرکوسے یوار اونگسے سہ مین۔ طوطوسے چک لہ خسیر بریانگ غمول بریانگ تنگسے کھیونگی
دو بی صفت پوچہ یودپنی انمنگ زیربو ہلتا لہ دی سلائی کھورے اونگھی ان۔
دوسے یانی یری سلائی کھورے گوید نہ سہ، غمول پوکھورے گوید نہ سہ۔“

”ناکھرنگ نہ غمول سہ کھورے گوا مید۔ ہنہ دی سلائی کھورے گوا مید۔ نا
لہ دی طوطویکھہ اطمنان سونگس۔“ زیرے نہ کھولہ دے طوطویوپا سہ رنگین سونگس۔
یلے کسل کھو پھو زئمہ منین دؤگیدپا جو۔ تا کھولزا تزوک تزوک لہ سودا لہ گوسے
انسوک۔ گوانہ دے طوطو لہ غزونگ لہ کھوسی بغداد شہرنگ نہ ہاری چک لینے
کھیونگسیدپا۔ تا کھوسے بوسترنگ پو لہ خورستہ زیربی انسوک۔ یلے کسل دے خورستہ
زیربی خاتون پو بی شکل نہ صورت نہ شنگ نہ عقل نہ رگو بونگ گن بادشاہی خاتون گن
لہ ابا دؤک زیربا یودپنی انسوک۔ مولہ ژھونگپا زومی سی زیرید، ”یلے خورستہ کھری

شزدے نا یونان شہرنگ نو سودا لہ گوید۔ فی دی طوطو نہ ہاری لہ نانگ۔ یودپا رُوخ
 بیاسے پھو زئمہ تو نگ۔ تا شیرفا ستروق نالہ چی سونگس نہ یا شس نہ نا صحیح۔ یودپو نہ میدپو
 بر فیس بیالہ کھیانگ لہ چیز چی سکیورے گوید۔ “ زیرس۔ دیکھ نہ کارفو رابق چی
 یودپنی انسوک جو۔ دو بی اومو ژیرے نہ دو بی مونگور چکنگ تنگے مولہ منس۔ منے نہ
 زیرس، ”کھیانگ بار بار دی اومولہ ہلتین ڈوک۔ پقری اومو بی رنگ پوکھرق رنگ
 سونگس نہ کھیانگ سولہ ڈوک نہ نہ فی ننگ کھنگمہ سٹرونگے ڈوک نہ نہ کھری رن۔ تا
 اومو تازہ کھڈس نہ نا صحیح سلامت یودپنی ان نالوقسے اونگمی ان۔“

دو منا نہ موسی زیرس، ”یلے ژھونگپا رومی یانی نالہ شی خسونی نشانی من نہ
 ناسی سہ یانگ لہ نشانی چک بنید“ زیرے نہ وخ پو وخ میں اپنا گلاب چک منس۔
 منے نہ زیرس، ”دی گلاب پو لہ یانگ بار بار ہلتین ڈوک۔ گلاب پو لہ شو فوس نہ
 یانگ یری ژھونگ بونگ فنگسے لوقسے شوخس۔ نالہ چی سونگفی ان۔ تا گلاب پو یا
 تازو کھڈس نہ یانگ ٹھیک بیاسے یری ژھونگ بیاسے لوقسے شوخس۔“

منا چک نہ تاکھو دو تھود بر پنگ تنے ہرتا بونگبونگ لہ زگل بل کن ککے
 یونان شہری فیوخ لہ روانہ گویدپا جو یا۔ یونان شہری بادشی کھری فری کھو زگل ککے
 کھیریدپا جو یا۔ تا وخ میں لہ جو کھوے تھود بر پنگ نورگشے رگشے گلاب چک۔ یودپا نہ

بادشاہ برہن پیکھ نہ بلتین یودہنی انسوک۔ ”لے رگا کھن چہ کھیونگسید؟“

”تا سودا کھیونگھی ان۔ کھدا نگ لہ چہی رگوس نہ یودہنی ان۔“

”نالہ چوقا گوپا کھری دی تھود بر لہ یودہنی دے گلاب پیکھ بک فوسید۔“

کھیانگ یا گلاب پولہ ژامڑے زیرید؟ کھیانگ یا گلاب پولہ ژونگ۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”یانگ سو ان؟ گیونخے یانگ سو ان نہ دو زیر۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”تا یونان شہری بادشاہ ان۔“

”لے بادشاہ سلامت یانگ دی گلاب پولہ ژامڑے زیر بی ان زیرید۔“

یانگ یری پورا یونان شہر پولہ منید زیرس نہ سہ نادی گلاب پولہ یانگ لہ ژونگی مین۔“

”لے بھستی فی پورا یونان شہر پولہ من نہ سہ مہ منھی کھری دی گلاب پنگ

نوجہ یودہنی ان؟“

زیر باچک کھوسی زیرید پا، ”لے بادشاہ فی دی گلاب پولہ فی بوسترنگ پولہ بی

ستروق پولہ ان۔ فی بوسترنگ پولہ بی ستروق پولہ یانگ لہ مینے نہ یری یونان شہر نہ تا

سی چہ بیک؟ دی گلاب پولہ ژونچی شو بو فوس نہ مولہ چہی سونگھی ان۔ تا نری

ژھونگ بونگ سکینورے لوقے گوے ان۔ تا گلاب پولہ یو بیاسے کھڈس نہ تا ژھونگ

”بیاسے گوے ان۔“

”التا کھیانگ لہ کھری بوسترنگ پو بیکھ یوڑے اطمینان یو دا؟“

”یود۔“

”یا اونا ناسی چہ بیانا ہلتوس۔“

زیر بانہ ژھونگپا رومی سی زیرس، ”پقزی یانگ لہ فی بوسترنگ پو چدے
کھیونگما ینس نہ ناناہ فی بوسترنگ پو نہ فی کھر زدوونگ گنگمہ یری، تا پقزی یانگ لہ کھیونگما
مہ ینس نہ یانگ نہ یری بوسترنگ پو نہ یری کھر زدوونگ گنگمہ فی۔“ دو زیرے کھوئی
استھی کھہ رے یقس۔

دیکھ نہ بادشاہ سی ”یا اونا سونگ کھیانگ۔“ کھو سونگس جو یونان شہرنگ

سودالہ۔

آبا یونان شہری بادشاہ سی چہ بیاس؟ تزونگ فوکھن لہ تزونگ فو چوکس۔
ہرمق زدمس۔ گنگمہ دیکھ دمے تھونس۔ بادشاہ لہ چہ سونگس زیرے وزیر کنی سی ترید۔ تریا
نہ کھو سی زیرس، ”رؤم شہری ژھونگپا رومی، کھوے تھود بر پنگ گلاب چک
یودشوک۔ ناسی یو ژونیدا زیر بانہ دو کھوے بوسترنگ پو بی ستروق پو ان لو۔ کھوے

بُوسترنگ پو لہ چی سونگس نہ شی خسون چی سونگس نہ کھو لوقسے گوے ان لو۔ تا چنگ
 مہ سونگس نہ کھو ژھونگ بیاسے گوے ان لو۔ تا کھوے بُوسترنگ پو ژامڑے مسینگ
 صورت چن چی دُکٹوک۔ دے ژھونگپا رومی بُوسترنگ پو کھدانگ سولہ کھیونگما گوے
 حکمت یودا؟“ زیرس۔

چگی سی حکمت یود مہ زیرس۔ شہری تھنی کھ اپنی چک یود پنی انسوک۔
 دے اپنی لہ بوٹو چک یود پنی انسوک۔ مو چوٹوک لہ اونگسے ہلتنموے سکت کوانہ
 بادشی کھرنگ اونگس۔ کوچی ہلتنمو لہ ہلتین دُکپانہ مولہ دے فوجس پو کھیونگما گورس۔
 شام ٹھب ٹھوب نہ دے بوٹونگ نولوقسے تھونس۔ تھونما نہ دے اپنی سی بوٹولہ
 پینگ بیاس، ”کھیانگ چا گورس ژوک گورس؟“ زیربانہ دے بوٹوسی اپنی لہ دے
 واقعو گنگمہ ہرمنگ تنگس۔ تنگما نہ اپنی سی موے منگل پنگ چک تیانگس۔ ”کھیانی
 ژھونگپا رومی بُوسترنگ پو کھیونگما نئی انو گوید لوزیرے چامہ زیرس؟“

”تانا چابا یانگ لہ دو کھیونگما یتھی انا مین؟ دخن بادشاہ سی بیر لہ یانگ
 ہلتنمو تنید لو۔“

”اونایر لہ کھیانگ سونگسے ژھونگپا رومی بُوسترنگ پونئی انو کھیونگما گوید لو

زیرے زیر ہے“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ اے جق لہ مو ینگ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان بادشاہ
 ینگ بلتئموتینین یود۔ ہر مق لہ ینگ یو ترین یود سوک۔ سو سی ہش کھوانگ مہ
 فیونگس۔ مہ فیونگمانہ دے بو نو سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یری چی تو نگو یود نہ نئی
 انو تھونید لو۔“

”کھری انو گار یود پنی ان؟“

”نئی انو شہری تھنی کھ یود پنی ان۔“ وزیر لہ حکم بیاس اپنی لہ ہر تا چک
 کھوانگ لہ ہر تا چک کھدے سونگ زیرے۔ وزیر دے بو نو کھدے سونگسے اپنی
 ننگ نو تھونس۔ اپنی لہ سکت زیرے نہ اپنی سی گو پنچس چی بدل بیاس جو۔ بیاسے نہ
 تا کھونگ نینسکا بادشی دربارنگ اونگس۔

اپنی سی استادکن لہ حکم بیاس، ”نا نہ بیور بی ساز چی کھیونگ۔“ زیرے
 استادکنی ساز چی کھیونگس۔ اپنی ہر یا شروع بیاس۔ کو پتی دو گین چن اپنی سی ینگ
 ہرے جوخ چی بیاس۔ بیانہ مانگ نہ ژوخسا ژوخ اپنی بدون دیکھ پیدا سونگس۔
 بادشاہ لہ ترس، ”لے بادشاہ نا نہ نیمبو منگا رام یود؟“

”لے اپنی کھیانگ نہ نیمبو کھیانگ نہ ژوخسا ژوخ اپنی بدون یود۔“

اپنی ینگ بچی ہرٹیس۔ ینگ بادشاہ لہ ترس، ”بادشاہ سلامت نا نہ نیمبو منگا
ژام یود؟“

”لے اپنی کھیانگ ژا یود۔“

زیربا نہ اپنی سی ”اونا ژھونگپا رومی بوسترنگ پونا لہ کھیونگمی حکمت گگا مہ
گوا؟“

”گگ لے اپنی، کھیانگ لہ گگ۔“

زیربا نہ اپنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”یا اونا دو سونگس نہ یانی نا نہ نیمبو ستونگ
چک نہ غابگیا می تونگ۔ دونگ لہ سوسوے کھور پوسوسو سی کھور بابیا سے تونگ۔ منگا
غابگیا غابگیے کھ وزیر ریرے کمانڈر بیا سے تونگ۔“ تا اپنی سی زیرفونہ درا بادشاہ سی
حکم بیا سے بگیا چوغامی تنیدپا جو یا۔

تا مو یوچنگ ژو پخی لہ تھونس، تھوننا نہ غابگیا می دیکھ سکیورے سونگس۔
دونفی کھ وزیر چک کمانڈر بیا سے یقس۔ دیکھ نہ سمر ژو پخی لہ غابگیا می سکیورے
سونگس۔ اے غابگیو غور سے ژو پخی تھنگ چی لہ یقس۔ یقسے نہ اپنی مانگ ژھونگپا
رومی ننگ پوژلے گوانہ ژھونگپا رومی ننگ پومو لہ شوخو تھوبس۔ ژھونگپا رومی ننگ

نُو کھوے بُوسترنگ پوسی طوطو نہ ہاری لہ زَنمے تنگسے نہ مافی بنیان چھی تھنن
یودسوک۔ ”السلام علیکم“ زیرس۔

موسی ”وعلیکم السلام“ زیرس۔ تا اپنی ہش ہررق بین سکید پو لہ یوپاسہ
زگور جوک چوکسے دیکھ تھونس۔ ”لے اپنی یانگ گار نہ اونگھی ان؟ ژوکنا اونگھی ان؟“
”لے ملی انو نا گار نہ اونگنوک، نا اپنی شرگو ژل دوت بین اونگھی یانگ۔
یری شزدے نالہ درینی بوسی زاپس چھی شزدے بیوس۔ تایری شزدے درنگ پو
نا پیکھ برانگسہ یق نہ برانگسہ یوق۔ مید نہ نالہ زاپس چھی شزدے بیوس۔“

زیربانہ مولہ خمس تا دی اپنی شرگو گار تنگنوک۔ دو خمسے موسی زیرس،
”اپنی یانگ پیکھ ڈوک۔“

”خدا یانگ لہ نوزو سونگ لے ملی انو، خدا یانگ لہ فرونمو سونگ۔“ اپنی
دیکھ ڈوکس۔ دے چھن پنگ نُو فیانھے چک یودسوک۔ اپنی سی دو نہ شوخمو بیاسے غوم
بوم کن فیاقس۔

”لے اپنی یانگ خلدے اونگھی یانگ چوق آرام بیاسے ڈوک۔“
”تا زان چھی جو تون چھی چھونچی بیدی“ زیرس۔ گونگھنی کھوئی زان بان

زوس، گیو خسی کھ دے اپنی سی ”یا لہ ملی انو یری اجازت سونگس نہ نا گوید۔“

”اپنی یانگ لہ فرزو بوٹوے میدا؟“

”گار یود لے ملی انو دو یود سوکنا تا دیو بیاسے ژل دوت بین گار کھوزوکپا؟“

فی اشی پوسہ وخ لہ شس۔ یکھ نہ ناینگ سولہ مہ دوکپا ژل دوت بین یود پنی
ان۔“

”اخ اخ انا، اونٹا یانگ یکھ دؤگید نہ کھور باچک نہ چے کریول گنگ تا“

یانگ لہ یکھ منوک۔ یانگ یکھ دؤگید نہ یکھ دؤک۔“

”خدا نورو سونگ لے ملی انو اونٹا تا دی رگسفی نسوے کھ زگور بین گار“

کھوزوک؟ یری شزدے سونگس نہ نا یکھ دؤگید۔“ موسی دیکھ زان منین دؤکس۔ تا

اپنی پھو کھیونگما نہ سنوت کھروا نہ فیانمہ تنگما گنگمہ بین دؤگید پالے کسل۔ تا مورگشے بیاسے

ہلتا نہ موے مسینگ صورت رگو بونگ کمال یود سوک۔ سے کھ دوکپا نہ موے ہر کلو

لڈنگ کھلید سوک۔ یو بین جقمے بگیاد چک دؤگید پا جو یا۔

حق چک اپنی سی چہ بیاس؟ باہر سونگس نہ گنگ چک نشینی بر پنگ تنگے

اونگس۔ اونگسے تھب چھن پنگ دوکپا نہ تا دے گنگ پو جوین ٹھاؤ ٹھاؤ سونگس۔ دے

گنگ پو جو سے مینگ فوچی ہر ترس پو ٹھاؤ ٹھاؤ بیو نہ نیمبو اپنی سی اہیک، اہیک،
بیاس۔

بیانہ موسی ترس، ”چہ سونگس لے اپنی یانگ لہ؟ چا نوے ان یانگ؟“
”خدا لہ ملی انو، نا دوسے باہر چک گوانہ نالہ کوس، ژھونگپا رومی مہ یٹا
نگ لو۔“

”ہاچہ زیر بی ان کھیانگ یو؟“ بزوت پنگ سونگس دے لی مونگور پنگ
ہلتانہ اومو تروتازہ یود۔ لوقے اونگسے تا موسی اپنی لہ زل مول بیاس۔ کھیانگ یکھ
ڈوک سنی اونید نہ ڈوک۔ مید نہ کھیانگ بیونگسے خور۔“
”خدا لے دی کھچو“ زیرے نہ موموری کھچو چک تھینس۔ ”ینگ آئندہ نادیو
ژوخ مہ زیر۔“ دیرے جقما خسوم بجی ژے لہ موموڑیا نگموسی یانگ یا حالت پو بیاس۔
”چہ سونگس؟“

زیر بانہ موسی زیرس، ”نالہ ژھونگپا رومی پمارنگ لو زیرے کوس۔“
موینگ دے لی مونگور پنگ ہلتانہ اومو تروتازہ یود۔ ”لے اپنی خیارے
ڈوکپی ان نہ ڈوک، مید نہ بیونگسے سونگ۔“

اے جق لہ مو بر بن پیکھ ژھوب ژھوب رے سونگسے یودپا، بر بنی اوق
 پوری لم یودپنی انسوک۔ دے من نہ یوری منگے نیس اونگسے نہ کھوئی زیریدسوک،
 ”اولے بھتی مال دولت، چوے گھر پو نہ کھوے گھر پو چنگ بریس کھوانگ مید۔
 مال پوسی دو بے انمنگ دے۔“

کھوئی سی دو زیرس۔ موے سنانو ابا یودتا، موے سنانو لینے یود۔ مولہ کو
 جوخ پو دو سونگس، ”اولے فونو مال نہ دولت نہ چہ بیک؟“ مولہ ژھونگپا رومی شسفو
 یقین سونگس۔ دے جق لہ نہ مو ژھوب ژھوب سونگ۔ موسی کپڑو لہ بدل تنگس۔
 سننگمہ گو پنچس چی گونے تا مو زا چس پنچس زالہ کھرس کھرس بیاس۔

”لے ملی انو چہ سونگ گانگ سونگ؟“

زیربا نہ موسی زیرس، ”یا انو یری تم پو صحیح ڈو کٹوکپا نا درنگ جارونگ
 یودپا، گمبوری منگے کھنک گویدسوک۔ کھوئی زیریدسوک، یا دنیائی مال دولت نہ چہ
 بیک؟ پیکھ نہ نالہ ژھونگپا رومی لہ چنگ سونگنی انا زیرے سننگ کھول گوین یود۔“
 ”خدا لہ ملی انو نایانگ لہ گوپا زیرے۔ یانی ہلنگ بین ڈوکپا نہ نا زیربا مہ
 کھیودس۔ ژھونگپا رومی لہ چی سونگسید۔“ جقمے کھنک رگلین اپنی سی مولہ زیرس، ”یلے

ملی انویانگ لہ خامہ اونگس نہ ناخیرے چک زیروکپا؟“

”زیری لے انویانگ چہ زیرید نہ زیری۔“

”ژھونگپا رومی ژامڑے سونگس نہ سہ ژھونگپا۔ کھوتاینگ لوقسے مہ اونگ

کھن، یونان شہری بادشاہ کھولگی مال دولت رگدے یودپنی، کھو ژوخ بادشے دنیانی
کھہ گار دُکٹوک؟ گوانہ نری ملی انو، یانگ یونان شہری بادشاہ لہ دُکٹوکا؟“

”لے انویانگ چہ زیربی ان؟“ یو بین جتی جنھی موسی یو زیریدپا۔ گوانہ

خورستہ سی زیریدپا، ”لے انو نا لہ کھوسی فی گھر زدونگ فنکسے کھیانگ گار مہ سونگ

زیرے یودپنی ان۔“

”لے ملی انو گھر زدونگ پو نہ چہ بیک؟ یانگ جوان، جتی چک نہ یانگ

چگی چدے کھیربو پڑے ژامڑے سونگس نہ سہ بادشاہ، یانگ بادشاہ لہ دُکس نہ لیاخمو

بگپا۔ نری ملی انوے دی جوان رگودی مسینگ صورت پو۔“

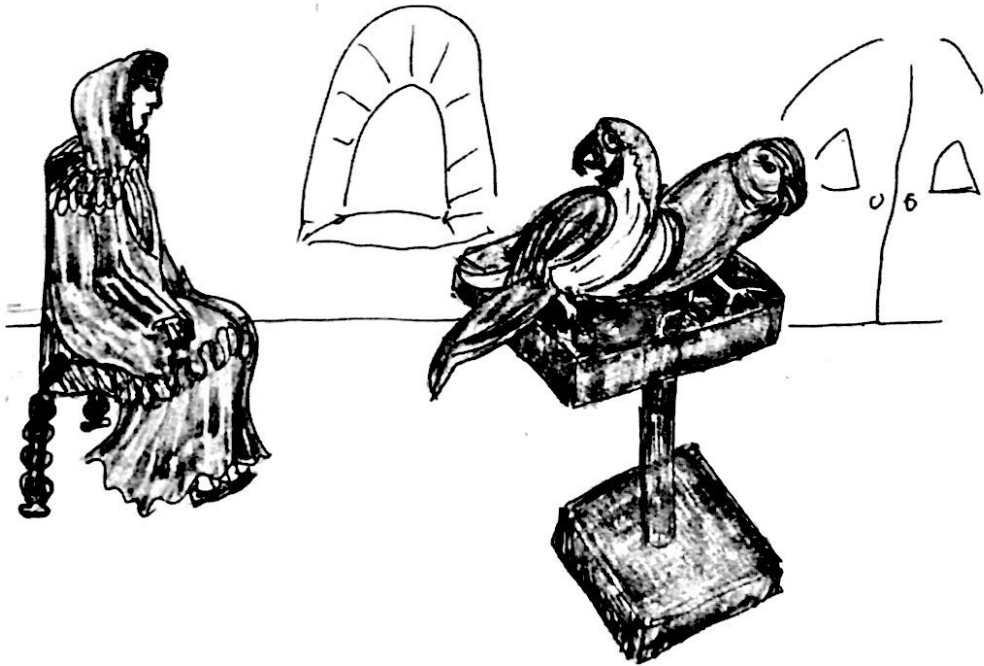
زیربانہ تامولہ سہ ان خسمسے موسی زیرس، ”لیاخمو بگ انو نا دُکٹوک۔“

تا اپنی شوخمو بیاسے باہر گوا ژوخ بیاسے نہ گیب لہ یودپنی دے غابگیامی

سنورے گینزارے کھیونگس۔ یو بین اے می گنگمہ سہ گینزارے کھیونگس۔ ”یلے ملی انو تا

نری ملی انوشومورے گوے گرل بیوس۔ ینگ می لہ مہ کوا، ینگ بادشے چک لہ مہ کوا، یا گنگمہ ژھونگپا زومی شکل و صورت کھوے مال دولت لہ جکھسے نری ملی انو لہ چنگ مہ بیا یودپنی ان۔ ژھونگپا زومی کھوانگ دینے سونگسنگ لوزیرے اعلان سونگسے نری ملی انونا ژوخ شرگومی چک لہ تھونس نہ افسوس گوید۔“

زیرباچک نہ تامو اباگوالہ لم زان پنچوس۔ برتن چنگ تنگسے دو لقفس چنگ تنگسے، موکپڑا پڑاگونس جو۔ گونے نہ تامو دے طوطو نہ ہاری لہ موزیرید، ”یا لہ اشے طوطا نہ ہاری نائیونان شہری بادشاہ لہ ڈوکپا گوین یود۔ اشے لہ جلتہ کھسکوس چھی یود نہ کھدانگ زیر۔“

دو زیربانہ طوطوسی زیرید، ”لے اشے یا نگ لہ نیاسی جلتے چہ بیا؟ سے کھ

دو کپی اختیار چھی اپنی کھہ یانگ لہ مید۔ لنگسے بے جلتے ینینگ مید۔ دیکھہ نہ یانگ
یونان شہری بادشاہ لہ دُکپا گوید زیر بی سناینینگ نُوتی ہرمنگ چھی کھوانگ مید۔ نیا لہ
گوندے نہ ز اچس چدے یود۔ گیو خسے یانگ نیا لہ زُخمے تونگ۔ دیکھہ نہ نیا یانگ لہ
جلتے بیک۔“

زیر بانہ ”نی اشے طوطا نہ ہاری ہلتوخ چوکسے نہ دی گنگمہ ناسو لہ کھورے
گوید؟“ زیرے دے دخونی گٹ پوکھروس۔

کچھ گنگمہ کھونی دُونو فیونگما نہ طوطوسی ہاری لہ زیرید، ”یلے ہاری دی گنگمہ لہ
ژوب تنگسے چتسے کھورے گوادوت مید پاپیوس۔“ تانہ طوطا نہ ہاری سی دو لہ ژوب
تئید پاجو۔ تنگسے دے کچھ گنگمہ کھورے گوادوت مید پاپیاس۔

دیکھہ نہ طوطوسی زیرید، ”لے اشے خورستہ یری رگوے کھہ بادشی خاتونی
لباس تنگسے یود۔ دو یود پنی وخ لہ نئی خپرو یری کھوقدینگ مہ فوقی ان۔ یانگ نیا
گوچس گن فودے سننگمہ گوچس گن گونے اونگس نہ نایانگ لہ خپیرے تنگنوک۔“
”یا لیا خموگ“ زیرے مولوقسے سونگسے نیا گوچس گن فودے سننگمہ گوچس
گن گونے اونگس۔

”یانگ سے کھہ ڈوک۔ ڈوکے یانی نایری بوکھی کھہ کول۔“

”یا اشے کھجو رگشہ کھیانی نالہ چہ زیر بی ان نہ زیر“

”یلے اشے خورستہ یانگ لہ شنگ کھن چندنی نمہ حاجی نوے سترانگ

نہ گروس پو یود نہ یانگ سونگ مید نہ مہ سونگ۔“

”لے اشے طوطا، نمہ حاجی نوے سترانگ نہ گروس پو چہ انسوک؟“

زیر بانہ تاکھو شنگ کھن چندنی خیرولہ ریخ جو۔ ”یلے اشے خورستہ شنگ کھن

چندنی نمہ حاجی نوے سترانگ نہ گروس پو دو انسوک۔ چکتن شہری بادشی گھری کنڈیر

پو گنگمہ ژھر یود پنی انسوک۔ یود پانہ کھولہ خمس۔ نری یا ژھر پنگ نو مندوق چک

لہ داغ گوا مہ چوکپا، سالہ کامید پنی ختم لہ ٹھونمہ مید پنی گھر چی لدانوگا مہ لدن؟

کھولہ یو رنگ خمین ڈوکے آخر پیکھ کھوسی وزیر گنگمہ زد مس۔ ”لے شک

لے نالہ دکھ سالہ کامید پنی، ختم لہ ٹھونمہ مید پنی، مندوق چک لہ داغ گوا مہ چوکپا

گھر چک تنگنوک خمید۔ یو لدانوگا مہ لدن؟“ زیرے وزیر گن نہ مشورہ بیاس۔

بیانہ کھوئی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت مال دولت یانی خرچہ بیاس نہ مہ

لدنمی چہ یود؟ لدنمی ینگ۔“

”دو نا خرچہ بیک، دیو فچوا یود پنی شنگ کھن پلو؟“

”لے کسل دُنیا لہ مشہور یود پنی شنگ کھن چندن، کھولہ اونگ زیرے تنگے

ترس، لدنیدا مید زیرے۔ شنگ کھن چندنی لدنوک زیرس نہ فچویک کھوسی بہ لدن زیرس نہ فچوا مید۔“ تا بادشاہ سی شنگ کھن چندن لہ قاصد پونہ نیمبو خط کلے تنگس۔

شنگ کھن چندن اتا بونگ اونگس۔ اونگما نہ ترس، ”نادکھ کھر چی تنگمی ان۔

خنم لہ تھونمہ مید پنی سالہ کا مید پنی، مندوق چک لہ داغ گوا مہ چوکپا، یولدانوگا مہ

لدن؟“

”لے بادشاہ سلامت یانی خرچہ بیاس نہ لدنمو نہ لدنید۔ امہ دیو لہ تا خالی شنگ میدپا

ردوا دکھ تنگما یتا مید۔ پقری یرینگ شنگ یود نہ لدنید۔“

”یا شنگ ینگ لونگبا گنگسے یود پنی۔“

”یا اونا دو سونگس نہ شنگ چدپا دونگ۔“ یلے کسل کھونگ جقما نیس خلد

فیونگسے نہ ارا سترے کھورے دے لونگبینگ سونگس۔ گوانہ دے لونگبو گنگسے یولاد

یود پنی انسوک۔ کھونگ دے یولاد کن چدس۔ چدے ڈانگ ڈانگ بیاسے ہرٹوبس۔

ہرٹوبے نہ کھولوقسے بادشی گھری کھ تھونس۔ لوقسے اونگسے نہ شنگ کھن چندنی سی بادشاہ

لہ زیرید۔ ”یلے بادشاہ دی یولادکن لوخسوم لہ میدپا سکمفا مید۔ تادے لوخسوم پوگنگمہ لس میدپانا دکھ خسوین یقے چہ بید۔ دوپڑے نالوقے گوید۔ لوخسومی بعد لہ دی شنگ کن سکمید۔ سکمانہ ناینگ لوقے اونید۔ دولہ چہ بید نہ یانی؟“ دو زیربانہ بادشاہ لہ سہ ان خمس۔

”یلے اتا بونگ کھدانگ لوقے سونگ۔“ دیرے لوخسوم گنگس جو۔ تادے لوخسومی بعد لہ بادشی رول لہ نہ فرن تھونس، اونگ زیرے۔
تا کھورگے یودپنی، اونگما، اونگے لا چھن پینگ تھونما نہ یوزیربا، ”اتا سی بوکھوریدا بوسی اتا کھورید؟“

زیربانہ بوسی زیربا، ”نل ژھوس چک ان نہ بوسی اتا کھورید، تادی لم تھق گنگمہ لہ نہ اتا لہ بوکھوربا مہ تھیاق، نہ بولہ اتا کھوربا مہ تھیاق۔“ زیرے لوقا۔
”او، کھیانگ نمونگے گوا مہ فوتپالے۔“ زیرے غوتوک بیا، بیا نہ تا کھونمو تنگما۔ یو بین نمہ چک کم بگیا کھیونگس۔

یلے کسل آخر پیکھ بادشاہ سی خط تنگس۔ ”کھیانگ اونید نہ اونگ۔ مید نہ نا دی شنگ گرا کھری کھہ نہ لینمی ان۔“

دیو زیرے تنگمانہ تاکھو دانگ نیسکا اواگوے، ننگ پنگ یقپالہ کھو بو لہ نمہ
 ژلے سونگس جوہا۔ سونگس شہر چنگک نو تھونس۔ تھونما نہ دیکھ بو نو خسومی بلے ردونین
 یودسوک، دیکھ تھونس۔ تھونما نہ کھوسی دے بو نو ننگ لہ زیرس، ”انالہ بو نو ننگ فی دی
 ہرتا سی ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ گومبہ ژام تنگس؟“

زیربانہ اے بو نو نیسکا سی ہش مہ فیونگ۔ بو نو چک پوسی زیرس، ”ایا
 دی اپوے عجیب پو کھری ہرتا سی گومبا ژام تنگس؟ یا ننگ ایکھ نہ دکھ اونے من نہ
 نیاسی بوق ژام تیا نگس؟“ زیربانہ اپو لاجواب سونگس۔

یلے سترانگ چھی نہ گروس چھی یا بو نو ننگ یود نہ یودامید نہ مید زیرے نہ
 زیرس، ”کھری ملخ پوچہ ان؟“

”فی ملخ پو لہ حاجی نو زیرید۔“

”کھیانگ سولہ ڈوکسے یودامید؟“

”ناسولہ ڈوکسے مید۔“

”اوناکھیانگ فی بولہ ڈوکٹوگا؟“

”یانگ سوان۔؟“

”نا شنگ کھن چندن ان“ زیرس۔

موسی ”دوکٹوک“ زیرس۔ بہر حال ننگ نو کھیونگس جو تا۔

ننگ نو کھیونگس نہ کھوسی مولہ زیرس، ”یلے اتی بو نو نیا اے چکتن شہری
بادشی کھر فچوا گوے ان۔ کھیانگ ننگ ستر ونگ بیا سے دوکپی ان۔“

بہر حال ژھن لہ اتا سنیا لبا تنگس۔ تنگس نہ موسی لم زان فچوس، فچوس نہ
زیرس، ”کھیانی نمہ چک کم بگیا تنگفی ان لو۔ دو چا تنگفی ان؟“

”نیا سونگس اے لا چھن پینگ تھونمی، تھونما نہ اتا سی بو کھوریدا بوسی اتا
کھورید زیربی، زیربانہ ناسی نہ اتا لہ بو کھوربا مہ تھیاق۔ نہ بو لہ اتا کھوربا مہ تھیاق
زیربی۔ زیربانہ ہرکیانگ فی نمو ہلتنمی، ہلتنما نہ ناسی نمو تنگمی۔“

”اونانا کھیانگ لہ لس چک سکید، کھیانگ یا لس پویوس ہے“ زیرے
نہ موسی یوس تنگس جو۔ فرینگ کوقسے دونی برنگ نو ہرژو تنگس۔ دیوہوری کلچہ فچوس
جو۔ دے گنگمہ بیا سے تا نم لنگس۔ لنگما نہ موسی فرولہ زیرس، ”کھیانگ ینگ یا لا چھن
پنگ نو تھونما نہ اتا سی ینگ یو ترس نہ، کھیانگ یو زیر۔ اتا، بوسی اتا کھوریدی، اتا
سی بو کھوریدا؟ زیرے نہ فرینگ جندو گنگ تونگ، تنگس نہ زیر۔ اے گینزارے تھونما

نہ ناسی یا نگ کھورید۔ اتا دو زین سونگے گینزارے تھونما نہ کھوسی ینگ یو زیر بی
 ان۔ زیر بانہ جندو چل سکنگے ہرژو نہ یوس تونگ۔ یو زین دونگ۔ گین ژارے تھونما
 نہ ناسی نری اتا کھورید زیر۔ دومہ چھما اتا سی ینگ یو زیر بی ان۔ زیر بانہ دے
 کلچو من۔ من نہ اتا یو زین سونگے لاگوے کھ تھونمی ان۔ ہنہ کھیانگ لہ اتا کھوربا
 فوقی مین، ہنہ اتا لہ کھیانگ کھوربا فوقی مین ہے۔“

”یا“ زیرس۔ دیرے گیونسی کھ موسی کھونگ نپسکا سکیا لے تنگما کھیرس۔ مو
 ایژارے تھونما نہ لزوقے تنگس۔

کھونگ تھولے سونگے لم لہ اتا سی ینگ ترس، ”اتا سی بو کھوریدا بوسی اتا
 کھورے؟“ زیر بانہ کھوسی موسی سکفو بین سونگس۔ بہر حال کھونگ بادشی کھرنگ
 تھونس جو۔ شنگ فبس۔ کھونگ نپسکا سی کھر لدن چوکس۔ تا بادشاہ گیونسیا گو تھق یو لہ
 بلتا گوے انسوک۔

تایر لہ فارغ گوید زیرین بادشاہ سی وزیر گنگمہ زد مے کھیونگے کھونگ لہ ترس،
 ”شنگ کھن اتا بونگ لہ ژامڑے انعام بیاس نہ حق گک؟“

زیر بانہ جربہ وزیر نہ ٹھیانگمو وزیر زیرین چھی یو دسوک، کھونگ نپسکا سی

زیرس، ”انعام پو ژامڑے من نہ من اتمہ اتی مک پو برو سے تو نگ۔ بوی لقیو ہر توبے تو نگ۔ دو چا زیر بانہ؟ یا نگ ژوخ پو بادشاہ دنیائی کھہ کم یودا؟ کھونگ سے دکھہ ہلتا اونگی۔ اونگے نہ کھونفی سے یا نگ پاتھلے مزدوری منے یو پاسہ رگشے کھرگن تنید۔ دو پڑے اتی مک پو برو نہ کھولہ مک سترانگ بیامہ ین۔ بوی لقیو ہر توبا نہ بولہ فچوا مہ ین۔ گوانہ ینگ یو پارگشے کھر سولہ لدنامید۔“

تاشنگ کھن چندن لہ زان فچوا لہ فرو چک یودپنی انسوک۔ کھو سے یا میڈنگ پنگ یودپنی انسوک، دو کھولہ کوس۔ کوانہ کھولوقسے اونگے شنگ کھن چندنی ہدیا اونگے ٹوس۔ ”چہ سونگ لے بو کھیانگ لہ؟“

”اتا کھونگ دینے بید زیرسید۔ گوانہ کھونگ لہ یوناسی زیرنی ان زیر بو کوس نہ فی رگوے کھہ گوہہ یق۔ نالہ یدانگ نیسکا لہ دیو بید زیر بانہ سکت کھیونگنی ان۔“

”یو صحیح انا؟“

”دو صحیح ان۔“

”دولہ کھیانگ پروا مہ بیوس۔ کھیانگ نیا سی گوے وخ لہ ندانگ نہ نیمبو کھدے گوید۔“ دے جنی ژھن لہ کھونگ اتا بو نیسکا سونگے کھری قبلی زولی کھوق

غزیرکن فودے فنگس۔ فودپا نہ گھر پوکھیورس۔ گیو خسی کہہ بادشاہ گھر پولہ بلتا گوانہ گھر پوکھیورسید سوک۔

کھیوربانہ بادشاہ سی شنگ کھن چندن اتا بولہ اونگ زیرے تنگس۔ ”لے
بھتی گھر پوکھیورسنگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت شنگ کھن چندن اتا بونی فجو سفی
گھر پوکھیورچس چی چہ ان؟ بادشی سنگ کھیورنی ان۔“
”تا کھتی شزدے یا کھر پو سترانگے گوارگوسید۔“

”نتی شدیا دے سترانگی سترانگ شنگ پومید۔ دو انا ننگ نودیو دپی ان۔
یری وزیر چوبگیاد پو بی بونگ کھیونگما تونگ۔ ہشیار بیاسے کھورے اونگمالہ۔“

”اونا سامان پو چہ یودپی ان؟“

”ارانہ ارے، ازبری ٹھوق پو، کھروانگ پاتھقبو۔ یومن زیر نہ مانی منھی

ان۔“

کھونگ سونگے شنگ کھن چندنی ننگ نوتھونس۔ تھونمانہ دے نمو باہر ہرژوا
لہ گوالہ چوق چورونگ چی کھورے بیونید سوک۔

کھوئی سی ترس، ”انالہ اشے شنگ کھن چندنی ننگ پو گار یودپنی ان؟“
 ”یدانگ چا شخفی ان؟“ زیربانہ نیا چکتن شہرنگ نہ اونگفی ان۔ بادشی گھر
 پوکھیورسید۔ دو سترانگی شنگ پومن زیرید۔“

زیربانہ ”اونائیدانگ ییکھ کوپتی دُوک۔ ناکھوئی نمو لہ سکت زیرید“ زیرے
 سونگسے کپڑالہ بدل بیاسے نہ ابا زگوری مو بیونگسے اونگس۔ اونگسے نہ موسی زیرس،
 ”لے منگمونگ یدانگ چا شخفی ان؟ زیربانہ تئی بادشی گھر پوکھیورسید۔ دو فری شنگ
 کھن چندنی سی سترانگی سترانگ شنگ پو، ارانہ ارے، ازبری ٹھوق پو، کھروانگ پا
 تھقبو، من زیرے تنگسید۔“

”لیا خموگک“ زیرس۔ ”اونائیدانگ لہ بلے تکچی کلید۔ فی کسکو چھقسید،
 تئی شزدے دولہ شنگیل جی چدے دو فشقسے یو کسکے چک فچوس نہ لیا خموگکپا۔“ دے
 منگا چوبگیاد پوسی دو چدے کھیونگس۔ ”ملی اتا منگمونگ یو سکل لہ نہ درادرابیاسے
 فشوق۔ کھروانگ کھروانگ بر یغین بک چوزوک فود۔“

کھوئی سی دو سکل لہ نہ فشقسے نہ کھروانگ کھروانگ بر یغین لپھو چھودپا بیاسے
 بک چوزوک فودس۔ فودنی بعد لہ موسی کھروانگپا تھقبو کھیونگس جو، کھیو کھیونگس جو، ہتھوڑی

کھیونگس جو۔ دیکھ نہ موسیٰ ”یدانگ تیتی لچونگ یینگ بورے نہ چک سکوری“ زیربانہ کھونی چوق دے بک کینگ نو لچونگ تنگما نہ موسیٰ گو نہ ہرڑے کھ کھیونگس، کھونگ دینگ نو کھٹ چوکس۔ جربا وزیر نہ ٹھیانگمو وزیری بو یو بیاسے یقس۔ ایونگ لہ زیرس، ”کھدانگ یینگ نہ چک بیونگما یینا ہلتوسی“ زیربانہ کھونگ لہ دینگ نہ بیونگما مہ ییس۔ ٹھیانگمو وزیری بو بے تھونگما کھیرس۔ بلینگ نو موسیٰ پیو سنیرمہ ہرکولے تنگے یودپی۔ تاکھوے پچے گو کھوانگ چد جو یا۔ ”چہ سونگس لے مینگمو؟“

”نی پچے گو سترقس۔“

”نالہ چک ہلتونی“ زیربانہ کھوسی پچے باہر فیونگما نہ موسیٰ لچونگ نو گری کھورے یودپی انسوک۔ پچے گو ٹرچدس۔ کھو اہا کمرنگ تنگے نہ جربا وزیری بو کھیونگے نہ تا موسیٰ مینگ نو سنیرمہ تنگے تنگے نہ تاکھولہ چھیمہ غزرس۔

”لے اشے نی بک پولہ چھیمہ غزرید۔“

”گارے نالہ چک ہلتونی“ زیرے نہ کھوے بک پولہ بڑوسے تنگس۔ تنگے نہ کھونگ نیسکا لہ زیرس، ”حرام زادونگ فی اتانہ بو نیسکا صحیح سلامت نہ لزوقے تنید نہ تونگ۔ مید نہ نادی منگا چوروک پورڈبے تنگمی ان۔“ زیرے نہ فود تنگس۔

تنگما نہ کھونگ نیسکا سونگسے دے لاگوے کھ تھونما نہ ٹھیانگمو وزیر ی بوسی
 جربہ وزیر ی بُو دیکھ یقس۔ یقسے نہ کھوانگ شوخمویا سے کھرنگ سونگس۔ گوانہ ایونی چہ
 سونگس زیربانہ تا کھولہ خیرامہ اونگی۔ کھوسی ”کھوانگ نا لہ شوقشوق کھیونگ، نادیکھ
 ربید۔“ کھوسی شوقشوق پیکھ ریس۔ ”شنگ کھن چندنی بوی نموسی زیرسید، کھوانگ
 فی اتانہ بوی رال چک کھوانگ لہ نقصان گوامہ چوکپا لزوقسے تنید نہ تونگ۔ مید نہ نا
 دی منگا چوروک پونگمہ ردبے فننگمی ان۔“

یلے کسل تا کھونگ لہ دے کھرسترانگمی ونخ چی گار یود؟ کھونگ نیسکا لہ
 انعام منے لزوقسے تنگمی ان۔ لے اشے خورستہ دے حکمت پویانگ لہ یود نہ سونگ۔
 مید نہ مہ سونگ۔ زیرے طوطوسی اشے خورستہ لہ ہرمنگ تنگس۔ تا کھولے مقصد پوچہ
 انپا؟ مومہ تنگما ہرکلے یقپا۔

اے جق لہ ”اپنی سی لے ملی انوتادی بے زبان کنی خیرولہ سنا بیاسے چہ
 بید؟ گوے گرل بیوس۔“

”گویدی اپنی“ زیرس۔ ژھن لہ موسی ینگ زاچس کن فحوس۔ موتیاری
 بیاسے نہ طوطونہ ہاری لہ زیرس، ”یلے اشے طوطانہ ہاری چنگ جلتے کھولتے یود نہ
 بیوس۔“

زیربانہ ”لے اشے گیونخسے یانگ نیا لہ زَنے توَنگ، نیا ہلتونخسے شید۔ دیکھ نہ نیا سی زیرید۔“ شوخمو بیاسے دے گنگمہ یَنگ کھرولس۔ کھرولبانہ طوطوسی ہاری لہ زیرس، ”دی گنگمہ یَنگ مہ کھو دوت بیوس۔“ یَنگ دے گنگمہ کھورے گوادوت میدپا بیاس۔ ژوب تئین فنگس۔ دیکھ نہ طوطوسی زیرس، ”یانگ یری نیا گوچس گن فود۔ فود نہ نیا یانگ لہ خیرے تئید۔“

مویَنگ نیا گوچس پو فودس۔ سننگمہ گوچس پو گونس۔ گونے نہ طوطو یَنگ بُوکھمی کھہ یقس۔ یقسے نہ زیرس، ”یا اشے طوطانہ ہاری چہ زیرید نہ زیر۔“

”یا لہ اشے، گر بہ پنی نمی گروس پو یود نہ یانگ سونگ، مید نہ مہ سونگ۔“
 ”لے ملی اتا، گر بہ پنی نمی گروس پو چہ انمگ؟“

”یلے اشے گر بہ پنی نمی خیرو دو ان۔ گر بہ پاسی نمہ کھیونگمی انسوک۔ کھیونگسے نہ زیربی انسوک، کوڑا بگیا تیانگمی ان۔ کوڑا بگیا زونار گوپسی ان۔“ سَنگ نو کھیونگفی دے نمولہ زان چی کھوانگ مہ منما کوڑا بگیا تیانگمانہ دو شے انسوک۔ یو بین رد بین فنگمانہ آخر پو لہ کھولہ نمہ مہ تھوبا نمہ ژلے سونگس۔ گوانہ کھوری یولنگ نہ سُو دُوک کھن مہ سونگس۔ یَنگ شہر چَگنگ نہ کھونمے چک کھدے اونگمانہ یا شہری میونفی سی زیریدپا،

”لے ستروق مید مو، لے زدکپانو کھوے حالت پوکھیانگ لہ پتہ مید پادؤ کفی انا؟“

زیر بانہ موسی زیرس، ”دو کھوچہ یود پنی ان؟“

”کھوسی کوڑا بگیا تیانگمی ان۔ کوڑا بگیا زونا رگوسی ان۔ تا کوڑا بگیا تیانید نہ

زندہ گار لوسید؟“

”یادے لس پونزینگ یود۔“

نگ نوتھونا نہ کھوسی زیرس، ”یلے نمہ کوڑا بگیا تیانگمی ان۔ کوڑا بگیا زونا

رگوسی ان۔“

”لے کھیانگ اشی پا ان۔ کھیانگ کوڑا بگیا تیانگما نہ نا لہ زونا رگوس ینگ۔

لے گیو خسے کھیانگ نا لہ زان چی منے نہ کوڑا تیونی۔ کھری ننگ پنگ تھونگمی چھو

مید۔ سپینگ تنگمی پیو مید۔“

”یا یا نا کھیانگ لہ چھو نہ پیو کھیونگما گوید،“ زیرے کھو پیو کھیونگما بونگبو

کھدے سونگس۔

سونگس ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دیکھ تھنگ چک یود پنی انسوک۔ دے

تھنگ پیکھ اپنی چک یود پنی انسوک۔ گونگفنی کھڈا نہ اپنی سی یلے ملی اتا دونا نہ

دخسن اپنی شدیا مہ کھڈیا سوسہ دکھ نہ ابا مہ بود پنی ان۔ اپنی سی رت چھی تنگمی ان۔
 اپنی کھ کھیانگ رگیالس نہ اپنی کھری غلام۔ تا کھری کھ اپنی رگیالس نہ کھیانگ اپنی
 غلام، زیر بی انسوک۔ زیرے نہ اپنی سی دیکھ بے چک یود پنی انسوک۔ دے بلی
 گوینگ نوشنگ چھی تیانگما نہ بلوسی کنگمہ بجیکو گینو بے انسوک۔ بیانہ کرو بھی پا ہر کونگبو
 چک یود پنی انسوک۔ دے ہر کونگبو بلی ہلا انگسے یود پنی کنگمونی کھ کلے نہ دولہ سیار
 بھی بورے سپر بی انسوک۔ دے تانی ژھن پو بلوسی ہر کونگبو مہ فنگما گیو خسی کھ تک
 کھورے دوس نہ اپنی رگیالی انسوک۔ تا بلوسی ہر کونگبو فنکس نہ اے می رگیالی
 انسوک۔ یو بین بلوسی ہر کونگبو مہ فنگما اپنی سی دے می کنگمگ نہ مال دولت کن فشوین
 کوڑا غی کوٹ کوڑا غی گوئمہ ژینو سکونے نور بانگ ژھوا لونگبنگ تنگمی انسوک۔ کھونی
 گوچس کن اپنی سی کھیر بی انسوک۔ اپنی سی کھولہ سہ یو زیرس۔ زیرے کھو مہ
 رگیالس۔ مہ رگیالبا نہ اپنی سی کھوسہ یا گوچس کن سکونے لونگبنگ تنگس۔

تا کھو تھوئا گورس، گوربا نہ کھوے نمو بوڑھی گوچس گونے کھو ژلبا سونگس۔
 میونگ لہ ترس۔ تریا نہ میونفی زیرس، ”لے بھتی اے دے تھنگ پیکھ اپنی چک
 دوکھی ان۔ موسی شرط چھی تنگمی ان۔ اپنی شدیا بے چک یود پنی ان۔ دے بلی
 گوینگ نوشنگمی تیانگمی ان۔ تیانگما نہ بلو کنگمہ بجیکو گینو بے ان۔ بیانہ کرو بھی پا ہر کونگبو

چک۔ یودپنی ان۔ دو بلی کنگمونی کھ کلبی ان۔ دے بلوسی ہر کونگبو فنگس نہ اے می رگیالہی
ان۔ تا بلوسی ہر کونگبو مہ فنگما ژھن پوکھورے دوس نہ اپنی رگیالہی ان۔ “تا دے خیرا
گنگمہ مولہ ہر تخفا سونگس۔

گوانہ مو بجون۔ یودپنی ننگ چگنگ تھونفی انسوک۔ دینگ نو مونجو یودپنی
انسوک۔ موسی مونجو چک زونے بوتل چگنگ تنگس۔ کوچی ددے نہ ینگ مونجو چک
تھونس۔ تھونما نہ موسی دو سہ زونے دے بوتل پنگ تنگس۔ دو مو کوٹی جندنگ تنگس۔
تنگس نہ نم لنگفانہ موتیانگس کھیرس اپنی ہدیا۔ شام ژارے مو دیکھ تھونس۔ تھونما نہ موسی
ترس، “انو برانگس یودا؟“

“یود لے ملی اتا دونا نہ دخن اپنی ہدیا چک دوسے میدپا سو مہ گوے۔“
گونگفنی زان بان زوس۔ اپنی سی زیرس، “یلے ملی اتا اپنی سی رت نہ تھیتھوم چھی تنگمی
ان۔ اپنی رگیالس نہ کھیانگ نینگ یلی ان۔ کھیانگ رگیالس نہ نا کھرنگ یلی ان۔“
“لیا خموگ اپنی“ زیرس۔ “دوچہ تنگمی ان اپنی؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، “ناسی ہر کونگبو سپرے نری بلو بی کنگمونی کھ کھ
یقہی ان۔ بلوسی ژھن پوکھورے دوس نہ نا رگیالہی ان، تا بلوسی

ہر کونگبو فنگس نہ کھیانگ رگیا لہی ان۔ “دو زیرے نہ اپنی سی موری شدیا یو دپنی دے
بلو لہ شنگ پو گوینگ تیا نگس۔ تیا نگما نہ بلو سی کنگمہ بجیکو گینو بیاس، بیانہ اپنی سی بلو
بی کنگمی کھ دے کرو بھی پا ہر کونگبو یقس، یقسے نہ دو سپرس۔

تا ژھن فید گوین چہی گر بہ پانو سی خینمہ بر ب زومی کھ جندنگ نہ دے موبجو
بلو لہ ہلثنین فود تنگس۔ تنگما نہ تا کھوے رب چھد پا ڈوگیدا۔ ہر کونگبو ڈلق فنگس۔ موبجو
شورے خونگ بر چنگ سونگس۔ بلو دیکھ کھورین ڈوکس۔

”رب چھد فاسی زندگی مہ بیاسنی دینے بیانہ“ زیرے ینگ پلی گوینگ نو
تیا نگس۔ تیا نگما نہ بلو سی کنگمہ بجیکو گینو بیاس۔ بیانہ موینگ دیکھ ہر کونگبو کلے یقس۔ ڈوکے
ڈوکے بیافو بوسین چہی گر بہ پانو سی خینی جندنگ نہ اے موبجو بلو لہ ہلتنے نہ فود تنگس۔ تنگما
نہ بلو سی دے ہر کونگبو ینگ فنگس۔ تنگما نہ تا اپنی کھ مور گیا لس۔

”یا لہ اپنی رین نیریم فنگس۔ نار گیا لسا مہ رگیا لس؟“

”رگیا لس لے پلی اتا رگیا لس۔ یا تا اپنی سی رتی زان چہی تنگمی ان۔ یو
زوسے نہ یانگ شوخس۔“ زیرے نہ موسی تھب پیکھ پچھو کلے نہ فے کھیونگما سونگس۔
فے دیکھ کھیونگما نہ گر بہ پانو سی چال چہی بیاسے اوت پو لا تنگس۔ تھب پو ٹھوب

سونگس۔ گوانہ موسیٰ موری جندنگ نہ فے فیونگے اپنی برینگ تنگس۔ اپنی برینگ
یودپنی دے فے کھیونگے موری جندنگ تنگس۔ اوت پوسپس، اپنی سی زان ہرکس،
موسیٰ زان زوس۔ زان پوزوسے پوچک ژے گوین چھی اپنی سی فرت بیاس۔

”چہ بے ان لے اپنی یانی؟“

”چنگ میدلی اتا نری عادت چھی ان۔“ زان پوچھم کھارے اپنی سی
ینگ یاسکت پو فیونگس۔

موسیٰ ترس، ”چہ بے ان لے اپنی یانی؟“

”چنگ میدلی اتا نری عادت چھی ان۔“

اپنی زان پوموزوس۔ ”یا اپنی یری زان پوناسی زوس۔ تانا سی یانگ لہ

زان چھی تنید۔“

”مید لے بو“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”دویمہ ینی ان۔ یری زان پوناسی زوسامہ زوس۔“

بہر حال موسیٰ زان ہرکسے اپنی لہ زان تنگس۔ اپنی سی زان پوچک چھی زمین چھی مو

سی سہ فرت چھی بیاس۔ بیانہ اپنی سکیدہ لہ گب پو رال گنگس۔ ینگ فرت چھی بیا

نہ اپنی جنگمہ لہ گب پوسہ رالی گنگس۔ ینگ فرت چھی بیا نہ اپنی سنالیب بونگبوی
سونگسے تھب پوری کھورس۔

”یا اونانا کھری بندو بست بید“ زیرے نہ ایکھ تھنگ چھی یودسوک۔ تا مو
رونے نہ ردنن گین لہ کھیرس، ردونن تھور و کھیرس۔ ردونگسے ردونگسے بونگبو خیارس۔
دیکھ نہ ننگ پنگ ہلتا نہ قسم نہ قسمی کپڑا گنگمہ دینگ نو یودسوک۔ فیونن فنگما نہ موری
اشی پنی کپڑوسہ دینگ یودسوک۔ موسی دو کھورس۔ تا مودے لونگبنگ گوانہ گنگمہ سی
کوڑاغی گونمہ کوڑاغی ژینو، گونے یودسوک۔ گنگمہ لہ سکت زیرے اپنی ننگ نو
کھیونگس۔ سوسوسوسے گوچس کن گنگمہ لہ نوزن بیا چوکسے ہنس۔

موری اشی پولہ سہ گوچس کن ہنس۔ منے نہ کھوے کوڑاغی گونمہ ژینو گنگمہ مو
سی سنبھال بیا سے کھورے اونگس۔ کھولہ دو کھوری غزونگ پولو ان زیر بو پتہ مید۔ ”لے
کسل یری ینگ چنگ مال یود نہ کھورے دونگ۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”فی بیو زگل چک یود“ یو کھورے اونگس۔ اونگما نہ تا
مونیمور لم چگی فری ننگ نو اونگس۔ دے من نہ کھوسہ تھونس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”تانانا کوڑا بگیا تیانگمی ان، کوڑا بگیا زونار گوسوک۔“

”گیو خسے کھیانی زان بان زو۔ دیکھ نہ تیونگ ینگ۔“

زان زوس۔ زوسے نہ زیرس، ”تانا تیانگمی ان۔“

زیر بانہ موسی زیرس، ”لے اشی پاکھیانگ ہرق ہرمو زدوم گرونگ می سامی
زدمسے نہ تیونگ، گر بہ پاسی کھوری نمو لہ کوڑا بگیا تیانگسوک لو موسی کوڑا بگیا زونسوک
لو زیر بورگشہ ان۔“

”لیا نمو گک زیرے کھو ہرق زدمس، زدمسے نہ مودے ہرنی ڈونو کھدے
سونگس۔ گوانہ موسہ دے اوانہ کھورے اونگفی صندوق پوکھورے سونگس۔ سونگسے نہ کھو
سی زیرس، ”یاناکوڑا بگیا تیانگمی ان۔“

زیر بانہ ”لے ناسی دی شربہ پنچونگ کن لہ کڑے چک کو چوکسے نہ کھیانگ
نالہ کوڑا بگیا تیونگ۔“

”زیر کھیانگ چہ زیر بی ان نہ زیر۔“

”یلے اتا منگمونگ، اشی نونونگ گر بہ پاسی کوڑا بگیا تیانگمی ان لو کوڑا بگیا
دے نمونگ لہ زونا رگوسفی ان لو یو بین فی کھہ نہ نمہ بگیا گنگفی ان لو۔ یدانگ گنگمہ لہ
پتہ یودا مید؟“

”یود لے سترنگمو، یود لے اشے، نوٹو کھوسی یو بے ان۔“

”اونٹا کھوسی دو سے نالہ کوڑا بگیا تیانید دے، دوپا ڈون پنگ نایدانگ لہ چیز چھی ہلتید۔“ زیرے نہ موسی دے کوڑا غی گونمہ، ژینو، کھلو گنگمہ فیونگے ہلتے نہ زیرے، ”یلے اشے پا، اپنی کھ کھیانگ مہ رگیا لبا اپینگ کھیانگ یلفی انا میں؟ یا کوڑا غی گوچس گن سکونے اے لونگبنگ نور ژھوا تنگھی انا میں؟ اے گنگمہ ناسی یول یول لہ تنگھی انا میں؟ کھوڑا میں لے فی اتا منگمونگ اپنی شیدا کھڈو گنگمہ یو بے انسوک۔ تا کھیانی نالہ کوڑا بگیا تیانگمی انا؟“

زیر بانہ گنگمہ سی روا بیاس۔ ”آفرین لے نئی سترنگمو آفرین لے اشے، نوٹو،“ زیرے دے جق لہ نہ گربہ پاسی کوڑا مہ تیانگما کھونگ نیسکی زندگی رگھی ان لے فی اشے خورستہ۔ دے سترانگ نہ گروس پویانگ لہ یود نہ یانگ سونگ۔ مید نہ یانگ مہ سونگ“ زیرے طوطوسی اشے خورستہ لہ جلتہ بید پالے کسل۔

تا اپنی لہ خا اونید۔ ”چہ لے ملی انویانی دی طوطولہ بوس چوگین ڈوگید۔“

”لے اپنی نایونان شہری بادشاہ لہ نام ڈوکس نہ یود یانگ۔ دیو ژوخ خیرا یانگ لہ کوسیدا؟“ بہر حال موسی یانگ گوالہ زاچس فچوس۔ فچوا نہ طوطوسی ہاری لہ

زیرید۔ ”یلے ہاری تا مولہ اواگوے چسکو ترقسید ینگ مولہ خیرا زیرے کوے میں،
کھیانگ ساز کھیونگ۔ ناسی شوقہ زدوونگے ساز جوک چوکے چوکے نہ اپنی یکھ
ہرکے یوق۔“ تانہ ہاری سی ہیو ہیو بیاس۔ طوطوسی شوقہ زدوونگے زدوونگے نہ تا اپنی
لہ ساز جوکے نہ اپنی ہرژید جوہا۔ خورستہ سے ہرژید پا جو۔

تانہ اپنی لہ ساز جوکے ہرژیسے پاگل گوارتخفا نہ طوطوسی خورستہ لہ زیرس،
”یانگ ننگ نو سونگ۔ یانگ کمرنگ سونگ۔“ تا کھونی دے ستونگ چک ہرہق پو
نیمور کھیونگے ننگ پو لہ سکورے یودپنی۔ دے ہرہق کن سے ننگ نو سونگس، گوانہ
کھونگ لہ سے ساز جوکے کھونگ سے ہرژیسے پاگل گوارتخس۔ تا اے غابگیا ہرہق پو
لہ کھونگ اونگما گوربانہ کھودانگ سے اونگس، اونگے کھونگ سے ننگ نو تھونے ساز
جوکے ہرژیسے پاگل گوارتخس۔

دیرے بادشاہ سی ”دے اپنی، خورستہ کھیونگما گوید زیرے نہ گورس۔ سوئی
لے ہرہق کن ہلتا مولہ چہ سونگھی انمنگ؟“ اے ہرہق کن سے ہلتا گوانہ دونگ سے
چھاؤننگ سونگے ہرژیسے ہرژیسے کھونگ سے بے حال سونگس۔ دے من نہ وزیر پو
تنگس۔ ”لے وزیر کھری شزدے کھیانگ چہ سونگھی انمنگ ہلتا سونگ۔“

وزیر پو سے اونگے چھاؤننگ تھونانہ کھولہ سے ساز جوکے کھوسہ ہرژیا رتخس۔

آخر پو بادشاہ کھوانگ ژا لوس۔ لوسپانہ کھوانگ سے چہ سونگ گانگ سونگ زیرے
ہرتے کھ رونے ہلتا سونگس۔ کھوسہ چھاؤنگ گوانہ کھولہ سے ساز جوکسے ہرژیا شروع
بیاس۔

تانا طوطوسی ہاری لہ زیرید۔ ”یلے ہاری تا ہرتق گن مینا بادشاہ کھوانگ سے
دیکھ تھونے ہرژیا تخسید۔ تایو پاسہ کھیانگ ہیو ہیو بیوس نارڈونید۔“ تاکھونی رگدے
ہیو ہیو بیاس، رگدے رڈونگس۔

دیرے ژھونگپا رومی ہرتا بونگبو لہ زگل کلے کھرنگ تھونس۔ چوق زگوہرژیا
کھ تھونے من نہ کھولہ سے ساز جوکسے کلے کلے کھوسہ ہرژیا شروع بیاس۔ طوطوسی
ہاری لہ زیرس، ”یلے ہاری تا ژھونگپا رومی کھوانگ لہ سے ساز جوکسید ژھد۔“

یلے کسل تا کھونگ بادشاہ نہ ژھونگپا رومی نیسکی برنگ چھد چک سونگفی
انپا۔ بادشاہ سی ”ناکھری خاتون پو چدے کھیونگمی ان“ زیربانہ ژھونگپا رومی سی بادشاہ
لہ زیرس، ”پقزی یانگ لہ فی خاتون خورستہ کھیونگما ینس نہ نانا فی خاتون پو نہ فی کھر
زدونگ جانداد گنگمہ یری۔ تا پقزی فی خاتون خورستہ یانگ لہ کھیونگما مہ ینس نہ یانگ نہ
یری خاتون نہ کھرزدونگ جانداد گنگمہ فی۔“ زیرے کھونی سی عرض نویس کھیونگسے

اسٹی کھ رہے یودپنی اپنا۔ یلے کسل تا ژھونگپا رومی کھ بادشاہ مہ رگیالس۔ مہ رگیالبا
 نہ تادے چھد پونہ زومے بادشاہ کھوینگ یلیبی انسوک۔

تایونان شہری ژھرمونگ، وزیرکئی سی ژھونگپا رومی لہ بخشس لہ زونے نہ
 زیرس، ”لے ژھونگپا رومی تادیو اے شہری بادشونگ لہ سہ کوس نہ چنگمین گوید۔ دو پا
 کھیانگ بادشاہ لہ بخشس بیوس۔ بہر حال ژھونگپا رومی سی بادشاہ لہ بخشس بیاس۔ بادشاہ
 سی لولوے کھ ژھونگپا رومی لہ خسیر من رگو، خمول من رگو، منما بیاس۔ کھوری جانداد
 گنگمہ کھورنگ لوسپا بیاس بادشاہ سی دستخط تنگس۔ دو بیاسے تاکھونگ لوقسے اونید پاجو۔
 تادے طوطو بی لس گنگمہ خورستہ سی ژھونگپا رومی لہ ہرمنگ تنگس۔ ”دینے مکر
 چن اپنی چک اونگسے دی حالت گنگمہ بیاس۔ آخر پودی طوطوسی بیاسے نہ نایونان
 شہری بادشی لقتو نہ بودس۔ پقرزی طوطو میدسوکنا نایونان شہری بادشاہ سی چدے
 کھیر بی انسوک۔“

زیر باچک نہ نیمبو ژھونگپا رومی سی طوطو لہ ترید، ”کھری شزدے کھیانگ
 چہ ان نہ نالہ زیر۔“

زیر بانہ طوطوسی ژھونگپا رومی لہ زیرید، ”لے ژھونگپا رومی فی تونگوے کھ

کھیانگ مہ تھون۔ پتزی فی تونگوے کھ کھیانگ تھونو کنا نازیروک۔“

”کھیانی سی فی خاتون پو نہ نابر مہ فیا یقپانہ کھری چہ تونگوے یود نہ نانگ

لہ ینفو نابد۔“

”دویانگ لہ تھی ان۔“

”اونہ کھیانی زیر۔“

”یلے ژھونگپا رومی ناگل بہرام بادشاہ ان۔ گوانہ نادینے فقیر چگی سی دینے

علم حکمت بلڑبے یودپا۔ حق چک نا سی ریدخی خوب پنگ جوکے تھک ہلتے اپنا۔

فی وزیر پولہ سہ دے علم حکمت پوشپی انسوک۔ کھو فی شوب پنگ جوکس۔ دو سے

یانی دو بیا رگوسید۔ یانی پتزی نا لہ نیکی بید نہ یانی نا کھورے نئی شہرنگ گوارگوسید۔ فی

خاتون چک پو نہ کھو نہ نیمبو سونگے مید۔ اے چک پو یود۔ یانی سونگے نہ مولہ زیر،

نایری بادشی خبر کھیونگسید۔ یانی زگوفیس۔ موسی فی نشانی ژلبی ان۔ یانی مولہ زیر۔ نا

طوطی خوب پنگ جوکے یودپنی یری بادشاہ کھورے اونگسید، یانگ زگوفیس۔ طوطو

سی سکفنی لس چی پچی ناسی یانگ لہ سکید۔

گیونے یانگ چوق کھرنگ تھونفا بنگ لہ یو بے ان۔ نئی ننگ نو بونگبو

چک یود۔ دولہ دومنی بُورنگ بیامہ تنگسے کلے ژھن پو رڈونین یقیسی ان۔ رڈونگمانہ دو شے ان۔ یانی مولہ یوسکول، گیو خسی کھ وزیر لہ زیر، ’ پقری کھیانگ کھوانگ فی بادشاہ ان نہ کھولہ جانوری خوب پنگ نُو جُوکفا ییمی ان۔ دوسے فی ہر تا کھینگ بونگبُو شے یود۔ کھیانگ دے بونگبُو ی خوب پنگ جُوکسے ہلتون۔ ہلتنس نہ کھیانگ فی گل بہرام ان، مید نہ مین۔ نا کھیانگ لہ دُوچی مین۔ ’ تا وزیر پو بونگبُو ی خوب پنگ جُوکفا اونگمانہ یانی کھولہ زیر، ’ دو بیاسے مین۔ ہر مق ہر موزدوم۔ زد مسے نہ کھونی سامنے کھیانگ جُوک۔ ’ کھو بونگبُو ی خوب پنگ چوق جُوکفانہ یانی نا فُود تونگ۔ تنگس نہ نا نری خوب پنگ جُوکید۔ یا یانگ لہ یو یانید نہ بیوس۔ “

”کھیانگ کھوانگ دو ان نہ نا چا مہ بیا۔ لیا خمو گگ“ زیرے جتما خسوم بجی دُوس۔ اے جق لہ کھو طوطو کھورس۔ ژھونگپا رومی سونگس۔ سونگسے خاتون پو لہ زگو فیس زیر بانہ موسی ملا مہ فیس۔ مہ فیانہ کھوسی زیرس، ”نا گل بہرام بادشی خبر کھیونگسید، کھیانگ زگو فیس۔ دی گرل پو گنگمہ نایانی ننگجونگ تنگس نہ ناسی یانگ لہ ہلثبید۔ “ زیر با چک موسی زگو فیس۔ فیانہ کھوسی زیرس، ”یلے خاتون یری بادشاہ دی طوطو بی خوب پنگ نُو جُوکسے یود۔ ناسی کھو غمول برینگ خیر برینگ لہ لینے کھونی لس سنہ مود پوے کھ بونگسے کھوسی نادیو ان زیر بانہ یری شیدا کھیونگفی ان۔ دوسے وزیر

ینگ ہسکے اونگس نہ کھولہ یانی یوزیر۔ فی گل بہرام بادشاہ لہ جانوری خوب پنگ
جو کفا یتھی اپنا۔ دو سے فی بونگ کھینگ نو بونگبو شے یود۔ دوی خوب پنگ جو کفا
ینس نہ کھیانگ فی بادشاہ ان، مید نہ مین۔

ژھن پونگنمہ کھونی سی دے بونگبو لہ بوراگنگ بیامہ کلے نہ ردونین یقس۔

یقپا نہ بونگبو شس۔ گیو خسی کہہ نم لنگفا نہ کھوینگ تھونس۔ تھونما نہ موسی یا کڑو

تنگس۔

تنگما نہ ”لیا خموگک نا خوب پنگ جوگید زیرس۔“

زیربا نہ موسی زیرس۔ ”تفرنگ مین، باہر ہرتق زدمی ان۔ زدمسے نہ ہرمعی

دُونُو“

یلے کسل خیارنی بونگبو باہر فیونگس۔ خاتون پوسہ باہر بیونگسے نہ زیرس، ”یا
کھیانگ دی خوب پنگ جوک۔“ کھو گل بہرام بادشی خوب پو چوق فودے نہ
بونگبوی خوب پنگ جوکفا چک ژھونگپا رومی سی طوطو فود تنگس۔ طوطو فود تنگما نہ طوطو
کھوری خوب پنگ نہ بیونگسے گل بہرام بادشی خوب پنگ جوکس جو۔ یلے کسل تا
گنگمہ سی تروت لقفرت بیاس، روا بیاس، نوس گنگمہ تھدے تھدے نہ۔

تا اے دے خاتون پوسہ کھرنگ جوکفا نہ موسی زیرس۔ خبردار کھیانگ
کھرنگ مہ جوک۔ کھیانگ اے دے وزیر پو نہ نیمبو سونگی لا۔ تا وزیر چوق بونگبو لدنا
نہ ژھونگپا رومی بونگبوی کھہ رونس۔ رونے نہ تا نہ ردونین گینو کھیرس۔ ردونین ٹھورو
کھیونگس۔ کھیونگما نہ بونگبو خیارس۔ خیاربا نہ کھونئی ترو دے باہر فنگس۔ اے خاتون پو
کھرنگ اونید زیربا نہ موسی زیرس۔ کھیانگ وزیر لہ دوکسے یودپنی ان۔ بادشاہ سی دے
خاتون پو کارو شنگ لہ فیونید زیربا نہ دے وفادار خاتون پوسی زیرس۔ بادشاہ
سلامت نیا بوسترنگ ناقص ان۔ یانی مو کارو شنگ لہ فیونگمو پانی یانی مو آزاد بیوس۔

مانگ سُو لہ دُوک نہ دُوک۔ بادشاہ سی مو آزاد بیاس۔ یلے کسل گُن دے جق لہ بادشاہ
سی ہر مق ہر مُو لہ جق بدون زان منس جو۔ تا گل بہرام بادشاہ کھوری بو انہ زری نہ اے
وزیر گنگمہ کھوری دے وفادار خاتون پو نہ نیمبو دُوگین لنین دُوگید پا جو۔ یلے کسل گُن
کھودانگ انا نڈانگ دنا، کھوتی کھینگ تھرا نٹی کھینگ کھرا۔

رُومی بادشاہ

یلے کسل گُن یودسوک لہ یودسوک کسل ، میدسوک لہ میدسوک کسل ،
آخر کار میدپاگار گوید۔ رومی بادشاہ چک یودپا۔ جق کُننگ نہ جق چک بادشاہ سی
زیریدپا، ”یلے فی ہرتق نہ ہرمو، نئی یا لِنگسنگ نُونگ لہ مہ گواند انگ عرصے سونگس۔ گوا
نہ دو سے نئی یا لِنگسنگ نُونگ لہ گوالہ نئی یا ریدخ ژھوکھن گُن لہ ریدخ ننا میدانگ
ہلتا سونگ زیر۔“ دے ریدخ ژھوکھن گُن لہ اونگ زیرے تنگس۔ اونگ زیرے تنگس
کھونگ کھیونگس۔

”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

زیرباچک کھوسی زیریدپا، ”گوانہ دو سے کھدانگ نئی یا لِنگسنگ نُونگ ریدخ
اونگسانا میدانگ ہلتا سونگ۔“

”لیاخمو گگ“ زیرفا ریدخ ژھوکھن کن دے لِنگسنگ نُونگ ریدخ ژھوا
سونگس۔ سونگس اونگس۔ اونگس نہ، ”یلے بادشاہ سلامت، سترانگ سترانگ نُونگ تھو
میدپنی ریدخ چجی گننگسنگ۔“

زیر باچک نہ، ”لے فی ہرمق نہ ہرمو، او نا گنگمہ لہ سکت فیونگ، نئی یا لنگسنگ
نُو نڈانگ لنگ لہ گک۔“

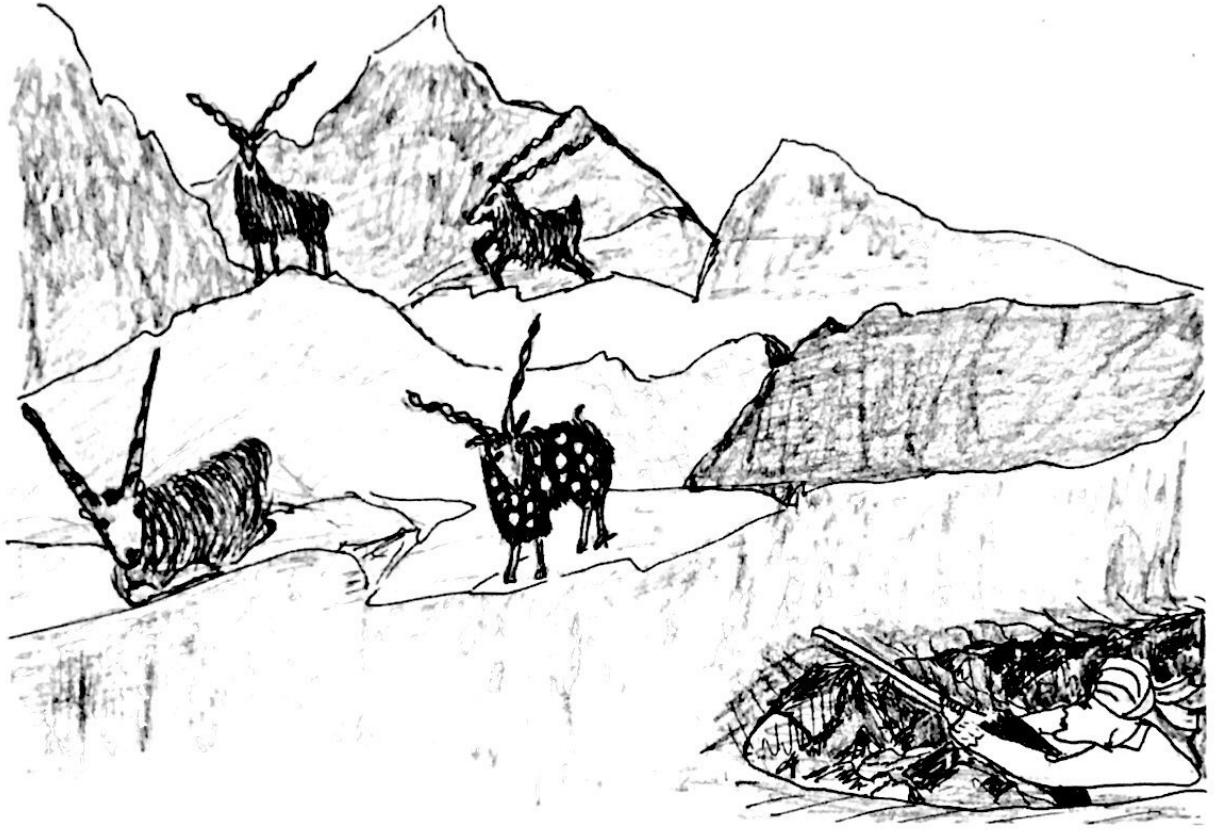
”لیا خمو گک“ زیر فا ہسکے گیو خسی کہہ کھونگ لنگ لہ گوے انتظام بیاس۔
انتظام بیاسے کھونگ لنگ لہ سونگس۔ بادشی سترانگ کھوانگ سونگس، وزیر
سترانگ کھوانگ سونگس، ترانگی سترانگ کھوانگ سونگس، گنگمہ سوسوے سوسوے
سترانگ سترانگ نُو جوکس۔

بادشاہ سی ریدخ چھسے تونگ زیرے میدپا ریدخ چھسے تنگ کھن گن لہ
ریدخ چھسے تنگمی حکم میدپنی اپنا۔ دے و خ پنگ نُو تا ریدخ چھسے تنگ کھن گنی سی
زیرس، ”بادشاہ لہ چہ سونگس؟ ریدخ چوق زیرے مہ زیرس“

تا بادشاہ لہ چہ سونگس زیر باچک نارے، یا ریدخ ژھنگمی سکل لہ خسیری
فِرک نہ نمولی فِرک یودپنی ریدخ چھی یودسوک۔

یودپاچک دیرے کھوسی ”اُوہوں، ریدخ چھسے تنگ کھن گن لہ چوق مہ
زیر۔ یو عجیب ریدخ چھی ننگ“ زیرے ہلتین دوکسے نہ ”اُوہوں، نا یا سکل لہ
یودپنی خسیری فِرک نہ نمولی فِرک یودپنی ریدخ پو لہ فنگنوک“ زیرے نہ کھوسی کلسی

کھ تو اوق پو کلس، کلے نہ فئے من نہ ”اوبوں ریدخ پو رگشے ننگ، کوچی ہلتین
دو کٹوک۔“

ینگ تو اوق پولینس، لینے نہ کھو پچی ہلتین دو کسے نہ دیرے کھو ینگ تو اوق
پو کلسی کھ کلس، کلے نہ کھو ینگ فیر بیک زیرے نہ، ”اوبوں ریدخ پو رگشے ننگ،
کوچی دو کٹوک۔“ زیرے نہ اے رسی کھ تو اوق پو کلے کھو فیر بیک زیرے من نہ
ریدخ پو گیب زیری کھ زق لنگس، لنگسے نہ تانہ ریدخ پو سی ہو ہو بید پایا جو۔

”غا بگیا نارے بادشونی لچنگ نہ تواق بُودید لے،
 غا بگیا نارے بادشونی لچنگ نہ تواق بُودید لے،

نری غا بگیا نہ یا ہرق لہ نید چی رگوریم کھوگید لے،
 نری غا بگیا نہ یا ہرق لہ نید چی رگوریم کھوگید لے،

نری یا ہلا یولی ہلانوفی کنگ ہرژیس چی نہ توفی لے،
 نری یا ہلا یولی ہلا ہرق کھیانی لق ہرژیس چی نہ توفی جو“

زیرے مو ہوہو بیاسفی کھہ دیشے ہرق ہرمو بادشاہ وزیر سنگ سترانگ
 سترانگ زبدے فوس، لچنگ نہ تواق کن بُودے سونگس۔ ریدخ ژھنگمہ سہ سترانگ
 سترانگ زبدے فوس۔ مو ہلا کرفوے بوٹو ہو کھنمو چوچو انپا۔ موسی ہوہو بیانہ دیشے ہلا
 ہرق دمے اونگس۔ سو ترانگ لہ، سو خیون لہ کنگ ہرژیس لق ہرژیس تنگس۔ کھونگ
 فوفو فو چھتے سونگس۔

تا کھونگ ہسکے گیوخسپا سونگس نہ فیروے کھہ لوقی اپنا لنگسنگ نہ، کھونگ
 مہ تھونا شام تھو سونگس۔ گوا چک نہ وزیر لہ سنگ کھول سونگس۔ دی ہسکے گیوخسپا

سونگے فیروے کھ لوچی لینگسنگ نہ چک سے غزارے مہ اونگس۔ اونا بادشاہ لہ سکن بن
 چی تھو بے کھرنگ کھیر سیدا زیرے، وزیر گو گو ستونگ کنگمہ کنگ ستونگ بادشی کھرنگ
 گوید پا جو۔ بادشی کھرنگ گوا نہ بادشاہ نہ یا یولی ژھر مہ ژھنکو کھورے کڑا کڑا تین
 یود سوک، می بی سو سے اونگفا مید۔ ”لے اتا وزیر، گو گو ستونگ، کنگمہ کنگستونگ پو چا؟“
 زیر با چک وزیر سی، ”لے فی چھپا نہ رنجنی بادشاہ، نئی ہسکے گیو خسپا سونگے
 نہ فروے کھ لوچی لینگسنگ نہ سو سے مہ تھونا نہ یری کھرنگ سو اونگسا نا ہلتا اونگفی ان۔“
 ”صحیح ان لے چھپا نہ رنجنی وزیر، نا لہ دو بی سنا لے کھوانگ مید پی
 اپنا۔ کھونگ لینگسنگ سونگفی ان صحیح ان۔ اونا کھری شردے شہ کھول، نئی فرونگ لہ
 ہسکے گیو خسپا زا چس تھونگچس کھورے یا لینگسنگ کھیانگ گوا رگوسید۔ نا دکھ نہ مندا
 نیس بر نیس بری چھو زا چس کھور زیرے ننگ ننگ لہ سکوا تنید۔“ زیر فا چوکی وا
 چک کھیونگے اے دے ہرتق ہر مو لہ سکو کھن کن کھیونگما تنگس۔ کھونگ لہ سکس۔ کھونگ
 ننگ لہ سونگے ہسکے وزیر نہ نیمبو مندا نیس بر نیس بری چھو نہ زا چس کھورے
 لینگسنگ نو سونگ زیرے سکو سے اونگس۔ لیا خموگک زیر فا ہسکے گیو خسپا نہ مندا نیس بر
 نیس بری چھو زا چس کھورے وزیر نئی زگوے کھ دسے تھونس۔

تھونا چک وزیر کھوری فرو نہ بادشی فرو لہ زا چس تھونگ چس چی

فجوسے کھورے نہ، ”اُوہوں، تقدیر لہ یا سترانگ سترانگ زب دے فوقسے یودنارے، دیوسہ گوات“ زیرے نہ کھو کھوری ژھرنگ نو سونگس۔ شنگ لہ لوقیا یود پنی مندوغی چھقبوی چدے کھوری تھود بر لہ بورس۔ ہر مق ہر مو کھدے کھو لینگسنگ نو سونگس۔ لینگسنگ سونگسے نہ ”تا ژامرے سونگ نہ بادشاہ اپن۔ کھوے سترانگ گک“ زیرفا بادشی سترانگ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان لچنگ نہ تواق کن بودے، دیکھ فرید لہ فوقسے شوگ شوگ بین یودسوک۔ دیرے دے مندوق پو بادشی سمنسول پیکھ کلس۔ سمنسول پیکھ کلباچک کھوٹھشوت بین زب دے پے تنگس۔

تنگسے نہ ”اُویلے، نید چی اونگسیدا، نید چی ژھدس۔“

زیر باچک وزیری زیرس، ”جق لوکھور پوسنم مہ تھوبا نہ نید اونیدی اونا چہ گوے۔ یانگ لہ ریدخ زیرے گوا یود پو گوانگ۔ دے دیڑے ریدخ ژھنگمہ دے بڑے دپ پنگ نو زب دے فوقسے یود۔ روا کسکا کھور فاہرکیانگ پو۔ یانی ژام ردبید نہ ردوب تا۔“

”لے نی چھسپا نہ رنجنی اتا وزیر، کھری شزدے شہ کھول سنہ لہ یا ہر مق ہو مو ژھنگمی سمنسول کنی کھ یا مندوق پو کول، شنگ لہ لزوق۔ دیکھ نہ یا ریدخ ژھنگمی سمنسول پیکھ یا مندوق پو کھلے شنگ لہ لزوقسے میدا کھونگ زب دے فنکسے یود پیکھ

ردبانہ کھوئی ستروق کھور اونگمی ان، نادور دینی مین۔“

”لیانموگک“ زیرے وزیر سی دیڑے سترانگ سترانگ یودپنی ہرہق
 ہرہو ژھنگمی سمنسول پیکھ یا مندوق پو ککے کھونگ شنگ لہ لزوقس۔ کھوری بوی
 سترانگ سونگس، کھوری بوی سمنسول پیکھ کلس، شنگ لہ لزوقس۔ دے من نہ وزیر
 دے بڑے دس پیکھ سونگسے دیڑے ریڈخ ژھنگمی سمنسول پیکھ یا مندوق پو ککبا نہ
 تانہ ٹھشوٹ بین کھوے گوے کھاتودی سو ابا چھونگس، سو دیہا چھونگس، یو بین کھیرفو
 لہ تانہ سترانگ نہ ریڈخ بؤدس۔ بادشاہ سی فنکس، رال مہ چھودس۔ وزیر سی فنکس، رال
 مہ چھودس، یو بین کھیرفو لہ چک لہ رال ما چھودپا ریڈخ سترانگ نہ بؤدس۔ تاکھونگ
 لوقسے اونیدپا جو۔

لوقسے اونگسے کھونگ ژھنگمہ یولنگ تھونما نہ رومی بادشی بوسی، ”دوسے یا
 خسیری فیرک نہ خمولی فیرک یودپنی ریڈخی خبر چی نالہ سوسی کھیونگس نہ نازاچس زید،
 مید نہ نازا کھوانگ مید۔“ زیرفا کھو کھوری کمرنگ نو جوکس، ردونگ چی ننس، چرکینی
 تنگس زگونگ لہ، کھوزگو کھوانگ مہ فیس۔

مہ فیانہ بادشاہ سی کھری ہندوق نہ ٹرونگ فو چوکس۔ ٹرونگ فوانہ دیڑے
 فوج نہ ہرہق ژھنگمہ دس۔ نئی بادشاہ لہ چہ خطرے سونگسید۔ کھو ٹرونگ فوسید، زیرے

بادشی چھاؤنگ دس۔ دمسے نہ ”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

”چنگ مید کھتی شزدے کھدانگ دوری دربار بیوس۔“ کھونگ ژھنگمہ

دربار بیاس۔ بادشاہ تخت پیکھ بیونگسے نہ، ”یلے فی ہرتق ہرمو، امرا امرے، کھتی

شزدے شہ کھول گوانہ دے کنگمہ نپاسی انا لینگسنگ سونگسے اونگفی کھہ نہ دے خسیری

فیرک نہ ٹھولی فیرک یودپنی ریدخی خبر چی سوسی کھیونگس نہ زاپس زید، مید نہ زامید

زیرید۔ گوانہ نیالہ تھونگفا مید یولنگ یودپنی، کھدانگ ژھنگمہ لہ تھونگسید۔ یو بی خبر لہ

گوارگوسید۔“

زیر باچک، ناگک زیرکھن چی سو مہ تھوبس۔ ژھنگمہ سی گو تھوروتنگسے

دوکس۔ دوکپانہ کرا ل کھیونگ پاوزیری سی زیرس، ”لے فی خچیسپانہ رینگچی بادشاہ، نا

سی خیرے زیرید، یانگ لہ خامہ اونگس نہ۔“

”لیاخموگک لے اتا وزیر، خیرا زیرفنگ نو خا اونگچس چی چہ ان؟ چہ ان

نہ کھیانی زیر۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”نا سی زیرنارے نئی فوفوروق نہ موفوروق گار ننا

ہلتوس۔ دیڑے شرگوکنگ نیس پامی ژھنگمہ دے ریدخی لزالہ سو تھونوک تا؟ ریدخی

لزالہ سو تھونوما مید، دوپڑے فوفوروق نہ موفوروق ژلے تنگس نہ ریدخ پڑے کھونگ

شوقہ یودپنی چیز لا کھونگ لہ پتہ گگ۔“

”لیا خموزیر اتا وزیر دی خیرولیا خموزیرس۔“ ہر مق ہر مو چھسے تنگس۔ ژھنگمہ
سی وزیری ژھے رگمو سونگ، نڈانگ لہ دی در بدر پومہ ہلتنس زیرین کھونگ ژھنگمہ
چھتھے سونگس۔

بادشاہ سی فوفوروق نہ موفوروق ژلے تنگما چک دیرے ننگ چھق چگنگ نو
شوق فیار سونگس یودسوک نیسکو۔ دونگ زونے کھیونگس، کھیونگس نہ کھونگ لہ زانا
زانی کھ فوژونگ ریرے ردبے کباب بین کھونگ لہ زاتنگس۔ کھونگ لہ زاتنگس
ہفتہ چک کھونگ لہ یا زدور پوتنگس۔ دیکھ نہ ریٹھنی بو ژوخ بوردو نیس یودپنی
انسوک، دے بوردو چک پوفوروقی جنگمو لہ، بوردو چک پوفوروقی جنگمو لہ بجوسے
نہ کھری ہندوق نہ فودے تنگس، فودے تنگما چک کھونگ دے بوردو کھورے یولی فید
چی لہ کھورے، فید چی لہ مہ کھوربا، سہ لہ فودے کھیونگس۔ فودے کھیونگما چک بادشاہ
سی ”اوبوں، فوفوروق نہ موفوروق لہ بل اونگفا میدانگ دخن“ زیرے ینگ لزوقسے
کھیونگس، کھیونگسے ینگ ہفتہ چک کھونگ لہ فوژونگ ریرے زاتین دوسے نہ ینگ
کھری ہندوق پیکھ نہ جنگمو لہ بوردونگ بجوس، بجوسے نہ کھونگ نیسکو فودے تنگس۔
نیسکو سی یا بوردو جنگمو لہ کھورے یولی گسکور پوری کھورے لوقسے بادشی کھری

ہندوق پیکھ بئس۔ ببا چک، ”یانی فوفوروق نہ موفوروق لہ ہل ژھنگ اونفی ان تا۔“
 زیرے نہ بُوردونگ جنگمونگ لہ نہ فُوس۔ فُودے نہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے فی
 فوفوروق نہ موفوروق، کھتی شزدے شہ کھول یا خسیری فِرک نہ خمولی فِرک یودپنی
 ریدخ پوگارنگ نارے یو بی خبر چچی لہ کھدانگ سونگ۔“

”لیاخموگ لے بادشاہ سلامت مانوروگ“ زیرے نہ کھونگ شرکھ نہ
 نوبسا، شمال نہ جنوب کھورین کھورین سونگسے سونگسے نمزہ چھدے لنگ یولی برق
 بر چکنگ نو کھونگ کھڈس۔ کھڈپا نہ موفوروقموسی زیرس، ”لے فوفوروق کھری شزدے
 شہ کھول ہلتو خسید، سکومسید۔ گوانہ لنگ یولی یا شہری تھنی کھہ ہرتے چک شے ننگ۔ یا
 ہرتے ہر ژیمونی کھہ نہ شے بولی چک گوغانا ہلتا سونگ کھری شزدے۔“

”آ، حرام زادہ، کھا تقمو یوکسانو، کھونی بیوچھق سکنگسے یود نہ یینگ نونا
 پھسانی گوا، دیکھ نہ کھیانگ فورے گوا انا مین؟ نا سہ چنگ زوسفا مید، کھیانگ سہ
 زوسفا مید، دیو ژوخ پولہ نا گوے مین۔“ کھومہ سونگس۔ نیسکا کھا ستونگ پو یا برق
 بر پنگ نو ڈوس۔ ہسکے نم لنگس۔ نیسکا دینگ نہ فورس، یولی گسکور پوری کھورین یا
 ریونی کھہ کھورین ہلتین اونگس۔ چنگ چھدے کھہ مہ گوارومی بادشی شہری تھنا لہ جاگجک
 ستق شنگیل چچی یودپا، دیکھ بئس۔

بُلبے نہ فوفوروغی زیرس، ”یلے موفوروقمو، کھدانگ بوسترنی کھالہ دُوکسہ گواچس
مید، ینگ نئی دے ترانگرمو لو نگبینگ نو نڈانگ سونگفا مید زیرے مہ زیر ہے۔ ہُشیار
خبردار۔ کھو بادشاہ لہ، کھولہ چہ ژھرانگ؟ ہلتوخ نہ نڈانگ، سکوم نہ نڈانگ، خلد نہ
نڈانگ، کھوے چہ کھیرے؟ سونگ سونگ یا۔ ینگ دینگ سونگفا مید مہ زیر۔
گسکوری کھورس، نیا لہ چنگ سہ چھدکھے مہ سونگ زیرید، کھیانگ سہ یولہ ان زیر
ہے۔“

”یا“ زیرس۔

مولہ جلتہ بلتہ بیاسے نہ نیسکا فورے سونگسے بادشی گھری ہندوق ببس۔
دیرے بادشاہ سی کھونگ لہ دیکھ کباب بباب زا کھیونگس۔ ”نی فوفوروق نہ موفوروق
تھونسید“ زیرے زا کھیونگسے دونگ زا چھمانہ رومی بادشاہ سی ترس، ”انالے فوفوروق
نہ موفوروق چنگ خبرچی سونگسا؟“

زیربانہ، ”لے فی بادشاہ سلامت، شربی نیمہ، قبلہ عالم، شرکھ نہ نوبسا شمال
نہ جنوب گسکوری کھورس۔ کنگمہ مہ فوفقی برق ٹوق چی سہ مید، سپنگ اوق چی سہ مید،
سپنگ ٹوق چی سہ مید، ری ٹوق چی سہ مید، گسکوری کھورس، نیا لہ چنگ سہ
چھدکھے مہ سونگس۔“

زیر باچک رُومی بادشاہ سی کھو کھولی بُو کھمی کھہ گو کلے نہ ”اوہو، دیو لیا خمومہ
سونگس۔“

زیر باچک نارے موفور و قمو لہ کھو شرگو ژھورس، ژھورے نہ زیرس، ”یلے فی
بادشاہ سلامت، امہ زیر بانہ یا ترا نگر مو لو نگ پنگ نو نیا سونگفا مید۔“

”لے فی فوفور وق نہ موفور و قمو کھتی شزدے شہ کھول، کھدانگ لہ سہ چاہا
یینگ یودا زیر بی سننگ کھول پو، نا لہ سہ یینگ یودا زیر بی سننگ کھول پو،
کھورے ہلتوس۔ ننگ نہ لیگی لیا خموسونگ، میدانگ نارے چارہ مید۔ دولہ کھدانی سی
چہ بیک، ناسی چہ بیک، مید پو لہ۔“

موفور و قمو سی زیرس ”لیا خمو لگ نو زو لگ لے بادشاہ سلامت مہ نو زو لگ“
فوفور و غی کھا مک فیارس جو، خا اونگس جو، لم لہ ایڈارے فورے سونگس نہ،
”اتا لہ ہر ژک زیر فی کھا مرمو یوکسانو، حرام زادہ نو، نا مہ زیر زیرین۔ ان بین
ترا نگر مو لو نگ پنگ سونگفا مید زیرے۔ خیر تا کھیانگ، چھڑو نو۔“

”روسپہ ژوق تھوسنی کھا ڈوک، اونا کھوسی دیڑے زدور ژھنگمہ چہ فری
تنگفی ان؟ یولہ زدور تنگفی لا، یولہ ہلتا گوالہ کھری محنت پو۔“

فوفوروق پوسی، ”خیور کھیانگ“

زیربانہ ”نالہ سونگ زیرس نہ نری رخصت پویوس نانگ گوید۔“
 رخصتی کھ تھونانہ چنگ چارہ میدپا کھونگ دینگ نہ فور فور پو لہ کھیرے
 ملسہ چک لہ تھونانہ لیا خموسنگ مرمی ردو بجوق تنگنی چنگرل چی یودسوک۔ چنگرلی
 کزوی کھ ستق شنگیل چی یودسوک۔ دے شنگیل پیکھ بے نہ موفوروغی زیرس، ”لے
 فوفوروق کھری شزدے شہ کھول، بوسترنگ چھدپا، ہلمفوس چھدپا زیرے، نیا خلدپا
 گلبا شوخمو ڈونگ۔ گوانہ کھری شزدے یا برق گوئی کھ کھورے ہلتے اونگ۔ نایکھ
 ساعت چک خلد فیونید۔“

”آ، دو سونگ نہ دنی بادشاہ لہ بہ زیربت پایا، مہ زیر زیرین کھیانگ ان
 بین ترانگرمو لونگبنگ نوسونگفا مید زیرے۔ خیور حرام زادہ نو۔“
 زیرباچک موفوروقموسی زیریدپا، ”لے روسپہ ٹھوسپا، می رب چھدفا، یولہ
 دوسے گرانزا بیاسنارے خیور کھیانگ ٹھورولوقسے خیور، نانگ ہلتا گوید۔“

زیرباچک دیرے فوفوروغی موفوروقمولاہ زیرس، ”یلے موفوروقمو، اونا کھیانگ
 یتیکھ نہ گار مہ سونگ ہے کھیانگ پیکھ ڈوک۔ نادیوری گین گن لہ برق گوئی کھ،

سپنگ گوڻى ڪهه ڪهورے ٻلتا گِگ۔“

”ليا خمو گِگ“ زيرس۔ موفور و قومو دے ستق شنگيلي گوے ڪهه ٻسے ڏوس۔

فوفور و ق دورى سونگفوله ايرى برق گوڻى ڪهه، سپنگ گوڻى ڪهه ڪهورے ٻلتا سونگس۔

ڪهو ابا ٻلتا سونگس ٻڌي دوگين چي ديرے فياخمے چڪ ٿيڪ ٿيڪ چھونين

اونگس۔ يا چنگرو لوب بوب فياقس، فياقس نہ ڪھوانگ لوقس سونگس۔ دے من نہ

چھري زانگ زدرل چي ٿيڪ ٿيڪ چھونين اونگس۔ ڪھوانگ يا چنگرو لہ ٿوم گر کس۔

دے من نہ فيهي زانگ زدرل چي ٿيڪ ٿيڪ چھونين اونگس۔ ڪھوانگ يا چنگرو لہ ٿوم

گر کس۔ دے من نہ قاپيني زانگ زدرل چي ٿيڪ ٿيڪ چھونين اونگس۔ ڪھوانگ يا

چنگرو لہ ٿوم گر کس۔ يا حساب پيڪھ ڙھنگمہ اونگس۔ دو بي لزالہ ٻو بيا نہ ڪيا نگفي ٻا بيا نہ

تروسي ڙوخسا ڙوخ پنڄونگموانگ نہ جوان گن ڙھنگمہ ڙھو نہ ڙھو بين اونگس اونگس چنگرو

گنگس۔ ڪھوانگ ديكھ ڏوڪس۔ يودے من نہ ديرے چھو خزمو سي خيوني فر قپو لہ تھمے

م خزمو سي تراني فر قپو لہ تھمے رلنگ رلنگ نہ تھونس۔ ديرے مو تھونا چڪ ديڙے

ٻلا ٻر مق ڙھنگمہ ٻر بر لنگس۔ لنگس مولہ دے سڪل ڙھمي سڪل لہ چوڪي تنگس۔ دے

خمولي چوڪي ڪهه مو ڏوس۔ خمولي چوڪي ڪهه ڏوڪس نہ ديرے ڪھوني ٻلتنمود سڪيوق بين

ڪھيونگس ڪھيونگس ڪھيونگس نہ يينگ نہ چگي زيريد، ”يلے في اَشے ٻو ڪھنمو چو چو، ياني ٻو ٻو“

بیاسے میدپا ہلتنمو دسکیوق لہ چنگ بروت چی اونگما مید۔“

زیربا چک مودے خمولی چوکی کھہ نہ لنگسے خسیری چوکی کھہ بیونگسے نہ کھونگ
 ہلا ذات ہلو ذاتی قاعدو انسوک۔ سکینوک غم کن تنگسے نہ گسکوری چک کھورے ہلتسے
 میدپا مو ہو ہو مہ بے انسوک۔ مودے خسیری چوکی کھہ بیونگسے گسکوری کھورے ہلتا
 نہ ستق شنگیلی گوے کھہ زومی بادشی ہلا بیونگ یود۔ ہلا بیونگ یودپا چک دیرے
 دیرے ہلا ہرئق لہ تانہ موسی ہو ہو بیدپا جو یا:

”غابگیا نہ لے بادشونی ہلا بیونگ سہ کھوانگ تھونید لے

غابگیا نہ لے بادشونی ہلا بیونگ سہ کھوانگ تھونید لے

جق چک نہ لے یا جق لہ غابگے کھرنگ تھونید لے

غابگیا نہ لے بادشونی یا کھرنگ نو تھونید لے

نری ہلا یولی ہلانونی لق ہرژیس چی نہ تونی لے

نری یا یولی ہلا ہرئق کھیانگ کنگ ہرژیس چی نہ تونی جو“

زیربا چک دیرے موفور و قومو لہ مودے دے سکت پوکو سے زبڈے فوقے

گمبہ نوق بر پنگ کھلینوک لہ فوس۔ دیرے ہلا یولی ہلانو نہ ہلا ہرئق ژھنگمہ سی، سوسی لق

ہرڑیس تین، سوسی کنگ ہرڑیس تین، سومیون لہ کھورس، سومیون ترانگ لہ
 کھورس، خسوم کھور چی تنگے نہ فوفو فوفو چھتس رھنگمہ۔ چھتسے سونگے بقچی ڈوگین چی
 دیرے فوفوروق یا گسکوری کھورے لوقے تھونس۔ تھونا چک فوفوروغی دے ستق
 شنگیلی گوے کھ کھورے ہلتا نہ موفوروق مومید۔

”حرام زادانو دکھ ڈوکپو سہ خلدے نہ ینگ گار خیارسید؟“ زیرے نہ تھورو
 لوقے ہلتا نہ گمبہ لوق بر پنگ نو گو ہرژالوقے یودسوک۔ ”اتالہ ہرژک زیرفانو، حرام
 زادانو، خلدے نہ دینگ نو کھلنوک لہ فوے ننگ۔“ زیرفا کھلتق پولہ کھمچو خسوم
 تیانگے نہ تھینے ابا زدوے کھ کھیر با چک، تیانگفی دے ژھرانگ پوسی موزبے
 فگفویونگس۔

”بیونگے نہ زیرس، انا لے فوفوروق چنگ خبر چی سونگسا؟“
 ”لے موفوروق مونا لہ چنگ سہ چھدھے مہ سونگس۔ گسکوری کھورس نالہ
 چنگ چھدھے مہ سونگس۔“

”اوناکھیانی فی کھلتق پولہ کھمچو خسوم پولہ چہ بیالہ تیانگس؟ مو حرام زادانو
 کھامرو یوکسانو دکھ اونیدسوک۔ مومے دے ہونو بیاسفی سکدی کھ نازبے

”فوقی ان۔“

”لے انا لے موفور قومو، دی حرام زادانو کھا مرمو یوکسانو زیرید۔ دیو سو

ان؟“

”اونانٹی بادشاہ نہ بہرق نہ دے گنگمہ سی خیسری فبرک نہ ٹمولی فبرک

یودپنی ریدخ پوزیر بو یو موانگ ان، مو حرام زادانو ان۔ آدم زاد سو ان نہ، ستروق

چھق پو چکتو سو ان نہ موے سکت پوکوس نہ زبڈے فوقی ان۔ دیو ہلا کرفوے بو نو،

ہو کھنمو چو چو ان۔ دوے مو اونگے ہو ہو بیاسے نہ موے دے سکت پوکوے نا

زبڈے فوقی ان۔ مو حرام زادانو دکھ اونانگ۔“

”یا موفور قومو، اونا دو سونگ زیرنارے لیگی لیاخمو سونگ۔ نٹی بادشاہ لہ

سکت چچی کھورے گوا سونگے خبر چچی کھورے گوا سونگے لیگی لیاخمو سونگ۔“ نینسکا

سی شوق زگونگ فیس، انیکھ نہ چومے کھیونگ کھیونگ پو لہ کھیونگے بادشی گھری

ہندوق پیکھ تانہ ببید پا جو یا۔ دیرے زومی بادشی گھری ہندوق ببس۔

بباچک دیرے زومی بادشاہ سی ”نی ہلا بیونگ اونگسید، کھونگ لہ زاچس

پچس کھیر زیرفاینگ دیکھ کباب کباب کن کھیونگس۔ کھوئی زوس۔ زا چھمفاچک رومی

بادشاہ سی، ”انالے فی فوفوروق نہ موفوروق، چنگ خبر چی سونگسا؟“

”صحیح ان لے بادشاہ سلامت، شربی نیمہ، قبلہ عالم، مو حرام زادانو کھا

مرمو، یوکسانو دوسے یا ترانگرمو لو نگبنگ نونگ۔“

”لے فی فوفوروق نہ موفوروق دوسو ان، کھامرمو یوکسانو زیر بو؟“

”ہلا کرفوے بو نو ہو کھنمو چو چو ان جو۔ موے سکت پونڈانگ آدم زاد ان،

ستروق چھق چکٹو گا چیز پو ان نہ ان، موے سکت کوس نہ زبڈے فوقی ان۔

کھودانگ ہلا ذات ہلو ذات ژا زبڈے مہ فوقی ان۔ گوانہ مو حرام زادانو دے خسیری

فیرک نہ ٹھولی فیرک یودپنی ریدخ فچوسے اونگ کھن پوسہ مو انگ ان جو۔ دوسے

دینگ نو مو انگ موری یا شکلی کھہ اونگسید سوک۔“

زیر باچک رومی بادشاہ غزارے سونگسے نہ، کھوری وزیر پولہ ”یلے فی نچیسپا

نہ رچنچی وزیر مو حرام زادانو ہلا کرفوے بو نو، ہو کھنمو چو چو ان لو۔ گوانہ مو دی

ترانگرمو لو نگبنگ نو نانگ لو۔ کھری شزدے شہ کھول یو بی خبر لہ کھیانگ گوارگوسید۔“

زیر باچک وزیر یویرس، ”لے بادشاہ، دو کھوانگ ان سوک زیر نہ، یو انا

بہاد پیکھ کھونگ پینسکا سہ مہ تنگما نا لہ زیرس نہ نا خبر لہ گوید پائینگ۔ اونا دو ان منگ

زیر بوجھ سونگس نہ ناگوید، دو بدو نو یود۔ لیا خمو گگ لے بادشاہ دو بی خبر لہ ناگوید۔“

کھونگ نو لوقسے سونگس، سونگس نہ کھوری فزو لہ اشرفی دینار غا فچو منس۔

منے نہ ”یلے اتی بو دیو کھری جو لنگ تنگسے یوق ہسکے گیو خسی کھ نری بو سی دی اشرفی

غا فچو کھورے دے ترا نگر مو لو نگبنگ سونگ نہ ترا نگر مو لو نگبی ہرڑے کھ اتا شنگ کھن

پا زیرین کھوانگ ژا سی ننگ تنگسے یود پی ان۔ ینگ گرونگ بونگ چنگ سہ مید پی

ان، کھوانگ ژا یود پی ان۔ سکت زیرے کھوے ننگ نو مہ کوے ان ہے۔ ستا غو

بگیا ہلا انگسے یود کھوے ننگ پولہ۔ دے ستا غو بگیا رگلے کھوے پٹھلی کھ نام کوید۔

کھوے فیزگو لہ مولٹوک تیونگ، تیا نگس نارے کھوے سنالی کھ لی مولٹور

یود۔ دے لی مولٹور پوسی رونگ رونگ بے ان۔ فیزگو لہ مولٹوک تیا نگما نہ، لہ لہ لہ

بوسترنگ، زگو کھی کھ می اونگسید، ہلتا سونگ زیر بی ان۔ دیکھ نہ کھونگ تھونمی ان، مید

نہ تھونچس مید۔ دیکھ نہ زاچس کھیونگ نہ چی بیاس نہ مہ زو ہے۔ مہ زوس نارے

کھوے سینگ لہ دو قسے نہ کھو درے ذات چی ان، کھوسی تخت سلیمانی مار فو جلی

شوقبوی جح چک، کھری گا تونگو حاجت چی یود نہ نا فینونگنوک، کھیانی زاچس زو

زیر بت۔ زیر بانہ کھیانی چپ چدے لقمہ کھروس، زاچس زو۔ زاچس زو سے لزالہ یلے

فی اتا شنگ کھن پا، نانتی زوی بادشی بو سی ہو کھنمو چو چوے لغم لہ تنگفی ان، زیرے

کھیانی زیر ہے۔ زیرس نہ کھوے شدیا نہ چیرا تھوبت۔“

”یا اتا جو یا“ زیرس۔ دے جلتونگ بیا سے دُوس۔ ہسکے گیونسی کھ فرو
سی سننگنن چی زوس۔ تا نہ کھو ترا نگر مو لونگبنگ گوید پا جو یا۔ ترا نگر مو لونگبنگ سونگس۔
ارائنگ کورائنگ، رینگ چی فرید چی، دس چی مچرن چی، بلا بولے، تھلا تھلے،
ہلونگ زگونگ سنیا س گونگ پھودین، دوسے شنگ کھن پی نئی زگوے کھ تا کھو
تھونید پا۔ دیرے ستاغولہ کھو مولٹوک تیا نگس۔

تیا نگما نہ پٹھلی کھ کھوے سنالی کھ بی مونگور یودسوک۔ رُونگ رُونگ بیا
چک دیرے شنگ کھن پاسی زیرس، ”سونگ لے بوسترنگ زگوگی کھ چک تھونسید،
کھیانگ ہلتا سونگ۔“

کھوے بوسترنگ پوسی زگو فیسے ہلتا نہ ان نہ ان رومی بادشی وزیر ی بو۔
دیرے زگو فیسے تنگسے کھیرس۔ پٹھلی کھ تھونما نہ، ”لے لے لے بوسترنگ تھنگ چس
گن، لیا خموقالیونگ تھنگما کھیونگ۔ فی رومی بادشی وزیر ی بو تھونسید“ دیکھ تھنگ چس
بنگچس تھنگس۔ اشرفی دینار غا فچو کھوسی فیونگسے ”دیوتی اتا سی یانگ لہ ہر تخ کلفی
ان۔“ زیر بانہ بوسترنگ پوسی ریکاب چنگ تنگسے دولینس۔ کھو لہ زان سنہ بگیا
ہر زق چک سبق سنہ بگیا ہر زق چک تا نہ موسی فچوید پا۔ کھو لہ زا کھیونگما نہ کھوسی چی

بیاس نہ مہ زوس۔

مہ زا چک ”لے رومی بادشی وزیر ی بو، چا زا چس زا مید؟ زا چس زو۔ اوا
سینگنن زوسے او نگفولہ دکھ زا چس مہ زا چہ بید، زو۔“

”اُہو، نا زا مید اتا جو، نا انا نہ زوسے او نگفی ان مید مید۔“

”لے اوانہ زوسفو چہ گوید؟ چنگ سہ گوا مید۔“

”مید اتا، نا زا مید۔“

”لے کھری شزدے شہ کھول کھیانی زا چس زو۔ کھری گا تو نگو حاجت چہی
یود نہ نا فیونگنو ک، تخت سلیمانی مار فوجلی شو قبوی سخ چک، کھیانی زا چس مہ زا مہ
دوک۔“

”یا اتا جو یا“ زیرس۔ دیرے کھو لقبہ کھروس، زا چس زوس۔ زا چھمفا چک
دیرے کھوسی زیریدیا۔ ”یلے فی اتا شنگ کھن پا، یری شزدے، نئی رومی بادشی بوسی
نا ہو کھنمو چو چولہ لغم لہ تنگفی ان۔“

زیر با چک نہ، ”لے اتی رنمو شے، مو حرام زادانو دوکپا یود پو مشکل یود۔
یونانی بادشاہ او نگفی ان مومہ دوفی ان، بغدادی بادشاہ او نگفی ان مومہ دوفی ان آدمی

تھے سنگسنگ نہ کھوری شی زگوے کھ تھونما بیاسے اونگ زیرسید۔ اونگسے نہ زگو چھن
 ژھنگمینگ بیارے ڈوک، دیکھ نہ موگو کھڑوے سے گوے وخ پنگ نو فوج پو گسکوری کوار
 کھورے موسکل لہ زگسے نہ نئی بادشاہ لہ ڈوگید نہ ڈوک، مید نہ فودے تنگما مید زیر۔ دو
 بیاسے کھری بادشاہ لہ تھوب نہ تھوب، مید نہ مو تھوب کھن مین زیرے زیرسید۔“

”لیا خمو سونگ، کھوری شزدے، مہربانی۔“ یلے کسل تا نہ بادشاہ سی کھری
 ہندوق پیکھ نہ تڑونگ کن فوس جو۔ دیڑے پلٹن گنگمہ ہر مق ہرمو ژھنگمہ دمسے
 تھونس۔ ”بادشاہ لہ چہ خطرے سونگسید؟ ینگ تڑونگ فوسید“ زیرے۔

فوج نہ ہر مق نہ ژھنگمہ دمسے تھونما نہ بادشاہ سی ہر مق پو لہ، ”کھدانگ چھتھے
 سونگ۔ نا نری فوج پو زد مفی ان“ زیرے۔ فوج پو بنگ نہ فسلی فسلی تھر تھر تھونمو
 رگوبلق چن پلٹن بگیا ہر ژچک فسلس۔ ایونگ لہ، ”کھدانگ چھاوونگ لوقسے سونگ“
 زیرے تنگس۔

کھونگ لہ تا دے جق لہ نہ خوراک مین تھر تھر فیوک کن کھودانگ لہ زا
 سنی اونگفا ژے زانا زانی کھ فیوک ردبے زا مین رگولہ طاقت اونے من، زا چس
 زا مین یقسے بریسپوتی فروے کھ دیرے کھوئی رگونی کھ وردی بردی تیار بیاسے
 یقس۔ شگری گیو خسی کھ تا نہ کھونگ رگونی کھ تھنوںے اسباب تنگس، فوج پو کھدس۔

وزیر نہ بادشاہ سنہ لہ، فوج پولوالہ کھدے کھیر کھیر پولہ کھیرے دو سے اتا شنگ کھن
پنی نئی زگوے کھہ تا نہ کھونگ تھونید پا جو یا۔ یلے کسل دیرے کھونگ ژھنگمہ پٹھلی کھہ
تھونس۔

شنگ کھن پاسی زیرید پا، ”یلے بوسترنگ کھیانگ سنگ سنگ بیاسے رومی
بادشی فوج پولو نہ رومی بادشاہ نہ کھوے وزیر لہ زاچس پچس کن شوخمو فچوس۔“ موسی
ایکھ دکھ لوغے من نہ سلق سنہ چوبگیاد زان سنہ چوبگیاد تیار بیاس، کھونی زوس۔ زوسے
نہ اتا شنگ کھن پاسی، ”یلے فوج کن تا یا زگو چھن کنگ ریرے ریرے بین ژھنگمہ
بیور، انا تھنا تھونے من۔“

”لیاخمو گکی نئی اتا شنگ کھن پا“ زیرے زگو چھن ژھنگمگ بیاس ژھنگمہ۔
دیبا نہ او اڑے صندوق چچی یودسوک۔ دے صندوق پنگ نو رومی بادشاہ
نہ وزیر کنگ زدیب تنگے سنیا لس، سنیا لے نہ زیرس، ”یلے نئی رومی بادشاہ نہ
وزیر، کھدانی ہش مہ فیونگ ہے۔ مو آدمی بوڑھی تری اونید زیرے موٹھورومہ ببا
دو کپی ان۔ ناسی زل زل چچی بیانہ بیات“

”یا جو یا۔“ زیرس۔ دیرے غونگ غنگ کوس۔ کوانہ رومی بادشی بوسی

زیرید، ”لے فی اتا شنگ کھن پا، کھوئی نازیک۔“

”کھتی شزدے چپ چدے دُوک یومو اونگی دبدبہ ان۔ چھو خزنہ مے
خزری فورے کھیونگی ان۔ کھوئی غونگ غنگ پوکوے ان۔“

”لیا خموگک جو“ زیرے ہش مہ فیونگما دُوکس۔ شنگ کھن پا بگیوکوس، زگوے
کھ۔ بگیوکوپا چک دیرے ننگ پولہ چکرتین کھورین یودسوک۔ ”می لہ می تری آدمی
بوڑھی تری اونید“ زیرین۔

دیرے کھورین یودپنی وخ لہ شنگ کھن پا باہر بیونگس۔ شنگ کھن پا باہر
بیونگس نہ شنگ کھن پاسی زیرس، ”لے اتی بوٹو، اونگ سنی اونید نارے اونگ، ٹھورو
بوب، گو کھروس، سونگ۔ تا اونگ سنی اونگما مید زیرنا، نالہ آدمی بوڑھے چک کھوانگ
تھونگفا مید، چھون لہ دینگ نو آدمی بوڑھی تری اونید رنگ زیرید۔ گار یود آدمی
بوڑھے؟“ زیر باچک دیرے ہو کھنمو چوچوسی زیرید پا، ”یلے فی چھو خزنہ مے خزنہ
ٹھورو بوب۔ فی اتا خسوسفالہ سہ خا اونید تا۔ چی یود نہ کھوانگ یود۔ ٹھورو بوب۔“
کھونگ سے کھہ بئس۔ چھو خزنہ مے خزری ترانگ خیون لہ تھمے تانہ رلنگ رلنگ نہ
کھیونگس پٹھلی کھہ تھونس۔ دیرے شنگ کھن پنی نٹوسی گو کھروے پریکو کھیونگس دیکھ
ستس۔ چراغی ہلو یودسوک دینگ نو چھوی یودسوک، یا چھو کھیونگس بئس۔ چھو

خزری خیونی گو، مے خزری ترانی گو کھرو لید، سوسو سوسو سی یادب گن کھروید۔ پھی
 شو شو گنگ مار چی یود سوک۔ دے شو شو ماری فید پو مے خزرموے لقینگ تنگس۔
 فید پو چھو خزرموے لقینگ تنگس۔ تنگس نہ کھوئی یا مار گن کھیونگسے گو لہ سکوس۔ گو فشدس،
 فلس۔ فلس نہ دے پھی شو شوئی رگوم پنگ یقپا چک ینگ یو گنگسے دو کی انسوک۔

یلے کسل دیرے دونگ لینس، گو کھروا چھمس۔ گو فلس۔ دیرے دے گو
 کھرو سنی چھو پریکوینگ نہ موسی کھیرے زگو ہی کھہ رزنگ چی یود سوک۔ دے
 رزنگ پنگ فوسے تنگس۔ فوسے تنگسے اونگس۔ کھونگ لہ زاچس فس، زاچس زوس۔ زا
 چھمفا چک دیرے ہو کھنمو چو چوسی زیرید، ”یلے فی اتا خسوسفا، ناسونگی رختا؟“

”لے آتی بو نو سونگی رخت مہ بیا چہ بیک؟ امہ رومی بادشاہ روخ پو بادشاہ
 ینگ ملا مید پنی ان۔ ہرنی دُونو نہ ہرق دق، زانی دُونو نہ زان دق، نوری دُونو نہ نور
 دق یود پنی بادشاہ ان۔ گوانہ کھری شزدے شہ کھول فی فچولما یو، رومی بادشاہ لہ
 کھیانگ دُوک۔“

”آ، اتا جو بخشش، آدمی بوڑھی وفا اونچس مید۔“ زیرے ہور لنگس۔ چھو
 خز نہ مے خزری ترانگ خیون لہ تھمس۔ رلنگ رلنگ نہ گوے من نہ اہا زگو تھیم پنگ نہ
 لقیہ تنگس، تنگما نہ چھو خزری سی ترانی فر قپو لہ تھمس، لینے اوا فنگس۔ یو بین کھیر فو لہ باہر

پڑونگس۔ پلٹن ژھنگمہ سہ چیر چیر یودسوک۔ گیب پنگ رقبے کھیر فو لہ زگوہی کھہ نہ
لزوت لہ ژھر سکور با ژوخ کوار کھورس، سکل لہ تنگس، زگقس۔ زگقسے نہ ”نتی بادشاہ لہ
کھیانگ ڈوگید نہ ڈوک، مید نہ کھیانگ فودے تنگما مید۔“

زیر باچک موسی زیرس، ”لے فی زوی بادشی فوج گن، کھری بادشاہ چنگمین
بروسمید زیرے زیر بی مین۔ کھدانگ آدمی بوڑھی وفا پوہر کونمو اونگمی ان۔ اونگما نہ تا
دو فری مہ ڈوک زیر بی ان۔ امہ فی وعدے چک یود، یا وعدی کھہ تھونید نہ تا کھتی
بادشاہ لہ ڈوگید، مید نہ ڈوکپا مید۔“

”لیا خمو گک کھری وعدو چہ ان نہ کھیانی نیا لہ زیر۔“

”فی وعدو یو، ینگ چنگ مید۔ تا شکر وستونگ فی اتا خسوسی ننگ نو،
شنگ کھن پی ننگ نو گو کھروا اونگمی ان۔ تا نہ نیمبو کھری زوی باشی بو اونگمو تھیاقپا یود
زیر نہ ناکھولہ ڈوگید۔ تا تا نہ نیمبو اونگمو مہ تھیاقپی ان زیر نہ ناکھولہ ڈوکپا مید۔“

”لیا خمو زیرس، لیا خمو زیرس، تا خاٹون نہ نیمبو شنگ کھن پی ننگ پنگ اونگسے
زاچس زو سے گوالہ محنت پوچہ یود؟ لیا خمو گوید، وعدی کھہ تھونید۔“

کھونگ نکاح نامہ ر بس۔ ربیا چک پھو خزرنہ مے خزری زیرس، ”یلے فی

اشے ہُو کھنمو چو چو، یانگ رُومی بادشی کھرنگ گوید۔ نیا لہ رخصت بیاس نہ نیا نئی ہلا
یُول، بروق یُول کُننگ لوقسے گوید۔“

”لیا خمو گِگ لے فی چُھو خزنہ مے خزنہ، کھدانگ نالہ چھہ ہر تخ چچی مینے
نہ سونگ۔“

زیر با چک مے خزنموسی لقبو لہ بُو رُومی خنُورُوب چچی یودسوک، دو فُودے
مِنس۔ ”یا خنُورُوب پور دوا چک لہ غش ترُود نہ نایری شیدا حاضر گِگ۔“
چُھو خزنموسی ترانی شوچی کھہ نہ رال فلو بدون فُودس۔ رنگ برمو چحمق چچی
مِنس، مینے نہ ”یلے فی اشے ہُو کھنمو چو چو، دینگ نہ رال تار چک یا رنگ برمو چحمق
پیکھ ستر قس نہ نایری شیدا حاضر گِگ۔“

”لیا خمو گِگ“ زیرے موسی لقبس چگنگ تھومسے گٹ تنگس۔ بُو رُومی
خنُورُوب پو لقبو لہ بورس۔ کھونگ نینسکو لوقسے ہلا یُول، بروق یُول کُننگ سونگس۔
رُومی بادشی بُو سی ہُو کھنمو چو چو بخستون تیانگسے تا نہ لوقسے اونید پالے کسل۔ اونگسے لم فید
لہ تھونما نہ، ”اُو ہوں، دیو بیاسے مہ کھیر، فی ہُو کھنمو چو چو“ زیرے کنگ شوخ یود پنی
چک لہ زیرس، ”کھیانی شوخمو بیاسے کھرنگ نُوتی بوالہ سکت کھیر۔ بوالہ زیر گھری

ستاغوے کھہ نہ باہر شہری گیٹ تھونے من سڑک پو لہ لٹھا تھنگما رگوسوک۔ خسیری ریکاب لہ ٹھولی فیاختب، ٹھولی ریکاب لہ خسیری فیاختب کلے فیاختب تودزگو لہ کلے، ڈانگ حریب کلے شہری تھنا لہ تھونا رگوسوک۔ اے می کل لہ بخستونی انتظام بیوس زیرے کھیانگ زیر باسونگ۔“

”لیا ٹھوگ۔“ زیرے کھو کنگمی ہلنگمہ کھلتق لہ فونے من بگیو کس۔ بگیو کسے رُوی بادشی کھرنگ تھونس، سلام گن بیاس، سلام گن لزوس۔

”انالے چہ خبر یود؟“

”یلے کسل یری فیاقپو لہ زیرسید، خسیری ریکاب لہ ٹھولی فیاختب، ٹھولی ریکاب لہ خسیری فیاختب ٹوہتی ریرے لہ کلے شہری تھنا تھونے من تونگ۔ کھری ستاغوے کھہ نہ شہری باہری ستاغو تک لٹھا تھنگ زیرسید سڑک لہ۔ ہونھنمو چوچو بخستون تنگسے کھیونین یود۔“

”لے فی بوسی ہونھنمو چوچو کھیونین چی اتا سی اوٹا بخستونی انتظام مہ بیا؟“

زیرفا کھری ہندوق نہ ینگ تڑونگ فواچک دیڑے ہرقت دمس جویا۔

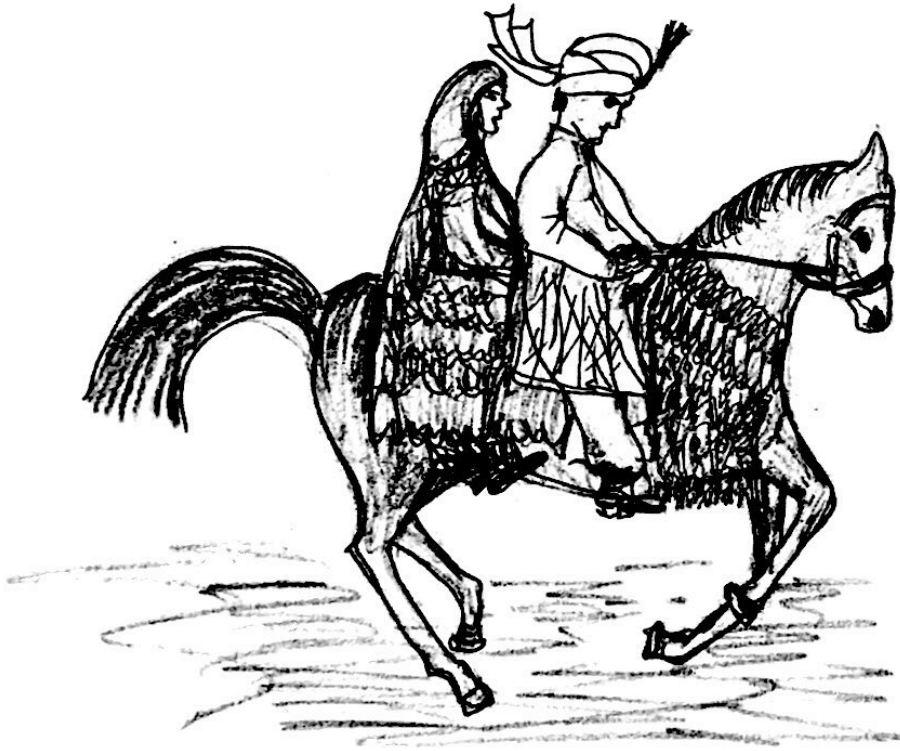
”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

زیربانہ، ”کھدانگ تودینی ریرے دیکھ اونگ۔ فیاختب تودزگو کھورے
 گوا۔ اے فرولوب فرالوب کل دیکھ دسے اونگ بخستونی انتظام لہ“ زیرس۔ اتا
 خسوسفا نیسکو لہ اونگ زیرے کھیونگس۔ کھیونگسے نہ یلے فی بوی اتا خسوسفونگ،
 کھدانگ دیکھ تھی کھری ستاغوے کھ نہ سڑک پول لٹھا تھنن کھیر، شہری انا تھنی ستاغو
 تھونے مپو کھدانگ لٹھا تھنگما رگوسوک۔“ دو اتا خسوسفونی دتمہ انسوک۔ اتا
 خسوسفونگ لہ سٹورینگ نہ لٹھا فیونگسے منس۔ تا نہ کھونگ تھنن کھیر فو لہ انا آخری گیٹ
 تک لٹھا تھنگس۔ دے من نہ خسیری ریکاب لہ نمولی فیاختب، نمولی ریکاب لہ خسیری
 فیاختب کھورے ژھنگمہ انا شہری تھنی گیٹ لہ تھونے من پوتنگس۔ خسیری ریکاب
 کھورکھن ترانگ فیوخ لہ، نمولی ریکاب کھورکھن خیون فیوخ لہ دوکسے یودپا۔ دے من نہ
 ہوکھنمو چوچو کھدے اوانہ اونگمو تھونگما نہ تا نہ فوکھن نہ زدونگ کھن نہ ژھنگمہ سی تا نہ ختم
 سا کھوانگ سکولیدپا جویا، ہلتنمو تنگسے۔

یلے کسل بخستون تنگسے کھیونگسے کھرنگ نو تھونیدپا جو۔ ری زونے ژوس، پٹھو
 زونے ہرقس، فوربی بیہ لہ تھونے من، پٹھوی نیہ لہ تھونے من، بہ درانگفونگ درانگ
 چوک، بہ سکیت پونگ سکیت چوکسے کھوئی بخستون یولنگ بیا چھمسے کھرنگ نو
 دوکسے یودپالے کسل۔ کھرنگ دوکسے یودپا۔ دیرے شگری جق گن تھونس، تھونما نہ

ہو کھنمو چو چوسی زیرس، ”لے فی رومی بادشی بو، نا سونگھی رخصتا؟“
”لے کھیانگ سونگس نہ فی چہ یوود؟ نا سہ گوید ینگ۔ سونگ لے چوکی وا
ہرتا لہ زگہ سسدے کھیونگ۔“

بادشاہ رونمی ہرتا لہ زگہ سسدے کھیونگس۔ رومی بادشاہ دے ہرتے کھ
رونس۔ موہرتا فرون بیاسے گیب فیوخ لہ جونس۔

یینگ نہ چومسے کھیرنولہ شنگ کھن پی ننگ پنگ سونگس۔ تاکھونگ شکرزو
ستونگ گوین، اونین دوگید پا جو یا۔

جق کُنگ نہ جق چک دیرے اے وزیر کئی سی، ”اُوہوں، نئی کھرزیس پا
 وزیر لیگی رنجن سونگے یود کھوے دُونو، ہُو کھنمو چو چو کھیونگما سونگفنگ نُو۔ دی یولنگ نُو
 ہنہ کھو عدالت چی بیک زیر بے مید، ہنہ شیخ کھزوی بیک زیر بے مید۔ یولنگ نُو
 تیانگ تیانگ سونگس نہ کھولہ ہرتخفا مید۔ رڈونگ رڈونگ سونگس نہ کھولہ ہرتخپا مید۔ سو
 لہ مہ تھوبفی کھوانگ لہ نئے تھوبفا رُوخ بین موے لزا گینو دُرولید، موے لزا تھورُو
 اونید۔ تادیو لہ ندانی چہ بیک؟“

زیر بانہ چگی زیرس، ”یا دی شہری تھنی کھہ یود پنی موڑیا نگو اپنی کھیونگما
 تونگ، تنگس نہ دی موڑیا نگوینگ نُو مید پنی مکر کن دُوکھی ان۔ گوانہ دے موڑیا نگو لہ
 ندانی انعام تنگما نہ موسی مہ گوا یود پنی لس کن موسی چد پت۔“
 ”یا، اونادو سونگس نہ لیا خموسونگ“

دے اپنی کھیونگما سونگے اپنی لہ زیرس، ”یلے اپنی، بادشاہ یا ہُو کھنمو چو چو نہ
 نیمبوشنگ کھن پنی ننگ نُو مہ گوے گرب چی بیاس نہ نیا کھیانگ لہ تھد چوکسے انعام
 تنید۔“

”لے ملی اتا، دو بدو نو یود، لیگی بدو نو یود۔“

”یا دو بدو نو سونگس نہ نیا کھیانگ لہ تھد چوکے انعام تنید“

زیر بانہ ”یا ملی اتایا، دو نا ہسکے رنگ مہ گوے لس بید۔“ مو اے جق لہ
گیو خسپا نہ چھتھو چورونگ چی سینا کھ لہ فنگس۔ بادشاہ گیو خسپی ہرتا سیری کھ یو ملی
گسکور پو لہ ہرتے کھ جو نے گیو خسپی خلونگ پوے کھ کھو کھور با گوے اپا۔ بادشاہ
گوے دے لم پنگ نو مو دیکھ ردوے خسوم کھیونگسے چورونگ پو گنے ہلچنگمی چولوک
چی خسوم دینگ نوتنگسے دو دیکھ یقس، یقسے نہ مو دوری ینگ چولوک لہ سونگسے یو دپنی
وخ لہ دیرے بادشاہ دوری تھونس ہرتا کھدے۔ تا موے چورونگ پو سڑگی بسکل لہ
یو دپا نہ بادشی ہرتے ژھیبڑے فوقے چورونی چولوک پو بوس۔ بوانہ موسی، ”رؤسپہ
تھوسپا، می رب چھدفا، مہ زادرا نگفا ژوخ، مہ گونا تر وسفا ژوخ، کھوانگ لہ کھوانگ
چہ شیسید، سولہ مہ تھونفی کھیانگ لہ نئے تھو بسید۔ موے لزا گینو موے لزا تھوڑو
گوے کھری چہ سکت، یولنگ نو گو چقس نہ، کنگمہ چقس نہ، ردونگ ردونگ سونگس
نہ، فساد سونگس نہ کھیانگ لہ ہر تحفے مید۔ دیکھ نہ کھیانگ بادشاہ فچوید۔“

زیر بانہ بادشاہ ایڑارے تھونسید پا۔ موے دے خپرو کوے کھو لوقس۔ لوقسے

نہ زیرس، ”انالے اپنی، دو سے کھیانی نالہ چہ زیرس؟“

”لے ملی اتا، ناسی یانگ لہ چہ زیرس؟ چنگ مہ زیرس، می رگسپا نہ تم چن،

کھی رگسپا نہ غم چن زیرے یود ملی اتا۔ یانی سی فی دی چورونی چُولوک پو فوسے تنگے
 چہ بید پا؟ نا شرگو زد کپا می لہ زیرے ناسی یو زیرس ملی اتا، ینگ چنگ زیر فامید۔“
 ”حرام زادانو، زیرید نہ زیر مید نہ کھری جنگمگ رگی تیانگے گوچدید“ زیر فامید
 کھو چھمیونگ رگی یود پنی اپا۔ رگی فیونگس۔

رگی سپرے کھیر باچک، ”ملی اتا ینگ لہ ہر پو مہ شوخس، ناسی یو زیر فی
 ان۔ سولہ مہ تھو بنی کھوانگ لہ بوسترنگ نئے تھوبفا ژو پھی، موے لزا گینو، موے لزا
 تھور و گوے کھری چہ بادشاہ تا، یولنگ نو ہلنگ سونگس نہ، فساد سونگس نہ شیخ چھی
 بیک، عدالت چھی بیک زیر بے مید۔ موے لزا تھور و، موے لزا گینو گوے کھری
 چہ سکت تا؟ زیرے نا یو زیر فی ان لے ملی اتا۔“

”یا یا کوس، کوس۔“ کھو دوری کھورے سونگس۔ سونگے لوقے ننگ نو
 تھونس۔ شکر و تھونس۔ شکر و تھونا چک ہو کھنمو چو چوسی زیرس۔ موے دے گوے تائم
 پوتھونا چک، ”یلے فی رومی بادشی بو، نا سونگفی رخصتا؟“
 ”لے ہو کھنمو چو چو، کھیانگ سونگفی رخصت۔“

مویا ہر ژس پو کھولہ ترس۔ گوے تینی کھ نہ کنگمی کفشہ تک مویا گونس۔ گونا

چھمفا چک موسیٰ ینگ زیرید۔ ”یلے فی رومی بادشی بونا سونگفی رختا؟“
 ”کھیانگ سونگفی رخت۔ سونگ لے ہرتارزی وا ہرتا لہ زگہ تنگے
 کھیونگ۔“ ہرتا کھیونگے دیکھ تھونس۔ ہرتارزی واسی کھامور لہ تھمے یود۔ موسیٰ رومی
 بادشی بولہ ”یلے رومی بادشی بونا سونگفی رختا؟“
 ”کھیانگ سونگفی رخت“

”یلے ہرتارزی وا، ہرتے ستربی رنگیا نا لہ من۔“ ستربی رنگیا گیب لہ
 لزوقے مولہ بنس۔ مو ایب چننگ کنگمہ تنگس۔ تانہ ہرتے زگا کھونگ پیکھ تانہ مو
 رونید پا جویا۔ رونے نہ تاناسہ گوید زیروگا زیرے موسیٰ زیرس، یلے رومی بادشی بونا، نا
 سونگفی رختا؟“

”کھیانگ سونگفی رخت“ زیر با چک ہرتا لہ ہیب بیاس جویا۔ ہرتے رنگیا
 لزوقس۔ تانہ مو چومے کھیر با چک شنگ کھنی شی زگوہرشی کھہ درے بادشاہ سی ہرق
 کھیونگے یودسوک۔ مودوری چدے کھیر فو لہ درے یولنگ کھیرید پا جویا۔

تا رومی بادشی بوسی فیروگوانہ مولوقے تھونید، لوقے تھونید زیرین دوقے نمزا
 شام تھو سونگس، مومہ تھونس۔ ”یا، فی ہونمو چوچومہ تھونس تا“ زیرے نہ گوگوستونگ،

کنگمہ کنگ ستونگ پوتا نہ شنگ کھن پی ننگ نو کھو بگیو گید پا جو یا۔ اراشنگ گورا شنگ، رینگ چھی فرید چھی، دس چھی مچیزن چھی، بلا بولے، تھلا تھلے، ہلونگ زگونگ سنیاں گونگ چھو دین ژھنی ایر نہ دو سے شنگ کھن پی نئی زگو سے کھ تھونس۔

نئی زگو لہ ملٹوک تیانگما نہ سنالی کھ یود پی لی مونگور پوسی رُونگ رُونگ بیا نہ شنگ کھن پاسی زیرید پا، ”چھی ستروق مید کھن کن اونید۔ لے بوسترنگ سونگسے ہلتوسی زگو ہی کھ۔“

بوسترنگ پو سونگسے ہلتا چک رومی بادشی بو۔ کھو ترانگسے کھیرے پٹھلی کھ تھونس، سلام کن بیاس سلام کن لزوقس۔ ”انالے فی اتا شنگ کھن پا، اتا خسوسفا، ہو کھنمو چو چو چنگ مہ اونگسا؟“

زیربانہ، ”لے رومی بادشی بو، کھیانگ ژوخ پو ستروق تھکھ مید کھن، ہلوو زوس می نالہ دئی سوتھونگفا مید، تا سوتھونگچس چھی مین۔ کھونگ ہلا ذات ہلو ذات لہ ندانگ لہ چھیسپا اونگمی مین۔ امہ کھونگ لہ سنہ لہ سونگفو لزالہ گوا یود پو کھونگ لہ پتہ گوے ان دی حرامیونگ لہ۔ آدمی بوڑھی غدیانگ اونگچس مید زیرے موگوا زیرسید، اونگسا کھری غدیانگ پوتا دو سے؟ کھیانگ شرگو اونگس نہ فی ننگ پنگ نو زان زا ییمی، کھیانگ مہ اونگس نارے زان زا مہ ییمی مین۔ گو پی شکر و نہ درے بادشاہ سی

ہر مق کھیونگسے یودپا۔ دیکھ کھیانگ اونگما نہ کھری رُعب پو لہ جکھسے نہ کھوسی چدے مہ
کھیرنی اپا۔ دو سے کھیانگ مہ اونگس، موانگ ژا چوق تھوننا چک کھو لہ موقع تھوبس۔
تھوبسے نہ درے یولی بادشاہ سی چدے کھیرس۔ تاینگ کھیانگ لہ مو تھوبا یودپو
اشکال ان، تھوبی مین۔“

”اتا جو بخشش، جلتہ کھسکوس چھی یود نہ بیوس۔ مید نہ فی ستروخی ہش چھی
یودے من پو مومہ ژلبا نا ڈوکپا مید۔“

”تا چہ ژلے لے رومی بادشی بو؟ چوق ڈوک“

زیر باچک، ”اتا جو بخشش، دو نہ نا ہش یودے من پو مو ژلبی ان۔“

”اونا دو سے زان زو۔ ہش یودے من پو گار ژلے گوید کھیانگ؟ درے

یونگ نو کھیانگ چہ بیاسے گوید؟“ زیرس۔ ژھنی کھہ زانا بانا زانہنس۔ کھو زانچس
زوس۔ اہاکرہ چکنگ کھیرس، بسترہ تنگس، سنیا لس، ڈوکس۔ ہسکے نم لنگس۔

نم لنگفاچک، ”یا ااتا جو بخشش، جلتہ کھسکوس چھی یود نہ بیوس مید نہ نا گوید۔“

”یلے رومی بادشی بو۔ ہرتا لہ رگا فری ہرتارزی لہ یشہ زیرے یود۔ گوانہ

ژری ہونمو چوچو لہ رگا فری نا کھیانگ لہ جلتہ بیک تا“ زیرے نہ سلیمان پینغمبری

فینگمی نینگ پو مئس۔ لقی عصو مئس۔ ”دیو کھری جو لنگ تونگ۔ دی یقی شو شو گنگ
 فے کھری جو لنگ تونگ۔ دی یقی شو شو گنگ مار پو کھری جو لنگ تونگ۔ دیو
 کھورے سونگ، سونگسے نہ یا ترا نگر مو لنگبو زونے سونگسونگ پو لہ سونگسے ملسہ چک لہ
 تھوننا نہ کارنو کارنو چھونو لیب لیب فونگ چک ڈوکپت۔ دے فونگ پیکھ تھوننا نہ دی
 فینگمی نینگ پو گوے کھ کول۔ لقی عصو لقینگ کھور۔ کھورے نہ کھیانی دی شو شو
 گنگ فے لقینگ کھورے نہ فی ہونمو چو چوے گمفے لدون بشک زیرے کھیانی دے
 فونگ پو لہ فوسے تونگ۔ دو لہ فوسے تنگس نارے مہ کھید پے مہ گوے ان۔ کھید پے
 گوے ان، دیکھ نہ دے خالی یقی شو شو یا فونی گوے کھ یقسے نہ لوقسے مہ ہلتے ان
 ہے۔ ہشیار خبردار۔ دو لوقسے ہلتس نہ سہ مو مہ تھوبی ان، دیکھ نہ سہ کھیانگ لوقسے مہ
 ہلتا سونگ سونگ پو لہ سونگسے ملے منزل چی مود پوے چدین سونگسے نہ سنونو چھونو
 ریلو فونگ چی ڈوکپت۔

دے فونگ پیکھ تھوننا چک فی ہونمو چو چوے گو سکوت لدون بشک زیرے
 نہ کھیانی دے یقی شو شو گنگ مار پو یا فونگ پو لہ کھید چوکسے سکوس۔ دو سکوسے نہ
 دے خالی یقی شو شو فونی گوے کھ یقسے نہ دو لہ سہ لوقسے مہ ہلتوس۔ دیکھ نہ سہ
 سونگ۔ دیکھ نہ سہ سونگسے ملے منزل چی مود پوے چھودے نہ جگجگ چھونو کز نور

تھنگ چکنگ تھونمت۔ دے کز بُور تھئی سِکل رُھی سِکل لہ چھوغو کارفو ریلبو فونگ
 جی یود۔ دے فونگ پولہ یاعصا پولہ بسم اللہ زیرے کھیانی ٹھواق تیانگس نہ فونگ
 پوزے کھ لنگفت۔ دوری لدا انگیو بدون پاکسکے چک ٹھوروتنگے دُکپت۔ کھیانگ
 دے کسکوری سونگس نہ پرستانی شہری تھنا لہ تھونمت۔ تھونا نہ می می رب چھدپنی
 ان، بانئی بہ رب چھدپنی ان، لوی لور رب چھدپنی ان۔ چھدپانہ کھوئی فال نجوم تنگ
 کھن گلی زیربت۔ نئی یولنگ آدمی بوڑھے تھونسنگ، دولہ یولی گسکوری مارفونگ
 چی سکورے شہری تھئی کھ ردبس نہ دوئی لکھ اوگنوک زیربی ان، دے شہ رزین
 چچی ملسی کھ کھیانگ مہ سونگ ہے۔ شہ رزین پوسی دی نئی حکمت پو چچی ان۔

گو انہ کھیانگ دیکھ مہ سونگس نہ دی فینگمی نینگ پوسی کھیانگ سولہ سہ تھونگی
 مین۔ کھوتی تھب کینگ نہ کھور بہ نہ شہ نہ یا ژھنگمہ تھومین جُولنگ تنگس نہ سہ تھونگی
 کھوانگ مین۔ کھیانگ دینگ نو یوگونے سونگسے درے یولنگ تھونا چک فینگمی نینگ
 پولہ نہ دی عصا پولہ کھیانی ینگ لواق بق ہلتبے جُولنگ تونگ زبوس۔ دیکھ نہ کھیانگ
 مانور چچی فچوسے کھیانگ سونگ۔ غوٹ ہنڈانگ چچی فچوسے، سونگس نہ کھری قسمت
 مونہ کھا ٹھوک گگ کھیانگ۔“

زیربا چک نہ، ”لیا خموگگ اتا جو“ زیرس، یونگ کھورس، کھورے تانہ کھو

دے ترا نگر مو لو نگر بنگ نو گوید پا جو یا۔ ارانگ کورانگ، رینگ چی فرید چی، دس
 چی پمیرن چی، بلا بولے، تھلا تھلے، ہلونگ زگونگ سنیاں گونگ چھودین دے
 چھونو کار فو لیب لیب فونگ پیکھ تا کھو تھونید پا۔ تھونا نہ فینگمی ننگ پو کھو کھیونگس،
 گوے کھ کلس۔ سلیمان پیغبری لچی عصو لچینگ کھورس، کھورے نہ شو شو گنگ فے
 کھیونگس، دے فونگ پیکھ یا خدا، فی ہو کھنمو چو چوے گمے لدون بشک زیرے نہ دے
 فونگ پو لہ فوے تنگس۔ یچی شو شو یا فونی گوے کھ یقے نہ کھو ملا لوقے مہ ہلتا دیکھ نہ
 سہ گینو سونگس۔ دینگ نہ سہ ملسہ مو دپوے ڈرولے نہ دیرے سنونپو ریلو فونی شیدا
 تھونس۔ دیرے دے یچی شو شو گنگ مار پو فونگس۔ فیونگس نہ فی ہو کھنمو چو چوے
 گو سکوت لدون بشک زیرے نہ دے فونگ پو لہ کھید چوکے سکوس۔ دو سکوس نہ
 خالی سونگفی شو شو ینگ یا فونی گوے کھ یقے نہ لوقے مہ ہلتا کھو سونگس۔ سونگسے کز بور
 تھنی سکل ژھمی سکل لہ تھونس۔ دو بی سکل لہ تھونا نہ ان نہ ان ریلو چھونو کار فو
 فونگ چی یو دسوک۔ کھو یا فونگ پو لہ عصا پو تیانگس۔ تیانگما نہ فونگ پو زے کھ
 لنگس۔ دوری چھونو بہوے بیونگس۔ یا بہوری غزربا نہ دوری لدانگبو بدون پاسکے
 یو دسوک۔ یا کسکوری غزربے سونگسے پرستانی رگیا ستریدی ہر کونگو کھوری کھ تھونس۔
 تھونا نہ تھونفی سے کھ می رب چھدس، بانی بہ رب چھدس، لوی لورب

چھدس، بیہ نوے بیہ رب چھدس۔ ڙھنگمہ سی ”یلے نئی فال نجوم تنگ کھن کئی شدیا
دونگ۔“

کھونگ فال نجوم تنگ کھن کئی شدیا سونگس۔ فال نجوم تنگس۔ تنگسے کھوئی
زیرس، ”نئی یولنگ آدمی بوڑھے تھونسنگ۔ دولہ یولی گسکوری مارفو خلنگ چی
سکورے شہری تھئی کھہ ردبے شہ رزین چھسے تنگس نہ کھوئی لکھہ اونگنوک، مید نہ می
اونگ۔“ زیربا چک دیرے کھوئی مارفو خلنگ چی کھیونگس۔ کھیونگسے یولی گسکور
پوری سکورے یا شہری تھئی کھہ کھیرے ردبس۔ ردبا نہ کھو ملا تا دیکھہ چا سونگ۔
شنگ کھن پاسی ہلڑبے یود، کھو دوری مہ گوا یوری کھیر کھیر پولہ کھیرے اوا چھوونو
وزیر چگی ننگ نوتھونس۔ دے ننگ پنگ نوشہ نہ کھور بہ نہ ڙھنگمہ دوری پرانگ لہ
ڙوے سپونگسے دوری یود۔ شاوانگ کھیونگسے جولنگ چوے تنگس۔ کھور بونگ کھیونگس،
جولنگ تنگس، سولہ تھونگما مید۔ دے ڙھنگمہ چھمے گوید۔

”دیوچہ سونگس۔ سیکا سیک چھمے گوید، دے زاچس نہ دے شہ نہ ڙھنگمہ۔“
زیرین دوس۔ تاچہ بیک؟ کھو تھونگما کھوانگ مید سولہ۔

دیرے کھو دونگ کھورس۔ گاری مہ دوکپا سونگسے درے یول نہ پرستانی
برڙھم پنگ نوتھو دوکپی فقیری مکان چی یودسوک۔ دے فقیری مکان پنگ نوتھو

ژھن لہ دینگ نید اونگے دُوس۔ ابا درے یولی شہری تھنا لہ درے اخون پا زیرین
یودپا۔ کھو نید اونگما نہ نیلم لہ کھو لہ تھونگس۔ زان کھنگ لہ زان لوتین۔ مار کھنگ لہ مار
لوتین، بہ لہ بہ ژھنگ سکسے، ہرتا لہ ہرتا ژھنگ سکسے، لو لہ لو ژھنگ سکسے، می لہ می
ژھنگ سکسے یودپو کھو لہ تھونگس۔ تھونگما نہ کھو لہ نید ژھدس۔ نید ژھدے نہ بوسترنگ
پو ہلوانگے زیرس، ”یلے بوسترنگ، شوخمولونگ کھیانگ شوخمولونگ“

”چہ سونگس گانگ سونگس؟“

”کھیانگ لونگس۔“ مولنگس۔

لنگفا چک کھوسی زیرس، ”کھیانگ تھبی کھ ہرژب کھور بب کھور کن تونگ۔

شوخمویوس، خیرا موتومہ زیر۔“

”یا“ زیرس ہرژب کھور بب کھور کن تنگس۔ دیکھ کھیونگس، کھیونگما چک کھو

سی دولہ پوخنوم بیاس۔

بیاسے نہ زیرس، ”دی پوچک پو مسجدنگ، دی پوچک پو گرونگی لہ، دی

پوچک پو نری نئی فزوفرا لہ۔“ دے مسجدنگ کھیر بو نہ گرونگی لہ کھیر بو دیکھ لوقسو یقس۔

فزوفرا ہلوانگس، فزوفرا لہ زانگس۔ منے نہ دیرے درے اخون پوسی زیرس، ”نالہ

دینے لیا خمونیلیم چچی تھونگھی ان۔ زان کھنگ لہ زان لوتیدسوک۔ مارکھنگ لہ مار
لوتیدسوک، ہرتا لہ ہرتا ڑھنگ سکلیسے، بہ لہ بہ ڑھنگ سکلیسے، می لہ می ڑھنگ سکلیسے، لو لہ
لو ڑھنگ سکلیسے یودپو نا لہ تھونگس۔ گوانہ ہسکے گیو خسی کھ لیگی نہ کنگ بزائنگ چن می
چک تھونید، دو لہ بوڑھے تھونس نہ نری بوٹو سکیورید، بوٹوے تھونس نہ نری بو
لہ کھیونید، فی نیت پو یو۔ “زیرے نہ کھوینگ نید اونگسے دُوکس۔

دیرے ہسکے گیو خسی کھ رومی بادشی بو دے فقیری مکانی کھ نہ بیونگس۔
بیونگس سونگسے کھو درے اخون پو بی نئی زگوے کھ تھونس۔ نئی زگو رڈونین یو زیرس،
”کنگمو سہ گرانگسید، لچونگ سہ گرانگسید، دینگ نو زگونگ چدے یغید۔“

اخون پوسی، ”سونگ لے بوٹو، سونگ سونگ سونگ، زگوے کھ چک
تھونسید، زگوفیس۔“

بوٹوسی ملک ڑھنگ پوری ہلتا نہ ملا کھا پھو سنا پھو اونگسے یودپنی دُنیا د لہ
میدپنی غوٹ چچی یود۔ ”ایو، ڑھن لہ نری بوا سی یو لہ سکیورید زیرے یود، نا سو
میدانگ زیروک“ زیرے نہ ”بوا بوا، زگوھی کھ سو میدانگ۔“ زیرے مو یوری
ہندوق سونگس، ننگ نومہ گوا۔

کھوینگ رُونگس، ”زگوفیس شک لے، زگوفیس شک لے۔“

”ڈیو چہ سونگس؟ دے بوٹو زگو فیا تنگما نہ سو میدانگ زیرے نہ“ زیرین
 اَنون کھوانگ لنگسے اونگس۔ اونگسے ہلتا نہ دنیا نہ مید پنی کھب ہلتور، سنب ہلتور غوث
 چی یود۔ دیرے زگوفیسے تنگسے کھیرے پٹھلی کھ تھونس۔

تھونما نہ کھوے نتوسی زیرید، ”چی لے اَنون بے نیت چی بید، مہ بے
 نیت گن بیاسے نہ یا تا دی کھب ہلتور، سنب ہلتور پو لہ بوٹو نام ڈوگے یا، ڈوکپا
 مید۔“

”یا تا خلدے گلے اونگما نہ، بیسا لہ گوانہ کھا پٹھو سنا پٹھو گوے ینگ، خلد
 گل بیونگما نہ سقسق گوے یا“ زیرس، ڈوکس۔ کھولہ زاچس پنچس چی زامنس۔ دیکھ نیمو
 ڈوکسے ژھن لہ گو پنچس بو پنچس ابا کمرنگ لوقسو منس۔ کھو دینگ نوسنیالس۔

دینگ سنیا لبا نہ کھوانگ لہ خمسس، رومی بادشی بو لہ، ”اوبوں، تھیب کھب
 ہلتور، سنب ہلتور بیاسے ڈوکپا نہ می ڈونو نہ سہ ملا تھونگ ششک بیانگ“ زیرے
 نہ ہسکے کھ لنگسے گو بو سترانگسے، کھا پٹھو، سنا پٹھو چنگ سہ مید پنا بیاسے سق سق رے،
 کھم سنگ رے بیاسے بیونگس۔ رگوفشکپا سہ کھولہ ینیدپا۔ رگو تازہ بیاسہ کھولہ ینیدپا

رُومی بادشی بُولہ، دے حکمت پوکھوینگ یودپا۔

دیرے کھو چٹک مٹک چی سونگسے بیونگما چک نارے دیرے اخونی
 بوسترنگ پوسی زیرس، ”لے اخون۔ یودپو نہ یوبلا چی یود۔ گوندے دُنیا د لہ میدپنی
 کھب ہلتور، سنب ہلتور چی سونگسے یود، درنگ کھو ملا چٹک مٹک چی سونگسے
 یود۔“

لے بوسترنگ تاچاہا، کھدانگ بیسا مہ بیونگما نہ، نیا بیسا بیونگ کھن لہ خلدپا
 نہ، گلہا نہ، کھا پُھو فیا، سنا پُھو فیا نام گوید؟ دو مہ گوا نہ یا کھا پُھو سنا پُھو اونگمی، کھب
 ہلتور، سنب ہلتور گوے۔ دو سے دے ژھنگمہ بیونگما نہ، خلد بیونگما نہ چٹک مٹک گوے
 ینگ“ زیرس۔

دیرے دو بلا چی یود زیرے نہ دُکس۔ جنفی شکر و ستونگ ہوکھنمو چوچو
 درے یولی بادشی کھرنگ نہ اخونی ننگ پنگ نو سبق لہ اونگمی انسوک۔ دینگ نو
 اونگسے کھوے شیدا سبق پو زیرے نہ کھوے شیدا نہ زاچس چی زو سے گوے
 انسوک۔ دیرے دے دُک لنگ پو مولہ رُومی بادشی بوی دُک لنگ پو ژونچی
 شیس، شیسے نہ جت چک زیرید، ”یا بوا، یانی لپھو کھیونگسے چہ بید؟ کھو مانوری لق پُھو
 کھیونگ ہے لے، کھوسی لق پُھو تنید ینگ۔ یانگ لہ ادب مید پو۔“

”تاچہ لے کسل کھو دے، کھولہ کھوری رگودم گوا مید۔ ترتیب مید پنی کھولہ۔“
 ”دوچہ گوے جو، چھو تنگما لہ لقی کھ؟ کھیونگ لے مانور، کھیانی چھو کھیونی“
 زیرباچک نہ کھوسی، ”نور و گوید جو، یا جو یا، لقیو کھروا چھو تنگما لہ، نا تنید“
 زیرس۔ آفتابو بنگ یود پنی دے چھو ابا سلبرینگ رواق ہلوکے نہ موے بو رومی
 خسوروب پو کھورنگ یود پا دو گلے آفتابو بی ہر زینگ تنگے چھو تکھی یقے نہ سلبرے
 کھورس۔ ”یا جو یا، یانی کھیور بو زون نہ دینگ نو چھو تکھی ننگ۔ یولق پنگ ہلوکے نہ، نا
 سی اہینگ نہ ینگ چھو کھیونید۔“

اخونی زیرس، ”لے ستروق تھک مید کھن چھوی تنگے کھیونی۔“

”چھوق چھوق“ دے من نہ موے کھیور بو ینگ نو ہلوکپا چک خسوروب پو
 موے لقیپنگ اونگس۔

اونگما نہ موسی زیرس، ”یلے رومی بادشی بو رین چک دکپا مہ شیس نہ رین
 بگیا لونگ۔“ دیکھ نہ موسی زاچس پنچس زوس۔

تا اخونی ایڈارے تھونے من پو موسکیا لے تنگما کھیور بی انسوک۔ دے جق
 لہ موسی زیرس، ”یلے بو ادرنگ یانگ مہ دونگ۔ کھو مانوری فرو بیا سے گوید انالے“

زیر باچک "کھوچہ فرو گوید؟"

زیر بانہ موسیٰ زیرس، "درے یوںنگ نوسو اونگنوک؟ فرومہ گواچہ گوید؟ یو
 چھوق" زیرے مانور کھدے کھیرس۔ ایڑارے تھونماچک موسیٰ کھا بیونگسے زیرس،
 "یلے بادشی بو، نا نہ نیمبو اتا شنگ کھن پی ننگ نو اونگس نہ چہ گکپا؟ دو مہ اونگافری
 کھیانگ لہ دی در بدر گنگمہ تھونس۔ تاخیر دو رگلفو کھوانگ رگلس، درنگ نا درے یولی
 بادشاہ لہ بخستون تنگمی ان۔ دی اشرفی دینار غا بگیو کھیانی لین، لینے نہ درے یولی بادشی
 ہرتارزی پونگ لہ دی اشرفیونگ مئے نہ جو نا لہ ہرتے چک من زیر۔ زیرس نہ سوس
 من زیربت، سوس مہ من زیربت۔ آخر پنگ کھیانگ غدا تنگمت۔ غدا تنگما نہ
 سینکھی کھ پھومی کھڈپی بلی خلنگ یودپی ہرتا ونگ ڈوکپت۔ دونگ لہ کھیانگ
 لوقے مہ ہلتوس۔ آخر لہ سنونق رگودپو رگودپو ہرتے ڈوکپت۔ دے ہرتا کھیانی کھدے
 کھیونگ۔ کھیونگسے نہ کھوے زگہ فچس پو چھتھو زدے ڈوکپت۔ ستن چی کھیونگما سونگس
 نہ چھد پوستن چی ڈوکپت، دو کھیونگ۔ ہلو کھینگ نو سونگس نہ چھد پو ہلوے ڈوکپت،
 دو کھورے اونگ۔ سترب کھینگ نو سونگس نہ چھد پو سترب چی ڈوکپت، دو کھورے
 اونگ۔ تھور کھینگ نو سونگسے نہ نق غبولی تھور زیربی لوقیری سو یودپی ہلچت تھور چی
 ڈوکپت، دے تھور پو کھورے اونگ۔ دے پفچس کن ہرتے کھ تنگسے نہ ہرتا کھدے

دی لم مک پیکھ دُوک۔ نادرے یولی بادشاہ لہ ترامر رگن رگون تک جربا ٹھیانگمو تک
 فرزو بلبس تک دربارنگ کھیونگ چوگید۔ دے ژھنگمہ تھونما چک ناسی ہوہو بیاسے نہ
 دے ژھنگمہ زبڈے فنگ چوگید۔ دیکھ نہ ناسورے اونید۔ شورے اونگسے نہ ندانگ
 ہرتے کھ رونے گوید۔“

دو زیرے نہ موآبا درے یولی بادشی کھرنگ نو سونگس۔ کھولوقسے اخونی
 ننگ نو اونگس۔

اے جق لہ نم لنگفا چک مانوری اخون لہ زیرید، ”بوانتی بادشاہ سی بخشتون
 چھی بیدلو، ناہلتا گوید۔“

اخونی زیرس، ”یا ژھنگمی کنگ کھا خیاربالہ چوق دُوک۔“

”لے بوانا یوہوری کھورین، اوہوری کھورین دُوگید ینگ۔ اے ہرق
 پنگ چہ بیا گوید؟“

زیربا نہ اخونی بوسترنگ پوسی زیرس، ”یلے اخون مہ بے نیت چھی بیاسے
 نہ دو سے بوٹو سکیور بارگوسید۔ دوپڑے کھو فودے تونگ۔ کھوانگ ایننگ خیاربت۔“
 زیربا نہ کھو فودے تنگس۔ کھو سونگسے درے یولی ہرتارزی پونی شڈیا

تھونس۔ تھونے کھوسی زیرس، ”دی اشرفی غا بگیو کھدانی کھیر۔ نا لہ جو نالہ ہرتے چک من۔“ زیر باچک سوسی زیرس، ”دوگی ایکھ، کھری کھا پٹھو سنا پٹھو دمفا مید۔ دیکھ نہ کھیانی ہرتا جونید۔ خیارے فوقے دُوک۔“

زیر بانہ فزا فزوسی زیرس، ”منی لے منی کھوانگ کرو پے چکنگ فنکس نہ اشرفی سہ نڈانگ لہ تھوبید، ہرتا سہ لوقے اونید۔“ ہرتا منید زیرس۔

زیر بانہ کھو ہرتا ونگ لہ ہلتین سونگسے ایکھ تھنا تھونا نہ رگوے کھہ شا ستم مید پنی کرومر ہرتے چک یودسوک۔ کھوسی دو بی جھسپو کھرولس، کھرو لے نہ ہرتا تیدین کھیونگما نہ ایونفی زیرس، ”دے لے کھوسی بادشاہ رونمی ہرتا کھیونید۔“

زیر بانہ فزا فزوسی زیرس، ”چوق دُوگی لے، خلونگ خلونگ ہرتا انا، چہ ان زیر بو کھو لہ چہ ہرتسپا؟ ہرتا رگود پورے تھونگما نہ کھوسی کھیونگفی ان۔ کھو لہ چہ چھد کھہ؟ تھیلے نہ لیا خموسونگس۔ کھوانگ برق چی لہ تیانگسے نہ ہرتا لوقے اونید۔ منے تونگ۔“

فزا فزوی کھا نہ پلچے کھہ کھو لہ یا ہرتا یقس۔

”تتی شزدے یولہ کلبالہ ستن چی من۔“

”کھیانی ستن کھینگ نہ کھیونگ،“ زیر بانہ کھو سونگسے ہلتا نہ اے ستن ژھنگمہ

سپونگے یودسوک۔ چھدپو ستن چک تھشنگ یودسوک۔ کھوسی دو کھیونگس۔ کھیونگما نہ ایونفی زیرس، ”دے لے کھوری ستن پو کھیونید۔ یودپو نہ دی غوٹ پو بلا یود۔“

زیربا نہ فزا فروسی زیرس، ”چھدپورے یودپا نہ ندانی خامہ بیا زیرے کھیونگفی ینگ؟“

دو زیربا چک دیرے ”یتی شزدے یو لہ کلبازگے چک سہ شزدے بیوس“

زیربا چک، ”اوننا کھیانگ دی کمرنگ سونگے زگہ کھنگ لہ نہ زگہ کھورے اونگ۔“ زیربا نہ کھو دینگ نو سونگے ژلے کھوربا نہ تھشہ چکنگ دے چھقپو زگہ یودسوک۔ کھوسی دے زگہ کھیونگس۔

کھیونگما چک ایونفی زیرس، ”دے لے، کھوسی ینگ کھوری زگہ کھیونگسید۔ یودپو نہ دی غوٹ پو بلا چھی یود۔“

زیربا نہ فزا فروسی زیرس، ”چنگ گار یود لے، چھقپوے تھونگما نہ یو کھیونگفی ینگ۔“

زیربا چک، ”یتی شزدے تا ہلو سہ شزدے بیوس جو“

”اوننا دی ہلو کھنگ لہ سونگے ہلو کھورے اونگ۔“ ہلو کھنگ پو ہلتنے تنگس۔

ہلوکھنی کمرنگ سونگے چھد پو ہلو ژلے کھور بانہ غبوس چی لہ فیال لہ تنگے
یودسوک۔ کھوسی دوسہ کھیونگے دیکھ فنگس۔ فنگسے نہ ”یتی شزدے تاسترب چی سہ
شزدے بیوس۔“

ایوفنی زیرس، ”دی سترب کھنی کمرنگ سونگے سترب چی کھورے اونگ۔“
زیرباچک دیرے سترب کھنگ لہ سونگے فو لپونگ لہ ہلتین کھور بانہ چھد پو سترب پو
کلیب چی لہ فیال لہ تنگے یودسوک۔ دیرے دے سترب پوسہ کھورے کھیونگس۔
کھیونگسے نہ، ”یا تیتی شزدے ہرتا رگود پورے ننگ یو لہ تیانگما لہ ٹھور چی سہ
شزدے بیوس۔“

”اونا سونگ دی ٹھور کھنگ لہ سونگے ٹھور چی کھورے اونگ۔“ ٹھور
کھنگ لہ سونگے دے سولوقیر لہ یودپنی ہلچق ٹھوری ٹھور پوسہ کھوسی کھورے اونگس۔
کھورے کھیونگسے نہ خلونگ خلونگ ہرتا لہ پفچس کن تنگس۔ پفچس کن تنگسے نہ موسی ہلتنھی لم
بک پیکھ ہرتا کھدے ڈوکس۔

ایکھ ہوکھنمو چو چوسی درے یولی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ درنگ یری
بخستونی جق لہ ترامرگن رگون فرو بلبس جربا ٹھیانگمونگ تک درنگ دربارنگ کھیونگما

رگوسوک۔“

زیربانہ ان نہ ان درے یولی بادشاہ سی ہرق لہ سکوس، ”ترامر رگن رگون،
 فرو بلبس، جرباٹھیا نگو نگ تھونے من فی بخستونی جق لہ دربارنگ اونگا رگوسوک۔“
 زیرباچک دیرے ترامر رگن رگون فرو بلبس جرباٹھیا نگو ہرتارزی وا نورزی وا تک
 بادشی چھاؤنگ جمع سونگس۔

جمع گواچک ہونگھمو چوچوسی زیرس، ”یلے بادشاہ کھری ہرق ژھنگ سونگھی

انا؟“

زیرباچک بادشاہ سی ”یلے ہونگھمو چوچو، فی ہرق ژھنگ سونگھی ان،
 ہرتارزی وا نورزی وا تھونے من ژھنگمہ کھیونگسید۔“

دو زیرباچک موے لقبو لہ بوزوما خسوروب چی یودسوک۔ دے خسوروب
 پو ردوے لہ تزودپاچک مے خزمو ییکھ حاضر سونگس۔ دے من نہ جننگ نہ رنگ
 برموتحمق پو نہ چھو خزمو سی منفی رال فلو خسوم فیونگے دے پحمق پیکھ سترقس۔ دو سترقپا
 چک چھو خزمو ییکھ حاضر سونگس۔ دے نیسکا سی زیرس ”یلے فی اشے ہونگھمو چوچو
 یری چہ حکم یود؟“

موسیٰ زیرس ”یلے فی پُھو خزمو نہ مے خزمو، کھدانگ نیسکو چک پو
خیون پوری چک پو ترانگ پوری سونگ۔ سونگس نہ درے یولی ننگ کُنگ نو
درے ننا میدانگ بلتسے دو بی خبر چی کھدانی نالہ شوخمو کھیونگ۔“

گوانہ کھونگ گسکوری کھورین سونگس ننگ شی ننگ لہ ہلتین شہری تھنا
لہ تھونس۔ ننگ ژھنگینگ تودپا چدے چک سہ میدشوک۔ سینگ دمے بادشی
پھانغونگ محستون لہ سونگسیدشوک۔ گوانہ دیرے پُھو خزمو نہ مے خزمو لوقسے اونگسے
ہوکھنمو چوچوے شدیا تھونس۔ تھوننا چک ہوکھنمو چوچوسی زیرس، ”یلے فی پُھو خزمو نہ
مے خزمو ننگ کُنگ درے تھوننا؟“

زیربانہ، ”میدانگ سوسہ تھونگما میدانگ، سینگ دمے اونگسنگ۔“
زیربا چک دیرے موسیٰ، ”یلے فی درے یولی بادشاہ اوتا درنگ کھری
ہرتق لہ سہ نا خدمت چی بید۔“ زیرے نہ موخسیری تخت پیکھ بیونگس۔ بیونگس نہ مو
ہوہو بیا لہ شروع بیاس،

”لوڑھے لہ مہ سونگفی، غابگیا کھری بادشونگ سہ غوٹ نہ فرفیر لدنید لے
لوڑھے لہ مہ تھون فری درے یولی شہر کُنگ نوتا کھوتھونید لے

نری درے یولی ہرق لہ نیدی نید ہرزی نا خلودوک لے
 نری درے یولی بادشونگ لہ سہ نیدی نید ہرزی خلودوک لے
 نری ہلایولی ہلانونگ کھدانگ خیون لہ رگوریم کھورے کنگ ہرزیس چی
 تونگ

نری ہلایولی ہل ہرق نری ترانگ لہ کھورے لق ہرزیس چی تونگ“

زیرے مو ہوہو بیا چک دیڑے درے یولی ہرق نہ بادشاہ سہ زبڈے
 فنکس، موے دے سکت پوبیکھ زبڈے فوقا چک یا ژھنگمی منگل گنی کھ موری بوٹی
 رزیس فیونین موشورس۔

ایکھ رومی بادشی بو لہ درے یولی فزا فروسی، ”لے ستروق مید، بادشاہ سی
 خسیر غمول فوسے تنگمی وخ لہ دکھ دُگید؟ ایکھ سونگے خسیر تھوا گنگ چوسے کھورے
 اونگ۔“

زیر باچک، ”نالہ خسیر پو یقسا مہ تھوبا کھدانگ لہ منے تنگسید۔“
 کھوسی می گو زیرس۔ فزا فروسی سونگ زیرس۔ فزا فروسی کھوے لچینگ نہ
 ہرتے جقسپوکوس، کوقسے نہ زیرس، ”خسیر پوکھورے اونگ دیکھ نہ ہرتا کھیر۔“

تا کھوتق تُوک بین بادشی دربارِنگ سونگس۔ ایکھ ہرتا تھمے فزا فرو دے لم
 بک پیکھ دُوس۔ دے من نہ مو دیڑے درے ہر مق زبِدے فنکما چھمفا نہ شورے
 اونگس۔ فزا فرو سی ہرتا لہ تھمے یودپا۔ بادشی بُو درے یُولی بادشی دربارِنگ
 سونگسیدپا۔ دے من نہ مو اونگفی بنی کھ فزا فروی فرِچو لہ تھمے نہ گیب فیوخ لہ فنکس۔
 فنکے نہ زیرس، ”یلے رومی بادشی بُو کھیانی نا لہ سترو بیاسے تھمے دُوک ہے۔“ دیرے
 فزا فروی لقینگ نہ نق غبُولی تھور پوکوس، کوقسے نہ شہ چدے رُوس۔ رُوس چدے
 ہرنگ لہ تھونے من تیانگما نہ خلونگ خلونگ ہرتا کھا آبیاسے فورے سونگسے درے یُولی
 شہری تھنی کھ تھونس۔ تھونا چک موسی زیرس ”یلے بادشی بُو نا سی چنا بیاس؟“
 زیربا چک فزا فروسی زیرس، ”ابا، کھیانی چہ بیاس؟ نری بادشی ہرتا سی
 بیاسفی ان۔“

زیربا چک موگیب لہ لوقسے ہلتا نہ رومی بادشی بُو مینسوک، فزا فرو انسوک۔
 انا چک موسی سننگبوس چی فیونگس۔ سننگبوس چی فیونگسے نہ ہرتے کھ نہ بیس۔ فزا فرو
 لہ سہ ہرتے کھ نہ بوب زیرس۔ کھوسہ ہرتے کھ نہ بیس۔ بسے نہ موسی لقیو لہ یودپنی
 بوزوما خسوروب پور دوسے چک لہ غش تڑودس۔ تڑودپا چک مے خزمو پیکھ حاضر
 سونگس۔ دیرے چھو خزموسی منفی رال فلو خسوم سہ فیونگس۔ فیونگسے رنگ برمو چمق

پیکھ ستر قس۔ ستر قپا چک پُھو خزمو نہ سہ پیکھ حاضر سونگس۔

سونگس پُھو خزمو نہ مے خزمو سی زیرس، ”یلے فی اشی ہو کھنمو چو چو چہ حکم

یود؟“

زیر با چک موسی زیرس، ”یلے فی پُھو خزمو نہ مے خزمو، انو مائی خسوفی
زگوق زانوے بو، کھو درے یولی بادشی دربارنگ نو زبدے فنگسے ڈوکپت۔ بادشی
ژھرنگ نو سترگی گین فیوخ لہ شرکھی دب لہ مارفو مارفو مندوق چی ڈوکپت۔ دے
مندوق پو چدے کھیونگسے کھوے سنمَسولی کھ کول، کلس نہ کھو لہ شنگ لہ اونگمت۔ کھو
شنگ لہ لزوقسے نہ دی کز بُور تھنگ پیکھ کھیونگسے نہ دوسے دی برق زگو لہ کھوری
لقپنگ یود پنی عصا پو بسم اللہ زیرے تیانگس نہ برق زگو تھور و نوربت۔ تھور و نوربا
نہ دوری بہوے بیونگمی ان۔ دے بہوری فودے تنگس نہ کھو کھوری آدم ذاتی یولی شہر
چکنگ تھونمی ان۔ تھونا نہ نا نہ کھوانگ تھوکپت۔ کھدانی کھو یا بہوری فودے
تونگ۔“

دو زیر با چک پُھو خزمو نہ مے خزمو چومسے کھیرے بادشی دربارنگ
تھونے ہلتا نہ ژھنگمہ زبدے فوقسے یود۔ پُھو خزمو نہ مے خزمو سی دونی بربری
بادشی بُوژلین کھورس۔ ژلے کھور با چک دیرے ان نہ ان دے بر چکنگ بادشی بو

سہ زبَدے فوقے یودسوک۔ یودپا چک دیرے کھونگ نینکا سی بادشی ژھرنگ
سونگے نہ دے مارفومندوق پوچدے کھیونگس۔ کھیونگے نہ رومی بادشی بوی سمنسول
پیکھ کلس۔ کلبا چک دیرے ٹھشوت بین زبَدے تنگس۔ تنگے نہ زیرس، ”اٹولے نید
چی اونگسیدپا، نید چی ژھدس۔“

زیربا چک چھو خزمونہ مے خزموسی زیرس، ”اوہونید چی ژھدس۔ دے
لم بک پیکھ ڈوک زیربانہ مہ ڈوکپا فزا فرو یقے نہ دکھ اونگسید۔ درے یولی فزا فرو ی
کھ مہ کھوربا۔ دے لم بک پیکھ کھو یقے اونگے ہونگھمو چوچوشورے سونگسید۔“
دیکھ نہ کھونگ نینکا سی کھو کھوتی شوچی کھ کلے کھیونگس۔ کھیونگے دے
کز بورتھنگ پیکھ تھونما نہ کھوتی کھولہ کھوری عصا پو بسم اللہ زیرے دے برق زگو لہ
تیونگ زیرس۔ زیربا چک کھوسی کھوری عصا پو برق زگو لہ تیانگس۔ تیانگما نہ برق زگو
گیٹو نورس۔ نوربانہ کھو بہوری بیونگے گوانہ آدم ذاتی شہری تھنا لہ یودپنی ہرکونگ
گوے چگی کھ تھونس۔

ایکھ ہونگھمو چوچوسی خلونگ خلونگ ہرتی پچس گن فزا فرو لہ بوسکے تنگے کھو
لہ کھوربا منس۔ خلونگ خلونگ ہرتا ہو بیاسے نہ موبکب چی فچوسے گونگ ہرژولہ
تنگس۔ دیکھ نہ موسی برق زگو لہ بسم اللہ زیرے مولٹوک تیانگس۔ تیانگما نہ برق زگو

غرانگ بین گینو نورس۔ نوربا چک موسی زیرس، ”یلے فزا فرو دیوری بیونگ۔“
 زیرے کھو دوری فیونگسے نہ موانگ سے بیونگسے آدم ذاتی شہر چکنگ تھونس۔ شہر چکنگ
 تھونما چک ہو کھنمو چوچوسی زیرس، ”یلے فزا فرو تنگ نئی تنگ لہ برانگسے یودا زیرین
 کھوربو کھریلید نا۔ گوانہ کھری شزدے نادی لم بک پیکھ دُوگید۔ کھیانی لیا خمو ادب تمیز،
 گوچس تھنگ چس یودپنی ملسہ چک لہ برانگسے ژول۔“

زیربا چک کھوسی زیرس، ”او کھیانگ دکھ نہ شورے گوالا۔“

زیربا نہ موسی زیرس، ”لے نا دکھ نہ شورے گارگک؟“

”اہیک کھیانگ شورے گوے ان۔“

زیربا نہ موسی موری تھشہ خالیونگ سے فودے دو سے کھوے بوسکنگ تنگا

منس۔ ”یا تا نا دیونگسے گارگک؟“

زیربا چک کھولہ پھودس، ”یا تا مو دیڑے تھشہ خالیونگ فنگسے گار شورے

گک؟“ دو پھودے نہ کھو برانگسے ژلے سونگس۔ گوا چک موسی، ”فزا فرو دون اشی

پا بیاسے دُو کپو پڑے تھشہ خالی کھوری کھ تھوک۔“ زیرے نہ موینگ سترانگبو چگی

فری گومبا بدون تنگا چک ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دے شہر پنگ تھونما نہ اتے چگی

فونگمو لہ کھیم (شلیب) پوکھورے فیارین، اشے چگی بجولی بیالہ فیانمے چک کھورے
یود۔ دے من نہ موتھونس۔ تھونے نہ ”دی میونگ چنے ستروق مید چی یود، کھیم
پیکھ فونگمہ کھڈوگا؟ کھرے مید پنی انا؟“

زیر باچک، ”لے اشے کھرے چہ لہ زیر بی ان؟“

زیر با نہ پیکھ چھ لین ردونگی ہلنٹو یود سوک۔ دے ہلنٹو کھیونگسے نہ موسی
زیرس، ”یلے اشے ستیو چک کھیونگ۔“ زیرے دے اشو ستیو چک کھیونگما تنگس۔ ستیو
کھیونگما نہ موسی دے ہلنٹو بی ہرزا پو بجی بیاسے فشقس۔ فشقسے نہ موسی بجوقسے فراٹو
بیاسے نہ سو درا بیالہ دونی بربری پلچونگمے تنگس۔ دیکھ نہ موسی کھرے نہ فیارس، فیار با
چک یا بنگ لہ دقس۔ دقا نہ دے اتو لہ زیرس ”یلے اتا منگمو دے کھیم پونا لہ من“
دے اونفی بک پوٹ پو لہ موسی کھیم پوتنگس۔ اونگ پو ایک دم دقس۔ ”دیبا کھیونگی
لے اشے نوٹو دے فیانمونا لہ من۔“ زیرے نہ فیانمونا کھیونگسے موسی دے کھاتودی
یود پنی چھ لین گن زد مسے ایکھ فنگس۔ فونگمونگ زگورے فنگسے نہ موسی زیرس، ”یلے
اشے نوٹو کھیونگ زنفے چوا بورا کھیونگ۔“

بورا کھیونگسے زنفے چوس۔ چوسے نہ اتوسی زیرس، ”یلے بوسترنگ کھیانگ

شوخمویاسے ننگ نوسونگسے دی اشے لہ بلے بیوس۔“ زیر باچک موزنفے زگل چک

کھورے ننگ نوبلے بیا سونگس۔ گواچک اتوسی ہوکھنمو چوچولہ زیرس، ”کھیانگ سولہ
یودا مید؟“

موسی زیرس، ”ناسولہ مید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”کھیانگ نالہ دُکٹوگا؟“

”نیس بیا سے نا دُوکپا مید۔ چک بیا سے کھیانی کھیربا مید۔ کھیربی ان نہ ننگ
نوسونگس بوسترنگ پو فیونگس تنگسے اونگ۔ اونگس نہ نا دُکٹوک۔“

زیرباچک کھونگ نوسونگس، سونگس نہ، ”اتالہ ہرژک زیرفانو دی تھونے
من بلے مہ تھوبا دُوکسے، دے اشوچنے زبردست چی یودسوک۔“ زیرے نہ تیانگ
ردونگ بیا سے بوسترنگ پو فیونگس تنگس۔

فیونگس تنگسے اونے من نہ موسی، ”ژامڑے سونگس نہ سہ زمیندار ینگ، کھو
لہ دُوکسے چہ بید؟ ناینگ شہر چکنگ گوید“ زیرے نہ موینگ لم چگی فری جوکپاچک
ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دے شہر پنگ تھوناچک اتے چگی پچونگمے کھورے سترگے
ہرپوگید۔ بوسترنگ پو چورونگ رگو کھورے سترگے کھیونگما اونگسے یود۔ کھوپچونگمہ بگیا
تیانگما نہ سترگے چک بُوید۔ دے من نہ موتھونس۔ تھونے موسی زیرس، ”لے اشے نونو

تنگ نوڑھمارے پھر گے میدا؟“

زیربانہ دے اشوسی زیرس، ”تنگ نوڑھمرہ ہلٹنو یود“

”اونا رنگبو ہلٹنو چک کھیونگ۔ زیربا چک دے اشو رنگبو ہلٹنو چک کھیونگما

سونگس۔ دے اشوسی رنگبو ہلٹنو کھورے لوقسے اونگما چک موسی موری ترومفو فودس۔

سکید پہ لہ چنگس، سکیرغی بر پنگ نو ہلٹنو تنگس۔ ہلٹنو تنگسے نہ مو سترگی کھہ ٹھولس۔

ٹھولے نہ، ”یلے اتا منگمو کھیانگ دکھہ نہ ٹھور و بے سونگ۔“

زیربا چک کھو ٹھور و بے اونگس۔ موسی سترگی زدونگ لہ تھمے نہ سترگی

رہنگ نہ بودے من پو سترگو سکولس۔ سکولبا چک کھا گیس سونگفی سترگہ کل سے کھہ

بودے اونگس۔ ابا پھن پھل لہ کھڈے یود پونگ لہ موسی شرا نہ ستریسے چھسے فنگسے

گھنڈہ فیدی ننگجونگ سترگو ہر پوکپا چھمس۔ مو غزرے اونگس۔ غزرے اونگسے نہ، ”یلے

اشے نونو موش چی کھیونگ۔“ زیربا چک دے اشو سونگسے موش چی کھیونگس۔ کھیونگما نہ

موسی دے ژھنگمہ زد مسے نہ زیرس، ”یلے اشے نونو، دی ژھنگمہ چو سے تنگ نو

کھیرے نہ سترگو نہ شر و بر فیس۔ دکھہ دو کسے لس نیس چا بید؟“

دیرے اشوسی چورونگ گنگ کھورے گوانہ اتوسی زیرس، ”انالہ کھیانگ

سولہ یودا مید؟“

موسی زیرس، ”تا سولہ مید۔“

”اوناکھیانگ نالہ ڈوکتوگا؟“

زیرباچک موسی زیرس، ”نیس بیاسے تاہ ڈوک۔ چک بیاسے کھیزوک نہ ننگ نوسونگے بوسترنگ پو فیونگے تنگے اونگ۔ اونگس نہ ناکھیانگ لہ ڈوگید۔“

زیرباچک کھونگ نوسونگے سنیاد پو یو بیاس، ”دی تھونے من پو حرامزادانو کھیانگ لہ بلے مہ تھوبا؟ کھیانگ دون یقپو پڑے خور دو سے رنگ۔ تا کھری طلاق کلے تنید“

زیرے موے فرقپو لہ تھمے فیونگے تنگے اونے من نہ موسی زیرس، ”ژامڑے سونگس نہ سہ ینگ زمیندار کھو لہ دوکپو پڑے نادکھ نہ سہ لگ۔“ دو زیرے کھو اونے من نہ مو ینگ لم چگی فری جوکس۔ جوکفاچک ینگ ملے چک لہ تھونس، تھونانہ نیو پا خسومی نیو پھو سکورنگ سکورین یود۔ کھودانی ہلنٹوتیانین یود۔ دو تھونگمانہ موسی زیرس، ”لے اتا منگمونگ نیوے جقسپو شوخمو نالہ فونگ۔“

زیرباچک کھونئی نیوے جقسپو سکورے ایکھ بیام تھنگ پنگ مولہ فنگس۔

فنگما چک موسی دینگ نہ نیو تڑودس۔ نیو تڑودے گونگ ژارے پُھو غزور پیکھ تھونما
چک نیو موری رول لہ تھینے کھیونگے نہ موانگ سہ نیوینگ جُوس۔ جُوسے نہ ”ہلٹنڈ دیا
کھیونئی لے اتا مینگمونگ“ زیرے نہ ہلٹنڈ موآنی لینس۔ موسی ہلٹنڈ تیانگس۔ تیانگسے نیو
پُھوی ایکھ فیوخ لہ دمس۔

دمفا چک نیو پا ژھنکو سی زیرس، ”دی اشو ژامرے زبردست چچی
یودسوک۔ نڈانگ ژھنکو لہ یا عقل پو مہ اونگس۔ موسی نیو سیدھا کھیونگے دکھ دم
چُوس۔ موچنے کوسوندو یودسوک۔“ زیرے نہ ”انالہ اشے کھیانگ سولہ یودا مید؟“
زیربا چک موسی زیرس، ”ناسولہ مید۔“

زیربانہ اے سی ”نالہ ڈوک“ اے سی ”نالہ ڈوک“ زیرے کھونگ فساد
گوا شروع سونگس۔

گوانہ موسی زیرس، ”لے اتا مینگمونگ فساد پو چا بید؟ نیس بیاسے نامہ
ڈوکھی ان، چک بیاسے کھیرید نہ ننگ کُینگ سونگسے سوسے سوسے بوسترنگ گن
فیونگسے تنگسے فی شدیا سنہ لہ سوتھونس نہ دے تھون کھن پو لہ نا ڈوگید ینگ۔“

زیربا چک کھونگ ژھنکو سی زیرس، ”دی اشو سی دی عدالت پو لیا خمو

بیاس۔ “ زیرے نیوے ہلنٹو ریرے ژھنکو سی کھورس۔ کھورے ننگ کُنگ تھونما چک، ”نا اونید زیرے زاچس بیاسے مہ یقپا، اتالہ ہرژک زیرفی حرامزادانو، سونگ دزول۔ کھیانگ یقپی بوسترنگ کھوانگ مین“ زیرے کھونی کھوتی بوسترنگ کن فیونگے تنگسے نیوے ہدیا اونے من نہ،

”ژامرے سونگس نہ سہ ینگ مزدوری بیا کھن“ زیرے مو نیوے جھسپو ینگ لزوقس۔ لزوقسے ینگ ایکھ رول لہ کھیرس۔ کھیربا نہ مولہ نیو مہ دمفا نیو چھو سیکل زونے کھیرے چھو دریسنگ فوقس۔ چھو دریسنگ فوقسے گبژارے چھو سیکل لہ چھونو فونگ چھی یودسوک۔ مولہ نیو دے فونگ پولہ فوقپی اندیشہ سونگس۔ گواچک مو سی نیو فودے تنگسے نہ موانگ بیام تھنگ پیکھ چدے چھونگس۔ چدے چھونگما نہ دے بیام تھنگ پیکھ چھونو فونگ چھی یودسوک۔ دے فونفی اوق پنگ موسی موانگ بانئی غزوگی شے بیاسے دوس۔

دے شہر پنگ نوسنگ پا اپوے چک یودسوک۔ کھو چھو غزور زونے شنگ لہ اونگی انسوک۔ کھو دیکھ تھونما نہ دے فونگ اوق پنگ بانئی غزوگی شے تنگسے یودسوک۔ یودپاچک نہ دے شنگ پا اپولہ بانئی غزوگی شے تھوبس۔ تھوباچک کھوسی زیرس، ”یلے نیو پوننگ نہ بانئی غزوگی شے بودے ننگ۔ کھونگ لہ سوسی منفی

دوکتو کپا، خُدا لہ شکر زیرے کھو قار پو تھنگس، قار پو تھنگس نہ دے غزوگی شہ قار
 پنگ بوسکیا تنگس کھورس۔ کھولہ شنگ بنگ مہ تھوبس۔ یا شہ کھورے اونگس ننگ نو
 تھونے بزوت پنگ کھیرے قبلی فیوخ لہ یودپنی فے تنگمی رگومی کھے کھہ شاکلے نہ
 اونگس نیمہ دوس۔

نیمہ دوسے یودپنی بر لہ اپنی باہر نہ اونگس۔ اونگس نہ، ”لے اپو درنگ
 شنگ بنگ چی میدا دکھ دوسے یود۔“

”تا چہ بیک لے اپنی، درنگ نالہ شنگ بنگ چی مہ تھوبانتی نیو پوننگ
 نہ بانی غزوگی شہ بُو دے نالہ تھوبسے، قبلی فیوخی فے تنگمی رگومی کھے کھہ کلے یود۔
 کھیانی کوزومبو لونگتو لہ خیا چود، خیا چدے نہ یا غزوگی شہ کھہ چھوپنچی چدے نڈانگ لہ
 سلقچس چی کول۔“

زیر با چک اپنی سی لونگتو لہ خیا چدے لونگتوینگ نو پھوی تنگس۔ تنگس نہ
 گری چک کھورس، کھورے نہ بزوتی زگو فیسے قبلی فیوخ لہ ہلتا چک، ہو بیا نہ کیا نگفی ہا
 بیا نہ تروسفی دینارے مسینگ صورت کمال یودپنی خاتون چگی ہرماہرٹی دانے
 کھورے خیسری فنگ چی کھورے شنگ شنگ کھلین یودسوک، دو اپنی لہ تھونگس۔
 اپنی لہ تھونگما چک اپنی سی، ”ژھو میدمو لہ ژھوے تھوب، بو میدمو لہ بوی تھوب“

زیرین ہلنگ بیاچک اپولہ ہندوق پیکھ کوس۔

کوانہ اپوسی زیرس، ”چہ سونگ گانگ سونگ؟“

اپنی سی زیریدا، ”ژھو میدمولہ ژھوے تھوب، بومیدمولہ بوی تھوب۔

دیوشے گار نہ انسوک؟ دینے مسینگ صورت کمال یودپنی دی خائون پو
انسوک۔“

زیرباچک اپوسی زیرس، ”ینگ کھدانگ بوسترنگ کنی کھالہ ڈوکساگوچس

مید۔ نیالہ دینے خائون چی تھوبسید زیرے سولہ مہ زیر۔ ہوشیار خبردار، نڈانگ شرگو

ستروق ان، انانہ نڈانگ لہ ینگ لوس چس مید۔ می لہ مہ ہلتنا چوق ننگ نوزبے
یوق۔“

اپولہ نہ اپنی لہ خائون پوتھوبے خسومی جق لہ جھمہ انسوک۔ دے شہری

بادشاہ لہ میراث میدپاشے میدپنی انسوک۔ بادشی کھراگوے کھ بفقو، خلنگفوچوسی

بوکھمہ ژوکفولہ بادشاہ تھوبی انسوک۔ یاعرصو ژھنگمہ شکرزوستونگ بادشی کھری زگوے کھ

سنگ مرمی ردوبجوق تنگفی چنگرل چی یودپنی انسوک، دے چنگرل پیکھ تودپنی

ریرے دمنی انسوک۔ دمسے نہ کھرا فودے تگ کھنی کھرا فودے تنگمی انسوک۔

خلنگفوپو فودے تنگ کھن پوسی خلنگفوپو فودے تنگمی انسوک۔ یا عرصو ژھنگمہ کھرا سوی
 گوے کھہ مہ بیا ستق شنگیل پیکھ سونگے دوپھی انسوک۔ خلنگفوپو سی سولہ بُوکھمہ مہ
 ژوکپا چھونو سپنگ تھنگ پنگ سونگے دوپھی انسوک۔ یا بجمعی جق لہ کھونگ ژھنگمہ
 سی جمعہ بیاسے یا چنگرل پیکھ دمس۔ دمسے می ژھنگ گوے من نہ اپونگ نو اونگے
 دے خاٹون پوقاری او قپنگ زبے سولہ تھونگ مہ چوکپا دے چنگرل پیکھ کھدے
 سونگس۔ دے جق لہ خلنگفوپو فودے تنگ کھنی سی خلنگ فوپو فودے تنگس۔ کھرا
 فودے تنگ کھنی سی کھرا فودے تنگس۔ تنگا چک خلنگفوپو سی ہرق پو ژھنگمہ فشقسے
 کھیونگے اپولہ بُوکھمہ ژوکس۔ کھرا چومے کھیونگے سیدھا اپولے گوے کھہ بیس۔ بیا چک
 دیڑے ہرق پو ژھنگمہ سی لپی کھہ لقبو تیانگے نہ زیرس، ”دِرنگ نہ دی شنگ پا اپونتی
 بادشاہ سونگس“

زیربا چک ہرنی فید پوسی زیرس، ”یاڑے عرصو کھرا کھوے گوے کھہ
 ببتوکپا، خلنگفوپو سی بُوکھمہ ژوکتوکپا دِرنگ کھرا کھوے گوے کھہ ببقولہ، خلنگفوپو سی
 بُوکھمہ ژوکفولہ نیا ہرژس بیا مید۔ شگرو خسوم کھولہ بُوکھمہ ژوکس نہ کھولہ نیا بادشاہ بنید،
 مید نہ منما مید۔“

اپو اونگے، ”یلے اپنی دِرنگ نئی خاٹون پو کھدے سونگفا فری نا لہ بادشاہ

تھو بیڈ سوک۔ دی ہرنی فید پوسی شکر و خسوم کھرا گوے کھہ بلس نہ، خلنگفو چوسی بوکھمہ
ژوکس نہ بادشاہ بنید زیرسید۔ کھیانی دی خاٹون پو گاری فودے مہ تو نگ۔“

زیر باچک اپنی سی، ”لیا خمو گک لے اپو، نا گاری کھدے گوا مید، تنگ
نو یغید“ زیرس۔ یا عرصو گنگمہ ہو کھنمو چو چو بلبس فچوسے ڈوکس۔ جنفی شکر ونگ تھو نا نہ مو
سی بوڑ و ما خسو زوب پو ردوے چک لہ ترودس، ترودپا نہ مے خزمو بیکھ تیار سونگس۔
دے من نہ چھو خزموے رال فلو خسوم رنگ برمو چمق پیکھ سترقس، سترقا نہ چھو خزمو
سہ پیکھ پیدا سونگس۔

دے نیسکو سی زیریدپا، ”یلے فی اشے ہو کھنمو چو چو یری چہ حکم یود؟“

زیر باچک موسی زیریدپا، ”یلے فی مے خزمو نہ چھو خزمو، کھدانگ تئی
بوانی کھرنگ سونگسے بوانی صند و غنگ نہ بوڑھی کارفو رنگ رنگ گو پنچس کھورے
اونگ۔ دو سے رنگ نا لہ شوخمو کھیونگما رگوسوک“ زیر باچک چھو خزمو نہ مے خزمو یا
بنگ لہ شوق زگونگ فیسے، فورے کھیرے ہلا کرفوے کھرنگ نو سونگسے کھوے بکسنگ
نہ کارفو وردی رنگ رنگ کنگمی کنگ ہلم تک کھورے نہ یا بنگ لہ لوقس۔ لوقسے شنگ
پا اپوے تئی ہندوق پیکھ بلس۔ بلسے ہو کھنمو چو چو دیکھ یودپا، مولہ دونگ بلس۔ منما
چک مودے وردیونگ لینس، لینے نہ چھو خزمو نہ مے خزمو لہ رخصت بیاسے تنگس۔

دے گوچس گن ہندوق پیکھ زبس، زبسے نہ ہندوق پیکھ نہ ٹھور و بلسے اپنی شدیا
تھونس۔ تھونانہ اپنی سی زیرس، ”لے انوے ملی انو گاری مہ سونگ ہے“

”لے انونا گاری گوا مید، پیکھ دوگید۔“ دے من نہ اپو گو بو کھروس، اپو
جمہ گوالہ بیونگس۔ اپو بیونگما چک خاٹون پو ہندوق بیونگسے موری گوچس بوچس گنگمہ
فودس۔ بوڑھی مکمل وردی رگوے کھ تنگس۔ تنگسے نہ بوسترنی گوچس گن ہندوق پیکھ
زبس۔ زبسے نہ مو شنگ پا اپوے ہندوق پیکھ نہ سڑک پنگ گومبہ گنگ بیاسے
گمبنگ چھونگس۔ چھونگسے نہ اے ژھنگمہ جمہ بیونگسے اونگما چک موانگ سے دے
چنگرل پیکھ تھونس۔ تھونانہ دیرے کھوئی تودپنی حسابی می ہر ژس بیا کھن یودسوک۔

کھوسی می ہر ژس بیاسے نہ زیرس، ”دینگ نو جوان چک تھیب اونگسید۔“

زیر بانہ اے وزیر گن نہ میونی زیرس، ”چاہا کھوانگ بادشاہ انا، اونگما نہ چہ

سونگس؟ لیا خموسونگس ینگ“

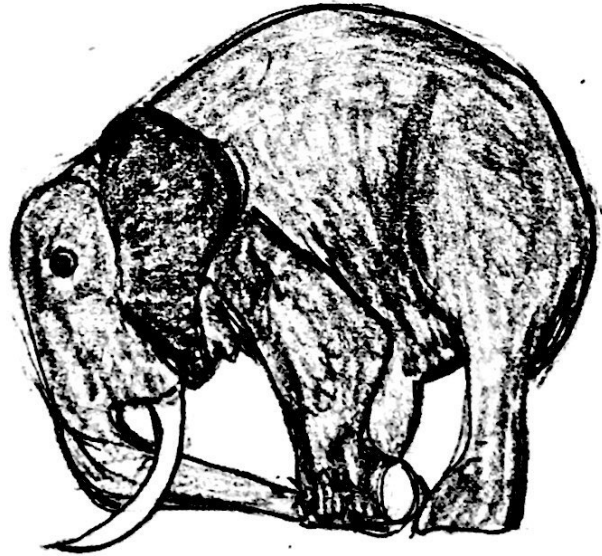
اہا شنگ پا اپو بیونگسے خاٹون پو کھیونگما سونگس، ننگ نو تھونما چک اپنی یود،

خاتون پو مید۔ ”لے اپنی تھی دے ژھنو گار کھیر سید؟ شوخمودکھ کھیونی ہر مق پو ژھنگمہ

چنگرل پیکھ دمسید۔“

اپنی سی زیرس، ”ینگ گاری سونگفا مید، ہندوق پیکھ سونگسید“ زیرے نہ مو
ہندوق پیکھ ہلتا سونگس۔ ہلتا گوانہ خاٹون پومید، ”ہندوق میدانگ لے اپو، ہندوق
میدانگ۔“

”اتالہ ہرژک زیر فانو بادشاہ تھویدپا، یاتا ہوتے سونگ۔ ہلتوا کھری ہرکنین
دوک“ زیرے نہ اپو لوقسے سونگسے بادشی چنگرل پیکھ تھونس۔ دیرے اپو دیکھ
تھونس۔ اہا دیکھ وزیر کنی پرائنگ نو نازوک نازوک جوان چھی تھونے یود۔ دے من
نہ کھرا فودے تنگ کھن پوسی کھرا فودے تنگس، خلنگفوپو فودے تنگ کھنی سی خلنگ
فوپو فودے تنگس۔ دے جق لہ دے جوان پو بی گوے کھ کھرا بیس، خلنگفوپو سی
کھولہ بوکھمہ ژوکس۔

ژوکپا نہ ہرتق پو گنگمہ سی دیو زیرے روا بیاس، ”گوندے دیوئی سنگ
 بک جرے شنگ پا اپو لہ بوکھمہ ژوکسید، تانڈانگ لہ بادشاہ تھو بسید“ زیرے ژھنگمہ
 تھدس۔ کھر لہ فیانمہ تنگ کھنی فیانمہ تنگس۔ تریجوم تنگ کھنی تریجوم تنگس۔ دے من نہ تخت
 تاج گن لہ کھوئی دے خسیر ٹھولی لحاف گن تنگس جو۔ دے من نہ مو تخت پیکھ بیونگس۔
 کھونگ لہ وعظ ہدایت بیاشروع بیاس۔

وعظ ہدایت بین جقمائیس خسوم رگلین چچی دے شہری وزیر پوسی زیرس،
 ”دیو بوڑھانہ مین، دیو بی دوک لنگ پو بوسترنگ ژوخ چچی یود۔“

زیر باچک ہرتق پوسی زیرید پا، ”کھدانگ وزیر گن گو بیاس نہ سہ می اوہسی
 ان۔ پقری مو بوسترنگ ان نہ مولہ فیر بیانہ شیشوک؟ ندانی سی بیر لہ لنگ لہ کھیرید۔
 پقری بوسترنگ ان نہ فیر بیانہ شیسپت۔“

گوانہ کھوئی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت، ہسکے لنگ لہ گوا بیوس۔“
 زیر بانہ موسی زیرس، ”لیانمو لگ لے فی ہرتق نہ ہرمو، نانیم مید لہ یتی یولی
 رفتار پو چچی یود نہ بیوس“ زیرس جو۔ دے من نہ موڑھنی کھ بوڑوما خسوڑوب پو
 ردوے چک لہ غش تڑودس۔ تڑودپا چک مے خرموتیار سونگس۔ دے من نہ رنگ

برمو چمق پیکھ پُھو خزموے رال فلو خسوم سترقس۔ سترقا نہ پُھو خزمو سہ پیکھ تیار
سونگس۔

”یلے فی اشے ہوکھنمو چو چو یری چہ حکم یود؟“

زیر باچک موسی زیرس، ”کھدانگ نیسکو فی بوانی کھرنگ سونگس نہ رنگ
برمو تواق پو دوے رنگ کھیونگا رگوسید۔“ پُھو خزمو نہ مے خزمو سونگس۔ سونگس ہلا
کارفوے کھرنگ نہ کھوے رنگ برمو تواق پو کھورے کھیونگس نیسکو موے شدیا لوقسے
تھونس۔ تھونا چک موسی دے تواق پولینس۔ پُھو خزمو نہ مے خزمو لوقسے گویدا پا جو۔
دے من نہ ہسکے نم گن لنگس۔ ہر مق ہر مو دسے تھونس۔

”یلے بادشاہ سلامت تانتی لنگسنگ شوخس۔“

”لیا خمو گک لے فی ہر مق ہر مو امرا امرے۔“ تاکھونگ لنگسنگ نو گویدا پا
جو۔ کھو فی سہ سترانگ سترانگ بگوے فنگسے یود سوک۔ بادشی سترانگ بادشاہ سونگس۔
وزیری سترانگ نو وزیر سونگس۔ یا حسابی کھ ژھر مہ ژھو توے سنگ سوسوے
سوسوے سترانگ نو گویدا پا جو۔ دے من نہ بادشاہ سی حکم بیاس، ریدخ چوق زیرے۔
ریدخ چق کھن گنی سی ریدق چتھس جو۔ دے من نہ وزیر سترانگ تھونس۔ فیر

بیاس، رال مہ چھودس۔ دے من نہ بادشی سترائنگ تھونس۔ تھونما نہ اونگفو اونگفولہ فیہ
بیاسے چک سے فودے مہ تنگما لزوقس۔ وزیر لہ رال چھی مہ چھودس۔ تاکھوئی لینگسنگ نہ
شہ کلے لوقسے اونیدپا جو۔

اونگسے نہ ایوئی سی خلبات لہ وزیر لہ زیرس، ”کھیانی کھو بوسترنگ فچویدپا۔
کھیانگ لہ رال مہ چھودس، کھوسی فنگفونگفونوقسے شہ کلے کھیونگس۔“
دیکھ نہ جقمے نیس خسوم دوکسے نہ وزیر یینگ زیرس، ”کھدانی ژامرے
زیرس نہ چہ بیک، دوک جوخ لنگ جوخ پو نہ بوسترنگ ژوخ چھی یود۔“
زیربا نہ ہرہق ہرموسی زیرس، ”گوانہ ندانی بیر لہ پولو ہرژیا کھیرید۔ بوسترنگ
ان نہ پولو ہرژیا چہ شیسوک؟“ زیرے دیرے کھوئی سی بادشاہ لہ زیریدپا ”ہسکے
ندانی پولو ہرژیا بیوس جو۔“

”لیاخموگ لے فی ہرہق ہرمو، امرا امرے۔ تھی یولی عادت پو چھی یود
نہ نالہ مہ ترس یو بیوس۔“ موسی ژھنی کھہ بوڑوما خسوروب پو تروڈپا چک مے خزرمو
حاضر سونگس، رنگ برمو چمق پیکھ پچھو خزرموے رال فلو خسوم سترقپا چک پچھو خزرمو سے
حاضر سونگس۔

سونگس نہ کھونى سى زيريد، ”يلے فى اشے ہوکھنمو چو چو يري چه حکم يود؟“
 زيربا چک موسى زيرس، ”يلے فى چھو خزمو نہ مے خزمو نئی بوارونمی
 خلونگ خلونگ ہرتا دوسے رنگ نالہ دیکھ کھيونگما رگوسيد۔ ہسکے ہرتق ہرموسى پولو ہرژيد
 “زيريد۔“

زيربانہ، ”لياخمو گگ فى اشے ہوکھنمو چو چو“ زيرے نہ کھونگ سونگس
 خلونگ خلونگ ہرتا کھدے موسے شديا تھونس۔ تھونے نہ زيرس، ”يلے فى اشے ہوکھنمو
 چو چو خلونگ خلونگ ہرتا تھونسيد۔“

زيربانہ موسى زيرس، ”يلے فى مے خزمو نہ چھو خزمو، کھدانگ ہلا يول
 بروق يولنگ لوقسے سونگ۔“ ہرتا کھنگ لہ ہرتا تنگس جو۔ تنگسے نہ ہرتا زيرى پولنگ لہ
 زيرس، ”دى ہرتا لہ چھق ہرژوا لياخمو بيا سے تونگ۔“

زيربا چک، ”لياخمو گگ بادشاہ سلامت“ زيرے دے ہرتا لہ ہرتا زيرى
 پونى سى چھق ہرژوا قرال بيا سے تنگس۔ ہسکے بادشاہ کھوانگ سونگسے دے ہرتا لہ پفچس
 گن تنگس۔ تنگسے نہ وزير لہ ہرتا لہ تھوم زيرس۔ زيربا چک وزير اونگسے ہرتا لہ تھمنوک
 زيربانہ گيب زير نہ دون زيرى کھ لنگسے ہرتا سى وزير نيسے فنگس۔

دے من نہ ہرتارزی پوئی زیدپا، ”یلے بادشاہ سلامت دی ہرتا لہ نیا تمھا
کھینودپامید، گیب زیر نہ دُون زیری کھ لنگسے ردوق تھق تنگمو میدپا چنگ بیا میدانگ۔“
دیرے بادشاہ اونگسے ہرتے گوے کھ نہ سنمی (جندوے) ہرڑے کھ تھونے منپو لچھو دفعہ
خسوم تڑودس۔

تڑودے نہ زیرس، ”یلے وزیر تا کھیانی ہرتا لہ تھوم۔“ دے من نہ وزیر اونگسے
بادشی ہرتے کھمور لہ تھمس۔ دیرے ان نہ ان ہرتا سی چنگ مہ بیاس۔ دیرے
وزیری ہرتے کھمور لہ تھمسے کھرنگ نہ باہر فیونگس۔ تا بادشاہ ہرتے کھ اونیدپا جو۔ بادشاہ
سنہ لہ، دیڑے ہرتا پا ژھنگمہ لزا لہ تھونس۔ دے من نہ کھونگ شغرانگ تھونس۔ بادشاہ لہ
گوپنی ڈافوق پو منیدپا۔ بادشاہ لہ منس۔ بادشاہ لہ منا چک بادشاہ سی ڈافوق کھیریدپا۔
کھیرباچک وزیری لزا لہ ہرتا تنگسے کھیرس۔ بادشاہ سا ہلتری ڈافوق پو خنم ہلتری بل
ترانگسے بل دوئی کھ تھونے من نہ بادشاہ سنہ لہ تھونیدپا۔ بل ترانگسے پولو سے کھ
بُودے من نہ بادشاہ سی زونس۔ دیکھ نہ ینگ ڈافوق کھیریدپا۔ یو بین بادشاہ سی ہرتق
نہ وزیر لہ پولو تھونگ کھوانگ مہ چوکپا بلی رگو گنگس، بادشاہ کھوانگ ژا سی ڈافوق
تیا نین دُوکسے بلی رگو سونگسے کھرنگ نو اونیدپا۔ کھرنگ نو تھونس۔

کھرنگ تھونے کھونگ دیکھ زاچس پنچس زیدپا۔ دیرے بادشاہ سی موری

فوٹو موری جندنگ یودپا، دینگ نہ فیونگس، فیونگس نہ گیٹی کھہ ڈوکھی پولیس گن نہ زیرس، ”یلے پولیس گن، دی فوٹو باہری ستاغوے تھیوق تھیم پولہ سپیارے یوق۔ یا فوٹو نہ ہلتین سو دی زگوے کھہ کوچی لنگسے کھڈس نہ، دے لنگسے کوچی ہلتین ڈوکھی میونگ چک سے فودے مہ تونگ، دونگ سنگ فی دربارنگ بیان نہ کھیونگ۔“

زیربا چک، ”لیاخموگ لے بادشاہ سلامت، مہ لیاخموگ۔“ زیرے پولیس گنی سی دے فوٹو ستاغوے تھیوق تھیم پولہ سپیارے۔ دیکھ نہ لزا خسوم ژے گوین چہ کھیم کھور کھن، چھرگہ کھور کھن، نیوپا ژھنکو، دو بی لزا لہ رومی بادشی بو، کھونگ ژھنگمہ پرانگ تنگسے دے ستاغوے چھن لہ تھونس۔ فزا فروسنہ لہ خلونگ خلونگ ہرتی پچس نہ تھشہ خالیونگ بوسکیا تنگسے کھورے۔

فزا فروسی یا نقشو لہ ہلتین زیرس، ”یودپو نہ یا نقشو خاٹون پو ژوخ چہ یود۔“ زیربا نہ کھیم کھور کھن نہ چھرگہ کھور کھن نہ نیوپا خسومکوسی زیرس، ”صحیح ان یا فوٹو نہ خاٹون پو ژوخ چہ یود۔“

زیربا چک پولیس گنی دے ژھنگمہ ہر کلس۔ دیکھ ہر کلس نہ کھونگ سونگس بادشاہ لہ جوا فوس، ”یلے بادشاہ سلامت، کھیم کھور کھن سے یود، چھرگہ کھور کھن سے یود، بلٹنو کھور کھن سے یود، بوسکے کھورے فزا فروسی چک سے یود، تھونمو تھونمو غوٹ چہ

سہ یود۔“

دو زیر باچک موسی زیرس، ”ہشیار خبردار چک سہ فودے مہ توئنگ۔ گوئگو
لہ فزا فزو دکھ بیان لہ کھیونگ۔“ دے من نہ فزا فزو بیان لہ بادشی شدیا کھیرس۔

کھیرے نہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے فزا فزو کھیانگ لہ چہ سونگس؟“

زیربا نہ فزا فزو سی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت، نئی یولنگ خاٹون چھی
اونگس۔ اونگسے نہ مونئی بادشی خلونگ خلونگ ہرتے کھہ جونے ناگیب فیوخ لہ فنگس۔
ہرتا لہ تھور چک تیانگس۔ یا تیانگھی کھہ دینگ نہ فورے کھیر کھیر پو لہ کھیرے شہری
تھنی کھہ کز بورتھنگ چھی یودسوک۔ دیکھ تھونے نہ موسی زیرس، ’یلے رومی بادشی بونا
سی چنے بیاس؟‘ زیربا چک نا سی زیرس ’اہ کھیانی بیاسا؟‘ نئی بادشی ہرتا سی بیاسھی
ینگ۔ ’زیربا چک موگیب لہ لوقسے ہلتس۔ ہلتسے نہ سننگ بوس چھی فیونگس۔ فیونگسے نہ
خلونگ خلونگ ہرتے پھس گن فودس۔ فودے نہ دو موری دخون پنگ بوسکیا تنگس۔
تنگسے نہ دو نا لہ کھوربا ہنس۔ خلونگ خلونگ ہرتے جنگھی کھہ لقاچکپو سنھی کھہ لقاچکپو
یقس۔ یقسے نہ موسی زیرس ’یا خدانی خلونگ خلونگ ہرتا موکھب چھی لدون۔‘ زیربا
چک دے خلونگ خلونگ ہرتا موکھب چھی لدس۔ دو موگونگ ہرژو لہ ژوکس۔ دے
جنوبی فیوخ لہ جکجک برق چھی یودسوک۔ برنی سکل لہ زگو نہ ژوخ برق زگوے

یودسوک۔ دے برق زگو لہ موسیٰ بسم اللہ زیرے مولٹوک پوتیانگس۔ تیانگما چک
 دے برق زگو قبلی فیوخ لہ غرانگ بین نورس۔ نوربا چک 'یلے فزا دونگ دی بہوری
 اہنگ بیونگ۔' زیربا چک سنہ لہ نا اونگس، لزا لہ موانگ اونگس۔ اونگما چک نیا آدم
 ذاتی شہرنگ نوتھونس۔ تھونے نیا ملے چک لہ تھونانہ موسیٰ زیرس، 'یلے فزا فرو، ادب
 تمیز یودپنی ننگ چکنگ ندانگ لہ برانگسے ژول۔ نانگ شی ننگ لہ کھوربو کھریلید۔'
 زیربا چک ناسی مہ گو زیرس، کھیانگ شورے گوالا، ناگوے کھوانگ مین۔' زیربا
 چک موسیٰ موری خسیہ غمولی تخشہ خالیونگ سے فودے دی سوندوسی لقفیس پنگ تنگسے دو
 سے نالہ کھوربا مینس۔ مینانہ تاموتخشہ خالیونگ فنگسے گار مہ گو زیرے، نابرانگسے ژلے
 سونگسے لوقسے اونے من نہ مودے لم مک پیکھ میدسوک۔ پیکھ نہ نالہ مومہ تھوبا ژلین
 پیکھ تھونفی ان لے بادشاہ سلامت۔“

زیربا چک بادشاہ سی زیرس، ”حرام زادہ، کھیانگ ہرکونمہ انمنگ۔ گاری
 خاٹون چی چگی تخشہ خالیونگ کھیونگسید، گاری بادشاہ چگی ہرتے پفچس کن ہرکوسے
 کھیونگسید۔“ زیرے نہ پولیس کن لہ حکم بیاس، ”تخشہ خالیونگ نہ ہرتے پفچس کن
 کھوینگ نہ کوق۔ کوقسے منگل پنگ خنوم تیانگسے نہ کھو فیونگسے تونگ۔ زیربا چک
 پولیس کن سی کھوینگ نہ تخشہ خالیونگ نہ ہرتے پفچس کن کوقسے منگل پنگ خنوم تنگسے

نہ کھرنگ نہ فیونگے تنگس۔

دے من نہ کھیم کھور کھن پو بیان لہ کھیرس۔ ”انالے کھیانگ لہ چہ سونگس؟“
 زیربا چک کھوسی زیریدا، ”یلے بادشاہ سلامت، دیڑے قابل بوسترنگ
 چی یودسوک۔ نا کھیم پیکھ فیارین یودپا۔ دے کھیم پیکھ فونگمہ ملا کھڈچس چی مینسوک۔
 دے چھ لین ردونگی بلنٹو چک کھیونگے یودپا۔ موسی دے بلنٹو بی ہرثا فشتسے پو بھی
 بیاس، بیاسے نہ دو بجوقسے فرانوبیاسے، موسی کھڑے فچوس۔ دے کھڑے کھ فیاربا
 چک گھنڈہ چگی ننگجونگ پنگ نونی اونگ پو دس۔ دے جونو مک پوٹ پو لہ مونیانگ
 نہ کھیم پو کھیرس، دو بیکھ فیارس۔ اونگ پو ایک دم دس۔ دقا چک ناسی نری بوسترنگ
 پو لہ زیرس، یلے بوسترنگ تا کھیانگ سونگسے دی اشے لہ بلے کول، موشرگو خلدسید۔
 زیرے بوسترنگ پو بلے بیاتنگسے نہ ناسی مولہ ترس، انالے اشے کھیانگ سولہ
 یودامید؟ زیربا چک موسی زیرس، ناسولہ مید۔ ”اوناکھیانگ نالہ دوکٹوگا؟“ زیربا
 چک موسی زیرس، نیس بیاسے نامہ دوکپی ان۔ ناکھیرید نہ کھری بوسترنگ پو لہ
 رخصت بیوس، بیاس نہ نادوگید۔ زیربانہ ناسونگس، سونگسے نہ بوسترنگ پو لہ سنیا د پو
 یو بیاس، حرامزادانو، دی تھونے من بلے مہ تھوبا دوکسے؟ دے اشو چنے زبردست
 چی یودسوک، زیرفاناسی موے فرپولہ تھمے فیونگے تنگسے، لوقسے اونگے نری خیول

لہ بلتیک نہ موسونگے میدسوک۔ سونگے میدپا نہ ناموژلین بیکھ تھونفی ان۔“
 زیرباچک بادشاہ سی زیرس، ”لیاخموسونگ لیاخموسونگ۔ کھیانگ لہ تھوبت“
 زیرے کھوسہ کھرنگ نہ فیونگے تنگس۔
 دے من نہ چھرگہ کھورکن بیان لہ کھیونگس۔ کھولہ ترس، ”کھیانگ لہ چہ
 سونگس؟“

کھوسی زیرس، ”چی کوسوندوے بوسترنگ چی یودسوک۔ فی ژھے یا
 ہچونگمو تیانین یودپا۔ ہچونگمہ بگیا تیانگما نہ سترگہ چک بو دیدپا۔ دے من نہ موتھونے موسی
 فی بوسترنگ پولہ زیرس، انا لے نووننگ نوینگ رینگمورے ہلٹنو میدا؟“ زیرباچک
 فی بوسترنگ پوسی زیرس، ننگ نو ہلٹنو یود۔ زیربانہ اونا ژھرمرہ ہلٹنو چک کھورے
 اونگ، زیرباچک بوسترنگ پوسونگے ہلٹنو کھیونگے منانہ، موسی موری ترؤمفو فودس،
 سکیدپہ لہ چنگس، چنگس نہ سکیرغی بر پنگ دے ہلٹنو تنگس سترگی کھ تھولس۔ تھولے نہ مو
 سی زیریدپا، یلے اتا منگمو کھیانگ بے تھوروسونگ۔ زیرباچک نا بے تھورواونگس۔
 تھوروا بے اونگما نہ موسی سترگی زدونگ لہ تھمے نہ رینگ نہ بود پڑے بیاسے سترگو
 سکولس۔ سکولبا نہ سترگہ نہ چھن چھل لوقسو سونگفی سترگہ ژھنگمہ سے کھ بودے کھیونگس۔
 چھن چھل لہ کھڈے یودپنی سترگونگ لہ موسی شرچھنے من پو ہرپوکسے گھنڈہ چگی

ننگجو ننگ پنگ مولہ سترگو ہر پوکپا چھمس۔ چھمسے موٹھور و غزارے اونگس۔ اونگسے نہ، یلے
 نو نو سونگ، ننگ نو سونگسے موش چھی کھورے اونگ زیربا چک فی بو سترنگ پوسونگسے
 ننگ نو نہ موش چھی کھورے اونگس۔ موش کھورے اونگما نہ موسی موش پیکھ شرا نہ سترگہ
 ستریسے زد مسے سپونگسے نہ زیرس، یلے نو نو کھیانی شرا نہ سترگہ ستریسے چوس، چوسے نہ
 ننگ نو نہ سترگہ نہ شرا بر فیس۔ دو بیاس نہ کھیانگ لہ لس پو جو قدے گوات۔ زیربا
 چک ناسی بو سترنگ پو لہ زیرس، یلے بو سترنگ کھیانگ سترگے چورونگ گنگ
 کھورے سونگسے نہ دی اشے لہ زا جس چھی فچوس، مو شرگو خلد سید۔

بو سترنگ پوزان بیاتنگسے نہ ناسی ترس، انا لے اشے کھیانگ سولہ یودا
 مید؟ زیربا نہ موسی زیرس، ناسولہ مید۔ اونا کھیانگ نالہ ڈوکٹوگا؟ زیربا نہ موسی
 زیرس، بیس بیاسے نامہ ڈوک۔ چک بیاسے کھیرید نہ کھری بو سترنگ پو فیونگسے تنگسے
 دکھ اونگس نہ نا ڈوگید۔ زیربا چک نانگ نو سونگس۔ بو سترنگ پو لہ سنیاد پو یو
 بیاس، حرامزادانو دی تھونے من زان مہ تھوبا؟ زیرے نہ بو سترنگ پو فیونگسے تنگسے
 اونگس۔ اونگما چک مو دیکھ مید شوک۔ یلے بادشاہ سلامت نامو ژلین پیکھ تھونفی ان۔
 بادشاہ سی کھولہ سہ ہلنگ ہلنگ مہ بیاکھرنگ نہ فیونگسے تنگس۔ دے من نہ
 نیو پا ژھنکو بیان لہ کھیرس۔ انا شک لے کھدانگ لہ چہ سونگس؟

کھوئی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت نیا نیوتین یودپا۔ نئی نیو پھو سکورنگ سکورین یودپا۔ یود نہ سے نیا ہلٹو تیانین یودپا۔ دے من نہ اشے چک دیکھ تھونس، تھونے نہ افسوس چھی کھنک بیاس۔ بیاسے نہ لے اتا منگمونگ، نیوے جھسپو نا لہ فونگ۔ زیربا چک نیا سی نیوے جھسپو مولہ فنگس۔ فنگما نہ موسی جھسپو لہ تھمے نیو پھو سکورنگ نہ تھینے گینو کھیرس۔ گین پیکھ نہ موسی نیو موری رول لہ تھینے کھیرے نہ موانگ سے نیو بنگ جوکس۔ جوکسے نہ نیوے جھسپو لزوقس موانی ہلٹو تیانگس۔ ہلٹو تیانگا چک تھے سکود لہ کھیربا ژوخ سیدھا ایکھ فیوخ لہ کھیرے دس۔

دمفا چک نیا ژھنکو سی زیرس، ’انالے اشے یانگ سولہ یودا مید؟ زیربانہ موسی زیرس، ’نا سولہ مید۔‘ زیربانہ نیا ژھنکو فول فول سونگس۔ اے سی نانی کھیزوک، اے سی نانی کھیزوک۔ زیربا چک موانی عدالت بیاس، گوانہ کھدانی ردونگ ردونگ مہ بیوس۔ نیس بیاسے نا ڈوکھی مین، چک بیاسے کھیریدنارے کھتی ننگ کینگ سونگسے بوسترنگ کن فیونگسے تنگسے فی شیدا سنہ لہ سوتھونس نہ، دے تھون کھن پولہ نا ڈوک کھن زیربا چک نیا سی دی اشے سی عدالت پولیگی لیا خمو بیاس زیرے نہ، نیا ژھنکو نئی ننگ کینگ سونگسے بوسترنگ کن لہ سنیاڈ پولو یو بیاس، ’نیا اونے من نہ زاچس تیار بیاسے مہ یقپا؟ زیرے نیا سی نئی بوسترنگ کن لہ حرامزادانو،

اتا لہ ہر ژک زیر فانو کھیانگ پھی بوسترنگ کھوانگ مین، زیرے نہ ننگ نو نہ
فیونگے تنگے لوقے اونگمانہ، نیو سہ مید سوک، موانگ سہ مید سوک۔ مید پا چک نیا ژھنکو
موژلین ییکھ تھونفی ان، یری شزدے۔“

زیر با چک، ”لیا خمو سونگ لیا خمو سونگ، تھو بٹوک تھو بٹوک“ زیرے
کھونگ سہ فیونگے تنگس۔

دیرے دے من نہ پولیس کنی سی رومی بادشی بو بیان لہ کھیرس۔ رومی
بادشی بو چوق تھونا چک موے ملنگ چھیمہ اونگس۔ اونگے نہ موسی زیرس، ”دی
غوٹ پو شرگوے ننگ، کھولہ زا چس پچس چی زا من۔“

زیر با چک پولیس کنی سی کھو ہیری کھنگ لہ کھیرے زا چس چی زا منس۔
منا چک کھوسی مندو چک زوس ینگ مہ زوس۔ مہ زا چک نہ ہیری پونی سی بادشاہ
لہ زیرس، ”یلے بادشا سلامت دی غوٹ پوسی مندو چک زوس، پیکھ نہ سننگبوس چی
فیونگے نہ ینگ مہ زوس۔“

موسی زیرس، ”کھدانی یا غوٹ پو کھوانگ نری کمرنگ کھیونگ۔ کھولہ چہ
سونگفی انمنگ، گانگ سونگفی انمنگ تریک۔“ موری کمرنگ نو کھیرس کھیرے نہ موسی

چھون لہ تری زوم چھی بیاس۔ ”کھیانگ لہ چہ سونگ؟“ زیرس۔

زیربا چک کھوے یکنگ چھیمہ سکنگس، لقردے بیاس، چنگ مہ زیرس۔

مہ زیربانہ موسی زیرس، ”دی غوٹ پو شرگوے ننگ۔ نری کمری چھن پنگ دی کمرنگ نو کھو یوق، نانگ لہ کھیونگی زاچس پیکھ کھولہ سہ کھیر۔“

زیربا چک، ”لیاخموگ لے بادشاہ سلامت، مہ نوروگگ“ زیرس۔ موری

زاچس پیکھ غوٹ لہ سہ کھیرس۔ زاچس کھیربا چک کھوینگ مندو نیس زوس، دیکھ نہ

ینگ مہ زوس۔ مہ زانہ ہسری پونی بادشاہ لہ زیریدا، ”دی غوٹ پوسی مندو نیس

زوس نہ ینگ زامید۔“

زیربا چک موسی زیرس، ”اونا غوٹ پوکھوانگ فی شدیا کھیونگ، زاچس

پوسہ دکھ کھیونگ، غوٹ پوسہ کھیونگ۔“ کھیربانہ موسی کھولہ زاچس زو زیرے

اشارہ بیاس، بیانہ کھوسی مندو چک زوس، ینگ مہ زوس۔ مہ زانہ موسی موری تخشہ

خالیونگ کھورے غسل خانگ سونگس، موری بوسترنی گوچس گونے تخشہ خالیونگ

تنگس، کھوے شدیا اونگس نہ زیرس، ”دے درے یولنگ نہ دے لم یک پیکھ دوک

زیربانہ، کھیانگ دیکھ سہ مہ دوکپا دے فزا فرو یقسے نہ، کھیانگ اوا سونگس درے

یولی بادشی دربارنگ زبے فنگس یودپنی وخ لہ چھو خزمو نہ مے خزمو تنگس شنگ

لہ لزو قسے کھیونگ کھن پونا نا ان۔ گوانہ کھیانگ اونے من پونا دکھ بادشاہ بیاسے یود پنی
ان۔ کھری ہونکھنمو چو چونا نا ان۔ کھیانی زان چد چھو چد چا تنید؟ “ زیرے نیسکوسی
لقفرت بقفرت کن تنگس جو۔

رومی بادشی بو لہ غوٹ فچوس نہ، چی فچوس نہ ینید پا۔ کھوسی کھوری غوٹی
شکل پو لہ بدل تنگس، گو بونگ کھروس، سمفرا بغرونگ برقس۔ ہسکے گیونخسی کھ رومی
بادشی بوسی گوے کھ بادشی لباس پوتنگس۔ ہونکھنمو چو چوسی موری لباس پور گوے کھ
تنگس نہ یا کمرنگ دوگید پا جو۔ دیرے گیونخسی کھ ناشتہ کھیونگ کھن اونگسے ہلتا نہ، تحت
پیکھ جکجک رعب چن بادشے چک دوکسے یود، نازک نازک خاٹون چی چک
کھوے تحت پو بی چھن پنگ خسیری کرسی کھ دوکسے یود۔ یود پا چک ہسری پونی
زیرس، “لے درنگ مہ تھونگنی بادشے ننگ۔ رعب دار چی جکجک چی ننگ۔ نئی
بادشاہ نازک چی یود۔ گوانہ درنگ دی بادشو گار نہ اونگنی ان؟“

زگو بر پوری ہلتین یود پنی باہت پنگ ہونکھنمو چو چو باہر ہونگسے نہ زیرس،
“لے فی ہسری پونگ ینگ سومید، کھتی بادشاہ نہ کھتی خاٹون یود۔ زگو بر پوری ہلتین
چا دوگید؟ ناشتہ کھیونگ۔“

زیر بانہ کھونگ لہ سہ کھریلبا سونگس۔ دیرے کھونی سی ناشتہ کھیونگس، ناشتہ

تنگس۔ ناشتونگ زا چھمفا چک گیٹی کھہ دوکی پولیس کن لہ زیرس، ”نتی ترونگ فوکھن کھیونگما تونگ۔“

پولیس کنی چوکی وا چک ترونگ فوکھن پو کھیونگما تنگس۔ ترونگ فوکھن پو کھیونگس۔ کھیونگس نہ بادشاہ لہ سلام کن بیاس، سلام کن لزوس۔ ”چہ حکم لے فی بادشاہ سلامت؟“ زیریدا۔

بادشاہ سی زیرس، ”کھیانگ گھری ہندوق پیکھ سونگس ترونگ فوس۔“ زیربا چک ترونگ فوکھن پو ہندوق بیونگس دفعہ خسوم ترونگ فوس۔ فوا چک دیڑے ہرق نہ پلٹن نہ گنگمہ دمے تھونس۔

تھونے نہ ”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

زیربا چک رومی بادشی بو تخت پیکھ یود۔ موسی زیرس، ”یلے بادشی بو دوسے نا تخت پیکھ بیونگس ہرق لہ ہدایت چی بید۔ زیرے نہ موتخت پیکھ بیونگس ہدایت بیارتخس، ”نیا نیسکو درے یولنگ نہ لوقسو سونگس۔ گوانہ نا لہ یقین پو یو یودپا، نا نہ کھو ضرور تھوکتوک۔ گوانہ نا کھوے غزونگ ہو کھنمو چو چو ان۔ نا کھو اونے من پو انتظار بیاسے دکھ بادشاہ بیاسے دوفنی ان۔ اصلی بادشاہ پو کھو ان۔“

زيرباچڪ ڏيڙي هرتق هرڻو ڙهنگمه تهڊس نڊانگ له بادشاهه سه تهو بس،
 خاتون سه تهو بس، زيرفا زين تهونين رومي بادشي بو دينگ نو بادشاهه بياسه ڏوگيد ٻا۔ لزا
 چڪ ڙي گوين چي رومي بادشي بوسي زيرس، ”يله في هو ڪهنمو چوچو، نا سه في اتا نه انو
 له مه زيربا شنگ ڪهن پني تنگ نو ڪهيانگ ڙي اونگفي ڪه نه ڊرنگ تهون نه من في اتا
 انو له چنگ هرتخفا ميد۔ يونگ له ڙامڙي ڪهو ڪهول چي گوا ڏوڪڙوڪ۔ گوانه ڪهري
 شزڊي شه ڪهول، تانتي ڪهرنگ سه چڪ گوے اراده بياس نه ليا خمو ڳليا۔“

زيرباچڪ هو ڪهنمو چوچوسي زيرس، ”له في رومي بادشي بو، ڪهي لزا سڪوت ٻا،
 ڊخپوے لزا پڙهونگما، گوانه نڊانگ ڊڪه بادشاهه بياسه يود۔ نڊانگ ينگ لوقسه اونڊ
 زيرے يولي ڙهرمه ڙهونڙي يونگ له ترے نه گوا رگوسيد۔“ رام شور شهري ڙهرمه
 ڙهونڙي يونگ بادشاهه سي زد مه ڪهيونڊيا۔ زد مه ڪهيونگسه نه زيرس، ”يله في ڙهرمه
 ڙهونڙي يونگ، نتي يول پونا فنگسه گوے مين، في اتا انو له هرتخفا ميد پانا هو ڪهنمو چوچو
 ڙي بيونگفي ان۔ دوے يونگ نه تهو ڪسه نه نيا لوقسه اونڊ۔“

زيربا نه ڙهرمه ڙهونڙي يوني زيرس، ”ليا خمو ڳله بادشاهه سلامت۔ يانگ
 مه رفي چنگ لس ميد۔“ يله ڪسل ڊيرے ڪهونگ ڙهرمه ڙهونڙي نيس خسوم نيمبو
 ڪهڊے گوا بياس۔ بياسه هسڪے گيو خسي ڪه وزيرگن له زيرس، ”ڪهڊا في نا اونے من پو

یولنگ نو لیا خموے کھ عدالت، شیخ کھزو بین دُوک۔ “ زیرے یولی ژھر مه خسوم
کھدے بادشاہ نہ ہوکھنمو چو چو روم یولنگ گوا یونگس۔ بادشاہ نہ ہوکھنمو چو چو کھوتی
خلونگ خلونگ ہرتے کھ جنس۔ ژھر مونگ لہ سہ ہرتا ونگ کھونگس کھونگ سہ دونی
کھ جنس۔ جونے تاکھونگ روم شہرنگ گوئید پا جو۔

ملے منزل کن چدین روم شہری تھنا لہ کھونگ تھونید پا۔ تھونما نہ جگجگ لیا خمو
سپنگ تھنگ چی یودسوک۔ دے سپنگ تھنگ پیکھ تھنگس پنچس تھنگس کھونگ
دیکھ دُوکس۔ دوری نورزی پا خسوم یودسوک۔ نورزی پونگ لہ بادشاہ سی اونگ
زیرس۔ زیر بانہ نیس پومہ اونگس۔ کھوتی زیرس، ”نتی لونگ سپیانگو فنگما لا۔“
زیر باچک ژھر موسی زیرس، ”لے یوتھی بادشی بو ژوخ چی ننگ۔“
زیر بانہ ایوتھی زیرس، ”کھری بادشی بو نام نہ شیے رو روسپہ میدا پسونگسید۔
کھو گار نہ ان؟“

زیر بانہ ژھر موسی ینگ جواب منس، ”نتی بادشی بو دُوکٹوک۔ مین نارے
ینگ بادشی ان نہ چہ گک؟ نا ہلتا گوئید۔“ زیرے کھو زوی بادشی بوی ہدیا اونگس۔
اونگس ہلتیک نہ ان نہ ان کھوتی بادشی بو انسوک۔

سلام کن بیاس، سلام کن لزوقس۔ لزوقس نہ بادشی بوسی زیرس، ”یلے فی نورزی پاکھیانگ دکھ نہ ہا بیاسے سونگ۔ کھری نور کن اے نورزی پانیسکو لہ کھدے اونگ زیر، کھدے مہ اونگس نہ ناسی کھونگ پانیسکو لہ ہسکے سزا تنید۔ کھیانگ سونگسے فی بوالہ یوزیر، نا ہو کھنمو چوچو کھدے لیاخمو سپنگ بونگ تھونسید۔ گوانہ نیرمی کھ بخشونی انتظام بیوس زیر۔“

زیربا چک، ”لیاخمو گگ لے بادشاہ سلامت“ زیرے گوا بیونگما چک، ہو کھنمو چوچوسی کھولہ اشرفی دینار غا انعام منس۔ یلے کسل کھوتھدکھ نہ رگنوںے کھ سونگسے دے نورزی پانیسکو لہ زیرس، ”یلے کھدانی فی نور کن کھدے اونگ۔ ناسی زیربانہ کھدانگ مہ چھیس۔ دو سے نئی رومی بادشی بوا انمنگ۔ دو سے نا بادشاہ لہ سکت کھیربی ان“ زیرے کنگمی ہلتنگمہ کھلتق لہ فوغے من بگیو کسے بادشی کھرنگ سونگس۔

سونگسے نہ بادشاہ لہ سلام کن بیاس، سلام کن لزوقس۔ کھوسی زیرس، ”یلے بادشاہ یانگ لہ مبارک۔ یری ہو کھنمو چوچو کھدے لیاخمو سپنگ بونگ نو تھونسید۔ گوانہ بادشاہ سی زیرید، ینگ نیرمی کھ بخشونی انتظام بیوس۔“

زیربانہ بادشاہ اپنن رس، ترونگ فوکھن لہ ترونگ فو چوکس۔ دیڑے ہرتق نہ پلٹن ٹھنگمہ دمے تھونس۔ تھونے نہ کھونی زیرس، ”چہ خطرے سونگس لے

بادشاہ سلامت؟“

زیر باچک بادشاہ سی زیرس، ”یلے فی ہر مق نہ ہر مو چنگ خطرہ مید۔ فی بوسی
ہو کھنمو چو چو کھدے لیا خمو سپنگ بونگ نو تھونسید۔ کھدانگ رڈونگ کھنی رڈونین،
فوکھنی فونین، خسیری ریکاب لہ خمولی فیختب، خمولی ریکاب لہ خسیری فیختب
کھورے، فی بونہ فسوے سونگ۔ اے ہلقفی میونی بخستونی انتظام بیوس۔“

گوانہ کھونگ لیا خمو سپنگ بونگ نو سونگے بادشاہ لہ سلام کن بیاس، سلام کن
لزوقس، لقفرت بقفرت بیاس۔ ہلتموتین کھرنگ کھیونگس۔ ری زونے ژوس، پھو
زونے ہرقس، فور بی بیہ لہ تھونے من پھوئیٹی نیہ لہ تھونے من، مہ درانگفونگ
درانگ چوکس، مہ نوم فونگ نوم چوکس۔

دو بی لزا لہ بادشاہ سی شہری تھنا لہ یودپنی کھو لہ گوپا دھوکہ تنگفی اپنی
ہنڈیلی نو کھیونگما تنگس۔ پولیس چک موڑلے تنگسے اپنی لہ دڑولبا سہ مہ نیما، شول لہ
کھورے کھیونگس۔ کھیونگما نہ اپنی لہ بادشاہ سی زیریدپا، ”یلے حرامزادانو کھیانی سحر نہ مکر کن
بیاسے نہ نالہ دی در بدر گنگمہ ہلتنس۔ دو سے کھیانگ لہ چہ سزا تنگس نہ حق گک؟“

زیر بانہ موسی بادشاہ لہ بیان تنیدپا، ”یلے بادشاہ سلامت یانگ لہ فی کھہ ہر پو

مہ شوخ۔ یری شنگ کھیونگ پا وزیر نہ نور کھیونگ پا وزیر دی ہرک پو بیوس
زیرے بیاسفی ان۔ نالہ چہ خبر؟“

زیر باچک بادشاہ سی نور کھیونگ پا وزیر نہ شنگ کھیونگ پا وزیر کھیونگما تنگس۔
کھیونگما تنگسے کھونگ سہ کھیونگس۔ تھوننا نہ انا لے حرامزادونگ، کھدانی دی ژھنگمہ اپنی
لہ بلو بے بیاسفی انسوک انا؟

زیرے نہ اپنی نہ کھونگ نیسکا شنگیلی گوزدوسے تنگس۔

کھونگ لہ سزا تنگسے نہ بادشی بو ہفتہ چک کھوری اتی شدیا دوس۔ دیکھ نہ
ینگ رام شور شہرنگ لوقسے سونگسے دیا بادشاہ بیا سے زمین ٹھونین دکنفی زونگ نہ خیرا۔
کھوتی کھینگ تھرا تھی کھینگ گھرا۔

